II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 8ης Ιουλίου 1998

με την οποία μια συγκέντρωση κηρύσσεται συμβιβάσιμη με την κοινή αγορά και με τη λειτουργία της συμφωνίας ΕΟΧ

(Υπόθεση IV/M.1069 — WorldCom/MCI)

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(1998) 1887]

(Το κείμενο στην αγγλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(1999/287/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τη συμφωνία για τον ΕΟΧ, και ιδίως το άρθρο 57 παράγραφος 2 στοιχείο α),

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 4064/89 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1310/97 [2], και ιδίως το άρθρο 8 παράγραφος 2,

την απόφαση της Επιτροπής, της 3ης Μαρτίου 1998, να κινήσει τη διαδικασία για την παρούσα υπόθεση,

τη γνώμη της συμβουλευτικής επιτροπής συγκεντρώσεων [3],

Εκτιμώντας ότι:

(1) Στις 20 Νοεμβρίου 1997 η WorldCom Inc. («WorldCom») και η MCI Communications Corporation («MCI») κοινοποίησαν από κοινού πράξη, με την οποία οι δύο εταιρείες θα συγχωνευθούν κατά την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 1 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4064/89 («κανονισμός περί συγκεντρώσεων»). Επειδή η ανωτέρω συμφωνία συνήφθη πριν από την 1η Μαρτίου 1998, εφαρμόζεται ο κανονισμός περί συγκεντρώσεων όπως ίσχυε πριν την τροποποίησή του από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1310/97.

(2) Στις 18 Δεκεμβρίου 1997, η Επιτροπή πληροφόρησε τα μέρη ότι απαιτούνται πρόσθετες πληροφορίες για τη συμπλήρωση της κοινοποίησης και ότι οι προθεσμίες αναστέλλονται μέχρι την παραλαβή των απαιτουμένων πληροφοριών. Στις 3 Φεβρουαρίου 1998 τα μέρη απάντησαν και η κοινοποίηση κρίθηκε πλήρης.

(3) Με αποφάσεις της 11ης Απριλίου 1997 και της 24ης Φεβρουαρίου 1998, η Επιτροπή διέταξε τη συνέχιση της αναστολής της κοινοποιηθείσας συγκέντρωσης δυνάμει του άρθρου 7 παράγραφος 2 και του άρθρου 18 παράγραφος 2 του κανονισμού περί συγκεντρώσεων, μέχρι να ληφθεί τελική απόφαση για την παρούσα υπόθεση.

---

[1] ΕΕ L 395 της 30.12.1989, σ. 1· διορθωτικό στην ΕΕ L 257 της 21.9.1990, σ. 13.
[2] ΕΕ L 180 της 9.7.1997, σ. 1.
[3] ΕΕ C 122 της 4.5.1999.

(4) Στις 3 Μαρτίου 1998, μετά την εξέταση της κοινοποίησης, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η πράξη εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού συγκεντρώσεων και προκαλεί σημαντικές αμφιβολίες όσον αφορά το συμβιβάσιμό της με την κοινή αγορά και αποφάσισε να κινήσει τη διαδικασία δυνάμει του άρθρου 6 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του κανονισμού συγκεντρώσεων.

I. **ΤΑ ΜΕΡΗ**

(5) Η WorldCom και η MCI είναι και οι δύο τηλεπικοινωνιακές εταιρείες με έδρα τις ΗΠΑ, εισηγμένες στο χρηματιστήριο. Η WorldCom παρέχει υπηρεσίες σε εταιρείες και ιδιώτες καταναλωτές όπως υπηρεσίες μεταγωγής και αποκλειστικής διεθνούς γραμμής, υπεραστικής και τοπικής επικοινωνίας φωνής και δεδομένων (συμπεριλαμβανομένων υπηρεσιών Internet που προσφέρονται κυρίως μέσω των θυγατρικών της όπως η UUNet, η ANS, η CNS και η GridNet), υπηρεσίες δωρεάν κλήσης, τηλεκάρτας και χρεωστικής κάρτας. Έχει διάφορες θυγατρικές σε διάφορες ευρωπαϊκές χώρες και κατασκευάζει ζεύξεις οπτικών ινών σε ορισμένες ευρωπαϊκές πρωτεύουσες. Η MCI προσφέρει σε επιχειρήσεις και σε ιδιώτες καταναλωτές ένα χαρτοφυλάκιο ολοκληρωμένων υπηρεσιών, στις οποίες συμπεριλαμβάνονται υπηρεσίες υπεραστικών και ασυρμάτων επικοινωνιών, τοπικής τηλεειδοποίησης, ανταλλαγής μηνυμάτων, υπηρεσίες πληροφοριών, προμήθειες από εξωτερικούς προμηθευτές και προηγμένες παγκόσμιες επικοινωνίες, συμπεριλαμβανομένου του Internet.

II. **Η ΠΡΑΞΗ**

(6) Σύμφωνα με τους όρους της συμφωνίας της 9ης Νοεμβρίου 1997 μεταξύ της WorldCom και της MCI («συμφωνία συγχώνευσης»), η MCI θα συγχωνευθεί με την TC Investements Corp, η οποία αποτελεί απευθείας και κατά 100 % θυγατρική της WorldCom. Κάθε κοινή μετοχή της MCI θα μετατραπεί σε δικαίωμα παραλαβής ορισμένου αριθμού κοινών μετοχών της WorldCom και κάθε κοινή μετοχή της MCI κατηγορίας A που διαθέτει η British Telecommunication Plc («BT») θα μετατραπεί σε δικαίωμα είσπραξης ενός συμφωνηθέντος ποσού σε δολάρια ΗΠΑ. Η TC Investements Corp. θα συνεχίσει ως η εναπομένουσα εταιρεία με την επωνυμία «MCI Communications Corporation», ενώ η επωνυμία της WorldCom θα μετατραπεί σε «MCI WorldCom».

(7) Η MCI θα χάσει επίσης τα δικαιώματα ψήφου που διαθέτει στην κοινοπραξία Concert με την BT (συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων ψήφου ως μετόχου) από τη στιγμή που θα αρχίσει να ισχύει η συγχώνευση WorldCom/MCI. Η MCI θα εκποιήσει πλήρως τα συμφέροντά της στην Concert εντός των επομένων 127 ημερών. Η σχέση της με την Concert θα περιοριστεί κατόπιν σε μη αποκλειστική συμφωνία διανομής.

III. **Η ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ**

(8) Η πράξη που περιγράφεται στην παράγραφο 6 αποτελεί συγχώνευση και, κατά συνέπεια, συγκέντρωση κατά την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 1 στοιχεία α) του κανονισμού περί συγκεντρώσεων.

IV. **ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ**

(9) Μετά από τροποποιήσεις ώστε να ληφθεί υπόψη ο κύκλος εργασιών που οφείλεται σε επιχειρήσεις που αποκτήθηκαν ή εκποιήθηκαν από την τελευταία ελεγχθείσα χρήση, ο παγκόσμιος κύκλος εργασιών της WorldCom κατά το 1996 υπερβαίνει τα 4 000 εκατ. Ecu και ο παγκόσμιος κύκλος εργασιών της MCI κατά την ίδια περίοδο υπερβαίνει τα 14 000 εκατ. Ecu.

(10) Ο προσδιορισμός του κοινοτικού κύκλου εργασιών σύμφωνα με τον κανονισμό συγκεντρώσεων περιλαμβάνει την κατανομή του κύκλου εργασιών σε γεωγραφική βάση. Υπάρχουν διάφορες δυνατές μέθοδοι για την κατανομή των εσόδων των τηλεφωνικών εταιρειών που παρέχουν υπηρεσίες οι οποίες δημιουργούν έσοδα εκτός της χώρας στην οποία είναι εγκατεστημένες. Με βάση όλες τις προτεινόμενες παραλλαγές, η WorldCom και η MCI διαθέτουν εκάστη κοινοτικό κύκλο εργασιών που υπερβαίνει τα 250 εκατ. Ecu. Τόσο η WorldCom όσο και η MCI δεν επιτυγχάνουν περισσότερο από τα δύο τρίτα του κοινοτικού κύκλου εργασιών τους στο ένα και το αυτό κράτος μέλος. Κατά συνέπεια, η συγκέντρωση έχει κοινοτική διάσταση κατά την έννοια του άρθρου 1 του κανονισμού συγκεντρώσεων.

V. **ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΑΛΛΕΣ ΑΡΧΕΣ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ**

(11) Το σχέδιο συγχώνευσης μεταξύ της WorldCom και της MCI κοινοποιήθηκε επίσης, μεταξύ άλλων, στην υπηρεσία ανταγωνισμού του αμερικανικού Υπουργείου Δικαιοσύνης (Antitrust Division of the United States Department of Justice — «DoJ»). Τα μέρη εξουσιοδότησαν το DoJ και την Επιτροπή να ανταλλάξουν τις πληροφορίες που είχαν προσκομίσει στις δύο αυτές αρχές. Πολλές επιχειρήσεις οι οποίες απάντησαν

σε παράλληλα αιτήματα για προσκόμιση πληροφοριών αποδέχτηκαν την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των δύο αρχών ή εξέφρασαν σε αυτές παρόμοιες απόψεις.

(12) Κατά την έρευνα και την αξιολόγηση του σχεδίου συγχώνευσης, υπήρξε στενή συνεργασία μεταξύ των δύο αρχών, περιλαμβανομένων της ανταλλαγής απόψεων για το πλαίσιο αξιολόγησης, των συντονισμένων αιτημάτων για προσκόμιση στοιχείων, της συμμετοχής παρατηρητών του DoJ στην ακρόαση και των κοινών συνεδριάσεων και διαπραγματεύσεων με τα κοινοποιούντα μέρη.

VI. **ΣΥΜΒΙΒΑΣΙΜΟ ΜΕ ΤΗΝ ΚΟΙΝΗ ΑΓΟΡΑ**

Α. ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΔΙΑΒΙΒΑΣΗΣ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ INTERNET

(13) Τα μέρη υποστήριξαν ότι οι αγορές του σχετικού προϊόντος για την αξιολόγηση της υπόθεσης θα πρέπει να βασισθούν σε αυτές που θεώρησε η Επιτροπή σε προηγούμενες κοινοποιήσεις στον τομέα των τηλεπικοινωνιών, συμπεριλαμβανομένων των BT/MCI(I) ([4]), Atlas ([5]) και Phoenix/Global One ([6]), Uniworld ([7]) και Unisource ([8]). Τα μέρη δέχθηκαν, ότι χρησιμοποιώντας τους ορισμούς αυτούς, υπάρχουν επικαλύψεις μόνο σε τρεις αγορές προϊόντων: στις τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες προς εταιρείες (που περιλαμβάνουν πακέτα φωνής και δεδομένων χρησιμοποιώντας, για παράδειγμα, X25, αναμετάδοση πλαισίου και πρωτόκολλα Internet, VPN (παγκόσμια ιδιωτικά ιδεατά δίκτυα), υπηρεσίες δωρεάν κλήσης, επιλεγμένης κάρτας και απλής μεταπώλησης καθώς και υπηρεσίες αποκλειστικής διαβίβασης), στις υπηρεσίες προς ταξιδιώτες (που περιλαμβάνουν υπηρεσίες τηλεφωνικής κάρτας, προπληρωμένες υπηρεσίες και υπηρεσίες προστιθέμενης αξίας) καθώς και στις υπηρεσίες διαβίβασης.

(14) Με βάση τις πληροφορίες που παρείχαν τα μέρη, φαίνεται ότι, όσον αφορά τις υπηρεσίες προς ταξιδιώτες και τις υπηρεσίες προς εταιρείες, το συνολικό μερίδιο αγοράς των μερών δεν θα είναι μεγαλύτερο από ένα μικρό ποσοστό, ανεξάρτητα από τον ορισμό της γεωγραφικής αγοράς. Η εικόνα αυτή φαίνεται να επιβεβαιώνεται από έρευνες τρίτων, δηλαδή ότι οι τυχόν επικαλύψεις που ενδέχεται να προκύψουν στις δύο αυτές αγορές δεν φαίνεται ότι θα προκαλέσουν προβλήματα στον ανταγωνισμό.

1. ***Υπηρεσίες διαβίβασης***

(15) Στην απόφαση Unisource αναφέρεται ότι η αγορά υπηρεσιών διαβίβασης περιλαμβάνει τη μίσθωση χωρητικότητας μετάδοσης και την παροχή συναφών υπηρεσιών σε τρίτους οι οποίοι διαβιβάζουν τηλεπικοινωνιακή κίνηση ή παρέχουν υπηρεσίες. Οι κυριότερες υπηρεσίες είναι η προσφορά υπηρεσιών κίνησης μεταγωγής και αποκλειστικής κίνησης, υπηρεσιών κόμβων κίνησης και υπηρεσιών μεταπώλησης για φορείς υπηρεσιών χωρίς δικές τους εγκαταστάσεις διεθνών τηλεπικοινωνιών. Πάντως, επειδή το συνολικό μερίδιο των συμβαλλομένων δεν θα είναι αρκετά υψηλό ώστε να προκαλέσει προβλήματα στον ανταγωνισμό (όπως εξετάζεται κατωτέρω), δεν απαιτείται ακριβής ορισμός της αγοράς.

2. ***Υπηρεσίες που σχετίζονται με το Internet***

(16) Σημαντικός αριθμός τρίτων που απάντησαν στις αρχικές διαβουλεύσεις της Επιτροπής, πρότειναν τον ορισμό μιας διακεκριμένης αγοράς ή διαφόρων αγορών για τις υπηρεσίες που σχετίζονται με το Internet, διότι αυτές διαφέρουν από τις αγορές των γενικότερων υπηρεσιών επικοινωνίας δεδομένων. Από τα συγκεντρωθέντα στοιχεία προκύπτει η άποψη ότι το Internet, ως σύνολο, ενδέχεται να μην αποτελεί μια ενιαία αγορά αλλά διάφορες αγορές. Προτού εξεταστούν ερωτήματα σχετικά με τον ορισμό της αγοράς είναι αναγκαίο να εκτεθούν ορισμένες λεπτομέρειες σχετικά με τον τρόπο λειτουργίας του Internet.

i) **Το Internet**

(17) Το Internet εξελίχθηκε αρχικά στις Ηνωμένες Πολιτείες ως τρόπος διασύνδεσης ανεξάρτητων τοπικών δικτύων υπολογιστών όπως αυτών που υπάρχουν σε πανεπιστημιακές ή σε δημόσιες ερευνητικές εγκαταστάσεις. Η δομή της διασύνδεσης που πραγματοποιείτο μέσω τηλεφωνικών καλωδιακών δικτύων αναπτύχθηκε με τη βοήθεια της κυβέρνησης των ΗΠΑ, κυρίως από το National Science Foundation («NSF»). Ο σκοπός της διασύνδεσης ήταν να επιτρέψει στα διάφορα δίκτυα ή, ακριβέστερα, στα μεμονωμένα τερματικά υπολογιστών ή στους «κεντρικούς» υπολογιστές κάθε δικτύου να επικοινωνούν μεταξύ τους. (Ο όρος «δίκτυο» δεν υπονοεί κάποιο συγκεκριμένο μέγεθος λειτουργίας. Μπορεί να χρησιμοποιείται για συστήματα διαφορετικού μεγέθους, από τα μικρά τοπικά δίκτυα που είναι εγκατεστημένα, για παράδειγμα, σε ένα κτίριο γραφείων με λίγες δεκάδες τερματικά για τελικούς χρήστες, μέχρι ένα εκτεταμένο σύστημα διεθνών ή παγκόσμιων διασυνδέσεων με χιλιάδες συνδρομητές).

([4]) Υπόθεση IV/34.857, ΕΕ L 223 της 27.8.1994, σ. 36.
([5]) Υπόθεση IV/35.337, ΕΕ L 239 της 19.9.1996, σ. 23.
([6]) Υπόθεση IV/35.617, ΕΕ L 239 της 19.9.1996, σ. 57.
([7]) Υπόθεση IV/35.738, ΕΕ L 318 της 20.11.1997, σ. 24.
([8]) Υπόθεση IV/35.830, ΕΕ L 318 της 20.11.1997, σ. 1.

(18) Τα δίκτυα μπορούν να λειτουργούν σύμφωνα με διάφορα πρότυπα. Η δυνατότητα αποστολής και παραλαβής δεδομένων σε κατανοητή μορφή μεταξύ των δικτύων που αποτελούν το Internet υφίσταται μόνον διότι όλες οι ανταλλαγές δεδομένων πραγματοποιούνται βάσει ενός συνόλου κοινών πρωτοκόλλων από τα οποία το σημαντικότερο είναι το πρωτόκολλο TCP/IP (transfer control protocol/Internet protocol). Τα δεδομένα που αποστέλλονται σε ένα δίκτυο μπορούν βεβαίως να διαβιβάζονται σύμφωνα με κάποιο τοπικό πρωτόκολλο, αλλά όλες οι επικοινωνίες του Internet με τα εξωτερικά δίκτυα πρέπει υποχρεωτικά να χρησιμοποιούν τη μορφή TCP/IP.

(19) Αυτή η διακίνηση δεδομένων αποτελείται από ηλεκτρονικά μηνύματα που χωρίζονται σε σειρές διακεκριμένων πακέτων δεδομένων, καθένα από τα οποία αποστέλλεται χωριστά μέσω του συστήματος. Κάθε πακέτο δεδομένων διαθέτει πληροφορίες διαδρομής που επιτρέπουν στον εξοπλισμό μεταγωγής μέσω του οποίου διέρχεται, να γνωρίζει πού πρέπει να τα στείλει. Τα πακέτα επανασυναρμολογούνται κατά την άφιξή τους στο σημείο προορισμού τους, δηλαδή σε άλλο τερματικό υπολογιστή σε κάποιο σημείο του Internet, έτσι ώστε το μήνυμα να μπορεί να αναγνωσθεί από τον χρήστη του υπολογιστή. Τα πακέτα αυτά μπορούν να μεταβιβαστούν απευθείας από το δίκτυο προέλευσης στο δίκτυο του τελικού προορισμού εφόσον υπάρχει απευθείας σύνδεση μεταξύ των δύο αυτών δικτύων ή, σε αντίθετη περίπτωση, μέσω ενδιαμέσων δικτύων. Τα συγκεκριμένα είδη του εξοπλισμού μεταγωγής («δρομολογητές») μέσω των οποίων πρέπει να περάσουν τα πακέτα έχουν τη δυνατότητα να αναγνωρίζουν τη διεύθυνση στο πακέτο και να το οδηγούν στο επόμενο σημείο μεταγωγής κατά το ταξίδι του.

(20) Τα δεδομένα που αποστέλλονται μέσω του Internet μπορούν να έχουν διάφορες μορφές. Για παράδειγμα, μπορεί να πρόκειται για αποστολή ταχυδρομείου (μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου μεταξύ δύο τελικών χρηστών του Internet) ή μεταβιβάσεις φακέλων (μεταβιβάσεις φακέλων δεδομένων μεταξύ δύο τελικών χρηστών ή από μια θέση στην οποία υπάρχει πρόσβαση του κοινού προς έναν τελικό χρήστη). Μια πλέον πρόσφατη εξέλιξη από το ίδιο το Internet ήταν η ανάπτυξη του παγκόσμιου ιστού (World Wide Web). Αυτός είναι μια συμφωνημένη μορφή (Hyper-Text Markup Language, ή HTML) για την απεικόνιση δεδομένων στο Internet και τη δημιουργία συνδέσεων μεταξύ τους. Οι «θέσεις στον ιστό» (Web sites) είναι διαφημιζόμενοι χώροι-διευθύνσεις στο Internet οι οποίες απεικονίζουν δεδομένα χρησιμοποιώντας την HTML, και στις οποίες μπορούν να έχουν πρόσβαση άλλοι χρήστες. Παρέχουν πληροφορίες ή επιτρέπουν στους χρήστες να αγοράζουν υπηρεσίες ή να επικοινωνούν με άλλους επισκέπτες στην ίδια θέση. Συνεχώς αναπτύσσονται νέοι τρόποι χρήσης του Internet και σήμερα καταβάλλονται προσπάθειες να προσφέρεται φωνητική τηλεφωνία και φαξ χρησιμοποιώντας το πρωτόκολλο του Internet.

(21) Οι συνδέσεις εντός και μεταξύ των δικτύων γίνονται συνήθως μέσω συμβατικών τηλεπικοινωνιακών καλωδίων (ή οπτικών ινών). Η φυσική δομή των περισσοτέρων δικτύων του Internet αποτελείται ουσιαστικά από τα ίδια δίκτυα που χρησιμοποιούνται για τη συμβατική φωνητική τηλεφωνία μεταγωγής διότι η κίνηση μπορεί να διαβιβαστεί στα ίδια καλώδια. Πάντως, τα πακέτα δεδομένων του Internet συνήθως δεν αποστέλλονται μέσω των δημοσίων κυκλωμάτων μεταγωγής αλλά χρησιμοποιούνται ιδιωτικές μισθωμένες γραμμές ή υπηρεσίες ταχείας πακετομεταγωγής σε «ιδεατά δίκτυα» που παρέχουν οι τηλεφωνικοί φορείς, όπως αναμετάδοση πλαισίου, X25 ή ATM (τρόπος ασύγχρονης μεταφοράς). Τα σημεία διασύνδεσης απαιτούν εξειδικευμένο εξοπλισμό μεταγωγής και δρομολόγησης (δρομολογητές) ώστε να είναι σε θέση να αναγνωρίσουν τα πακέτα του Internet και να τα κατευθύνουν μέσω της κατάλληλης διαδρομής προς το επόμενο σημείο διασύνδεσης. Τα μηνύματα του Internet μπορούν επίσης να διαβιβασθούν με το παραδοσιακό δημόσιο τηλεφωνικό δίκτυο μεταγωγής, μέσω μόντεμ τοποθετημένων στα σημεία εισόδου και εξόδου στο δίκτυο αυτό. Πάντως, η ανάγκη διατήρησης ανοικτού τηλεφωνικού κυκλώματος μεταγωγής κατά τη διάρκεια της σύνδεσης, ιδίως για υπεραστική διαβίβαση, αφαιρεί τα περισσότερα από τα οικονομικά πλεονεκτήματα από τη διαβίβαση δεδομένων με πακετομεταγωγή. Επειδή η κίνηση και οι απαιτήσεις χωρητικότητας του Internet έχουν αυξηθεί, ο κλάδος τείνει να βασίζεται ολοένα και λιγότερο σε εγκαταστάσεις που έχουν κατασκευαστεί αρχικά για φωνητική τηλεφωνία. Αυξάνονται συνεχώς οι ανάγκες κατασκευής νεώτερων δικτύων και αναβάθμισης των υφισταμένων δικτύων με καλωδιώσεις μεγάλης χωρητικότητας που έχουν σχεδιαστεί ειδικά λαμβάνοντας υπόψη τη χρήση του Internet.

(22) Στην αρχική του φάση, πριν χρησιμοποιηθεί για εμπορικούς σκοπούς, το Internet διέθετε μια σαφώς ιεραρχημένη δομή, με τοπικά δίκτυα, όπως τα εσωτερικά δίκτυα των πανεπιστημίων, συνδεδεμένα σε περιφερειακά δίκτυα τα οποία με τη σειρά τους ήταν συνδεδεμένα σε δίκτυα υπεραστικής μετάδοσης (ή «βασικό δίκτυο») που λειτουργούσε το NSF. Τα δεδομένα μπορούσαν να αποσταλούν με τρόπο παρόμοιο με αυτόν με τον οποίο λειτουργεί η συμβατική φωνητική τηλεφωνία μεταγωγής. Η κίνηση που προερχόταν από τα μεμονωμένα τοπικά δίκτυα η οποία δεν μπορούσε να διαβιβαστεί στο δίκτυο αυτό, διαβιβαζόταν στο περιφερειακό δίκτυο και εάν δεν ήταν δυνατόν να διαβιβαστεί και από εκεί ή από άλλο συνδεδεμένο τοπικό δίκτυο τότε διαβιβαζόταν στο βασικό δίκτυο. Μόλις κατέληγε στο σχετικό σημείο διασύνδεσης του βασικού δικτύου, διαβιβαζόταν μέσω περιφερειακών και τοπικών δικτύων στον τελικό παραλήπτη.

ii) **Εμπορική λειτουργία του Internet**

(23) Επειδή, στα μέσα της δεκαετίας του 1990, το NSF αποσύρθηκε από την υποστήριξη του Internet,

ιδιωτικές εταιρείες ανέλαβαν να παρέχουν τις απαραίτητες υπεραστικές συνδέσεις που επιτρέπουν τη λειτουργία του Internet. Ορισμένα από τα αρχικά περιφερειακά δίκτυα άρχισαν να λειτουργούν σε εμπορική βάση και μετετράπησαν σε φορείς πρόσβασης στο Internet (Internet Service Providers — «ISP»), δηλαδή προσέφεραν υπηρεσίες πρόσβασης στο Internet με εμπορικά κριτήρια σε συνδρομητές επί πληρωμή. Άλλες εμπορικές εταιρείες εισήλθαν στην αγορά ως φορείς πρόσβασης και έφεραν νέες επιχειρήσεις και οικιακούς συνδρομητές. Με κάθε νέα σύνδεση το Internet μεγάλωνε σταδιακά. Από την αποχώρηση του NSF, το Internet δεν μπορούσε πλέον να θεωρείται ως σύνολο ιεραρχημένων δικτύων που συνδέοντο μεταξύ τους με ένα μοναδικό ενιαίο βασικό δίκτυο αλλά ως ένα σύνολο δικτύων συνδεδεμένα σε διαφορετικά βασικά δίκτυα, τα οποία πρέπει να είναι αμοιβαία διασυνδεδεμένα προκειμένου να είναι σε θέση τα εξαρτώμενα δίκτυα (ή οι φορείς πρόσβασης) να συνεχίσουν να ανταλλάσσουν δεδομένα μεταξύ τους.

(24) Οι διασυνδέσεις μεταξύ των βασικών δικτύων πραγματοποιούνται αρχικά στα NAP (National Access Point — εθνικό σημείο πρόσβασης) που ήταν δημόσια σημεία διασύνδεσης, καθορισμένα αρχικά από το NSF. Το NAP αποτελείται από ένα κτίριο ή χώρο εντός ενός κτιρίου, που περιέχει εξοπλισμό μεταγωγής και δρομολόγησης στον οποίο οι φορείς εκμετάλλευσης μπορούν να συνδέσουν τα δίκτυά τους και έτσι, να διασυνδεθούν με άλλα δίκτυα που υφίστανται επίσης στο NAP. Η φυσική σύνδεση από το δίκτυο στο NAP γίνεται συνήθως με μια καλωδιακή σύνδεση (που αναφέρεται συνήθως ως backhaul) μεταξύ του NAP και του πλησιέστερου κόμβου σε ένα σημείο του σχετικού δικτύου. Αυτά τα αρχικά NAP συμπληρώθηκαν σύντομα με άλλα σημεία διασύνδεσης που καθορίστηκαν με την πρωτοβουλία των φορέων παροχής βασικού δικτύου. Αυτή η δεύτερη γενεά σημείων διασύνδεσης δεν αποτελεί NAP από τεχνική άποψη, με την αυστηρή έννοια του όρου, και φέρει ποικιλία ονομασιών όπως MAE-East ή MAE-West (MAE = Metropolitan Area Exchange) ή CIX (Commercial Internet Exchange) αλλά πληροί ουσιαστικά την ίδια λειτουργία όπως τα NAP. Με την αυξανόμενη κάλυψη του Internet, καθορίστηκαν επίσης και σημεία διασύνδεσης εκτός των Ηνωμένων Πολιτειών. Η μεγάλη πλειοψηφία των υφισταμένων δημοσίων σημείων διασύνδεσης παρέχουν εγκαταστάσεις στις οποίες οι φορείς πρόσβασης μπορούν να διασυνδεθούν διμερώς με άλλους χρήστες ενώ δεν είναι υποχρεωμένοι να διασυνδεθούν με κάποιον συγκεκριμένο φορέα πρόσβασης στο NAP.

(25) Όπως λειτουργεί σήμερα το Internet ο τελικός καταναλωτής (ή ο τελικός χρήστης) των υπηρεσιών του Internet είναι είτε ένας μεμονωμένος χρήστης υπολογιστή (μιας επιχείρησης ή οικιακού υπολογιστή) είτε ένα τοπικό δίκτυο, όπως το εσωτερικό δίκτυο ενός μεγάλου εμπορικού οργανισμού ή ενός πανεπιστημιακού ή δημοσίου ιδρύματος. Ανεξάρτητα από τη διαμόρφωση του συστήματος του τελικού χρήστη, η πρόσβαση στο Internet επιτυγχάνεται συνήθως με συνδρομή σε υπηρεσίες πρόσβασης που παρέχει ένας φορέας πρόσβασης.

(26) Απαιτείται η φυσική σύνδεση μεταξύ ενός σημείου πρόσβασης ή ενός κόμβου στο δίκτυο του φορέα πρόσβασης και του τερματικού ή των τερματικών ή του σημείου σύνδεσης του δικτύου του τελικού χρήστη. Οι υπηρεσίες που παρέχει ο φορέας πρόσβασης περιλαμβάνουν συνήθως την παροχή αυτής της σύνδεσης. Αυτή πραγματοποιείται συνήθως μέσω του δημοσίου τηλεφωνικού δικτύου μεταγωγής [γνωστή ως «πρόσβαση με τηλεφωνική κλήση» (dial up access)] εφόσον και όταν απαιτείται ή για μεγαλύτερους πελάτες με ανάγκες περισσότερο μόνιμης πρόσβαση με μια μόνιμη αποκλειστική σύνδεση μέσω μιας ιδιωτικής γραμμής (ή μιας ιδεατής γραμμής) που καλείται «αποκλειστική πρόσβαση». Η χρήση του δημόσιου δικτύου μεταγωγής απαιτεί μόντεμ σε κάθε σημείο όπου το τμήμα της γραμμής συνδέεται με το δίκτυο μεταγωγής. Για την αποκλειστική πρόσβαση μπορεί να διατεθεί ιδιωτική γραμμή από τον φορέα πρόσβασης ή από τον συνδρομητή αλλά μπορεί επίσης και να ενοικιαστεί από μια τοπική τηλεφωνική εταιρεία ή από οιονδήποτε άλλο φορέα με την απαραίτητη εγκατεστημένη οπτική ίνα.

(27) Τα σημεία πρόσβασης στον φορέα πρόσβασης, είτε είσοδοι μόντεμ είτε είσοδοι αποκλειστικής πρόσβασης είναι γνωστά ως POP (points of presence, σημεία παρουσίας). Στην περίπτωση της πρόσβασης με τηλεφωνική κλήση, τα POP αποτελούνται συνήθως από ένα αριθμό τηλεφώνου σε κάποιο κέντρο του δημοσίου τηλεφωνικού δικτύου μεταγωγής. Ο φορέας πρόσβασης που προσφέρει πρόσβασης με τηλεφωνική κλήση παρέχει συνήθως στους συνδρομητές τη δυνατότητα να συνδέονται με το POP με τιμές τοπικής κλήσης. Έτσι, ένας φορέας πρόσβασης διαθέτει συνήθως POP σε όλες τις περιοχές των τοπικών κέντρων στις οποίες θα προσφέρει υπηρεσίες ή παρέχει, ενδεχομένως, υπηρεσίες ατελώς ή υπηρεσίες υπεραστικής κλήσης με τιμές τοπικής κλήσης (η τελευταία περίπτωση καλείται ορισμένες φορές «ιδεατό POP»). Στην περίπτωση αποκλειστικής πρόσβασης, το POP είναι απλώς το σημείο στο οποίο ο συνδρομητής πρέπει να δημιουργήσει μια καλωδιακή σύνδεση προκειμένου να έχει πρόσβαση στο δίκτυο του φορέα πρόσβασης με τον οποίο έχει συμβληθεί.

(28) Η βασική λειτουργία του φορέα πρόσβασης είναι να παρέχει στους πελάτες του γενική πρόσβαση στο Internet (δυνατότητα σύνδεσης με το Internet). Κατά συνέπεια, πρέπει να αντιμετωπίσει την κίνηση η οποία είτε προέρχεται από τον πελάτη

είτε κατευθύνεται προς αυτόν. Η κίνηση που διαβιβάζεται από τον πελάτη στον φορέα πρόσβασης μπορεί είτε να τερματιστεί στο ίδιο δίκτυο εφόσον απευθύνεται σε άλλον συνδρομητή συνδεδεμένο με το ίδιο δίκτυο (η λεγόμενη «εσωτερική» κίνηση) ή να μεταβιβαστεί σε άλλο δίκτυο («εξωτερική» κίνηση). Στα περισσότερα δίκτυα το μεγαλύτερο μέρος της κίνησης μεταβιβάζεται συνήθως σε άλλο δίκτυο για να φθάσει στον παραλήπτη. Εάν το δίκτυο προέλευσης διαθέτει απευθείας σύνδεση με το δίκτυο στο οποίο βρίσκεται ο πελάτης-παραλήπτης, τότε η κίνηση διαβιβάζεται απευθείας μεταξύ των δύο δικτύων. Εάν όμως τα δύο δίκτυα δεν διαθέτουν απευθείας διασύνδεση τότε απαιτείται να εξευρεθεί τρόπος για να διαβιβασθεί η κίνηση μέσω ενός ή περισσοτέρων ενδιαμέσων δικτύων, με τα οποία μπορεί να επιτευχθεί τελικά η πρόσβαση στο επιθυμητό δίκτυο. Η κίνηση, η οποία διέρχεται μέσω ενδιαμέσων δικτύων με τον τρόπο αυτό, καλείται «διαβιβαστική» κίνηση. Κάθε διαδοχικό δίκτυο στο οποίο διαβιβάζεται η κίνηση προσθέτει τον κίνδυνο περαιτέρω καθυστέρησης και απώλειας του πακέτου δεδομένων λόγω συμφόρησης. Για το λόγο αυτό, είναι επιθυμητός ο περιορισμός του αριθμού των «αλλαγών» με τις οποίες πρέπει να διαβιβαστούν τα μηνύματα.

(29) Τα μέρη υποστήριξαν ότι ο αριθμός των «αλλαγών» με τις οποίες πρέπει να διαβιβαστεί το μήνυμα δεν εξαρτάται από τον αριθμό των δικτύων μέσω των οποίων αποστέλλεται αλλά από την αρχιτεκτονική των δικτύων αυτών. Έτσι ένα μήνυμα που δρομολογείται στο εσωτερικό ενός δικτύου ενδέχεται να πραγματοποιήσει περισσότερες αλλαγές απ' ότι ένα μήνυμα που αποστέλλεται μέσω διαφόρων διαδοχικών δικτύων. Το σημαντικό σημείο είναι πάντως ότι ένας φορέας πρόσβασης είναι σε θέση να ελέγχει τον αριθμό των εσωτερικών αλλαγών μέσα στο δικό του δίκτυο με τον κατάλληλο σχεδιασμό της αρχιτεκτονικής του δικτύου αλλά δεν διαθέτει τον έλεγχο του αριθμού των αλλαγών στα εξωτερικά δίκτυα που είναι υποχρεωμένος να αποδεχθεί. Ένα δίκτυο το οποίο χάνει την ανταγωνιστικότητά του λόγω ενός υπερβολικά μεγάλου αριθμού εσωτερικών συνδέσεων ή ανεπαρκούς χωρητικότητας έχει τη δυνατότητα να αντιμετωπίσει το πρόβλημα. Ένα δίκτυο που εξαρτάται από άλλους για τη δυνατότητα σύνδεσής του στο Internet, το οποίο δηλαδή εξαρτάται από την αγορά διαβίβασης, έχει πολύ μικρότερη δυνατότητα να αντιμετωπίσει το πρόβλημα.

iii) **Διασύνδεση**

(30) Από φυσική άποψη, οι εναλλακτικές που διαθέτει ένα δίκτυο για να διασυνδεθεί είναι σχετικά περιορισμένες. Δύο φορείς πρόσβασης μπορούν είτε να συμφωνήσουν να διασυνδεθούν απευθείας μεταξύ τους ή μια ομάδα φορέων πρόσβασης μπορεί να συμφωνήσει μια πολυμερή διασύνδεση σε ένα κοινό σημείο. Η πολυμερής διασύνδεση δοκιμάστηκε σε ορισμένες περιπτώσεις [κυρίως στο Commercial Internet Exchange (CIX)] αλλά δεν αποτελεί ένα μοντέλο που ακολουθήθηκε γενικά.

(31) Γενικώς ειπείν, υπάρχουν τέσσερις διαφορετικοί τρόποι με τους οποίους οι φορείς πρόσβασης μπορούν να συμφωνήσουν την κατανομή του κόστους και των κινδύνων της διασύνδεσης. Οι συμφωνίες αυτές μπορεί να προβλέπουν την περιορισμένη ή την απεριόριστη διαβίβαση της κίνησης μέσω της διεπαφής. Για κάθε επιλογή υπάρχει η δυνατότητα διαβίβασης της κίνησης ατελώς ή επί πληρωμή. Πρακτικά η μεγάλη πλειοψηφία των διασυνδέσεων που υπάρχουν σήμερα χρησιμοποιούν είτε συμφωνίες ομοτιμίας δωρεάν με περιορισμούς στο είδος της κίνησης που μπορεί να διαβιβαστεί, είτε συμφωνίες διαβίβασης επί πληρωμή χωρίς περιορισμούς στο είδος της κίνησης που επιτρέπεται να διαβιβαστεί.

α) *Ανταλλαγή κίνησης μεταξύ ομοτίμων δικτύων (peering)*

(32) Οι ακριβείς όροι κάθε συμφωνίας ανταλλαγής κίνησης μεταξύ ομοτίμων δικτύων αποτελούν κυρίως θέμα συμφωνίας μεταξύ των δύο συμβαλλομένων αλλά η συνήθης μορφή των συμφωνιών ανταλλαγής κίνησης μεταξύ ομοτίμων δικτύων είναι αυτή σύμφωνα με την οποία ο φορέας του δικτύου Α (ή ISP Α) συμφωνεί να δέχεται από τον φορέα του δικτύου Β (ή ISP Β) την κίνηση που προέρχεται από τους πελάτες του Β η οποία θα τερματιστεί στο δίκτυο του Α. Αντιθέτως, ο Β αναλαμβάνει την υποχρέωση να τερματίζει την κίνηση που προέρχεται από τους πελάτες του Α και προορίζεται για το δίκτυο του Β. Γενικά, κάθε μέρος καταβάλλει το κόστος του backhaul, δηλαδή τη σύνδεση από τον πλησιέστερο κόμβο του δικτύου του στο σημείο διασύνδεσης με το ομότιμο δίκτυο καθώς και το μέρος των δαπανών που του αναλογεί για την ίδια τη διασύνδεση.

(33) Οι εν λόγω συμφωνίες ανταλλαγής κίνησης μεταξύ ομοτίμων δικτύων βασίζονται συνήθως στην αρχή της τιμολόγησης χωρίς χρέωση (bill and keep), δηλαδή δεν εκτελούνται πληρωμές μεταξύ των συμβαλλομένων για την κίνηση που διέρχεται από τη διεπαφή. Για να αποτραπεί η εκμετάλλευση της συμφωνίας αυτής από κάθε συμβαλλόμενο, η συμφωνία αυτή έχει περιορισμούς έτσι ώστε να μην επιτρέπει σε κάθε συμβαλλόμενο να τη χρησιμοποιεί προκειμένου να διαβιβάσει στον άλλο συμβαλλόμενο την κίνηση που προορίζεται για ή προέρχεται από τρίτο φορέα (δηλαδή τη διαβιβαστική κίνηση). Έτσι, εφόσον ο Α διαθέτει συμφωνία με τον Β αλλά όχι με τον Γ, ενώ ο Β έχει συμφωνία με τον Γ, ο Α δεν μπορεί να χρησιμοποιήσει τη συμφωνία με τον Β για να τον αναγκάσει να διαβιβάσει την κίνησή του προς

τον Γ. Παρομοίως, ο Α δεν είναι υποχρεωμένος να δεχθεί από τον Β την κίνηση που απευθύνεται προς το δίκτυό του αλλά γνωρίζει ότι προέρχεται από τον Γ.

(34) Μέχρι πρόσφατα η ανταλλαγή της κίνησης μεταξύ ομοτίμων δικτύων πραγματοποιείτο συνήθως στα NAP ή σε ισοδύναμα δημόσια σημεία διασύνδεσης. Οι ακριβείς κανόνες για τη μορφή της διασύνδεσης διαφέρουν από το ένα NAP στο άλλο. Στις περισσότερες περιπτώσεις [το CIX (Commercial Internet Exchange) αποτελεί αξιοσημείωτη εξαίρεση] δεν υπάρχει αυτόματο δικαίωμα ή υποχρέωση κάθε χρήστη του NAP να διασυνδεθεί με άλλον χρήτη του NAP. Για αυτό το λόγο, στα περισσότερα NAP κάθε χρήστης πρέπει να καταλήξει σε χωριστή διμερή συμφωνία ανταλλαγής κίνησης με κάθε άλλον χρήστη του NAP με τον οποίο επιθυμεί την ανταλλαγή κίνησης. Συνήθως, κάθε φορέας πρόσβασης ο οποίος υποστηρίζει ότι παρέχει υπηρεσίες βασικού δικτύου είναι αναγκασμένος να διασυνδεθεί με άλλους φορείς παροχής βασικού δικτύου σε περισσότερα από ένα και συνήθως σε πολλά NAP. Η ανάγκη σύνδεσης σε πολλαπλά NAP έγινε περισσότερο έντονη διότι έχουν αυξηθεί οι απαιτήσεις κίνησης στα μεμονωμένα NAP και η συμφόρηση και η καθυστέρηση στα NAP είναι πλέον δεδομένη.

(35) Προκειμένου να αντιμετωπίσουν αυτά τα προβλήματα, οι μεγάλοι φορείς του κλάδου άρχισαν, σε μεγάλο βαθμό, να εγκαθιστούν ιδιωτικά σημεία διασύνδεσης (σημεία «ιδιωτικής» ή «απευθείας» ανταλλαγής της κίνησης) στα οποία πραγματοποιούν απευθείας διμερείς συνδέσεις με μόνον έναν άλλο φορέα πρόσβασης. Η ρύθμιση αυτή αποφεύγει ορισμένα από τα προβλήματα που σχετίζονται με την πολυάριθμη παρουσία φορέων στα NAP αλλά τείνει επίσης να δημιουργήσει διαφορετική κατηγορία φορέων πρόσβασης οι οποίοι είναι ανεξάρτητοι από τα NAP και οι οποίοι λειτουργούν με ελαφρώς διαφορετικές συνθήκες από τους ανταγωνιστές τους που χρησιμοποιούν τα NAP.

(36) Σε κάθε συμφωνία ανταλλαγής κίνησης μεταξύ ομοτίμων δικτύων υπάρχει η πιθανότητα, ιδίως λαμβάνοντας υπόψη τη συνεχιζόμενη αύξηση της χρήσης του Internet, τουλάχιστον ο ένας από τους δύο ομοτίμους να απαιτήσει την αύξηση της χωρητικότητας και την τεχνική αναβάθμιση της σύνδεσης προκειμένου να διατηρηθεί η συμφωνία. Η συνέχιση της συμφωνίας ενδέχεται να εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από την πρόθεση κάθε μέρους να καλύψει τις επιθυμίες του άλλου σχετικά με τον τρόπο διαχείρισης της σύνδεσης. Τούτο ενδέχεται να περιλαμβάνει, για παράδειγμα, την προθυμία κάλυψης του κόστους της αμοιβαίας αύξησης της χωρητικότητας ή των τεχνικών αναβαθμίσεων. Είναι πλέον σύνηθες, σε αυξανόμενο βαθμό, το μεγαλύτερο ή τεχνικά ανώτερο από τα δύο δίκτυα να απαιτεί ορισμένα ελάχιστα πρότυπα όσον αφορά την ποιότητα του δικτύου, τη ροή της κίνησης και την τεχνική υποστήριξη, πριν καν εξετάσει τη δυνατότητα ανταλλαγής της κίνησης. Ορισμένοι από τους μεγαλύτερους φορείς πρόσβασης έχουν δημοσιεύσει «πολιτικές ομοτιμίας» σε σκοπό να καταστήσουν γνωστούς τους όρους που θέτουν όσον αφορά την αμοιβαία διακίνηση της κίνησης, μολονότι τελικά η απόφαση ενός φορέα πρόσβασης σχετικά με το εάν θα συνάψει συμφωνία με κάποιον άλλο φορέα αποτελεί εμπορική απόφαση και κάθε σχετική πολιτική μπορεί απλώς να αποτελέσει έναν οδηγό όσον αφορά τους όρους που είναι διατεθειμένος να αποδεχθεί.

(37) Στον κόσμο του Internet η ανταλλαγή κίνησης μεταξύ ομοτίμων δικτύων θεωρείτο ανέκαθεν ως κατανομή του κόστους χωρίς πληρωμές και οι κανόνες πολλών NAP απαγορεύουν επίσημες συμφωνίες ανταλλαγής κίνησης μεταξύ δικτύων επί πληρωμή. Ακολουθώντας αυτή τη γενική προσέγγιση, οι φορείς πρόσβασης είτε συμφωνούν να συνάψουν συμφωνίες για την ανταλλαγή κίνησης μεταξύ ομοτίμων δικτύων χωρίς πληρωμή ή συνάπτουν συμφωνίες «πελάτη/φορέα παροχής» στα πλαίσια συμφωνιών διαβίβασης. Όπου υπάρχει περίπου ισοδυναμία διαπραγματευτικής ισχύος μεταξύ των δικτύων καμία πλευρά δεν έχει κίνητρα για να ζητήσει ή να δεχθεί πληρωμή για τη διασύνδεση ανταλλαγής της κίνησης. Αυτή η διαφορά τείνει να εξαφανισθεί διότι τα μεγαλύτερα δίκτυα, αντί να προσφέρουν υπηρεσίες διαβίβασης, είτε προσφέρουν ανταλλαγή κίνησης μεταξύ ομοτίμων δικτύων επί πληρωμή στους φορείς στους οποίους αρνούνται την ανταλλαγή της κίνησης δωρεάν, ή επιβάλλουν πολύ αυστηρούς όρους οι οποίοι για το μικρότερο δίκτυο από την άποψη του κόστους έχουν το ίδιο αποτέλεσμα. Στην ουσία, όπου υφίσταται σαφώς άνιση διαπραγματευτική ισχύς δεν υπάρχει εμπόδιο που θα αποτρέψει τον μεγαλύτερο φορέα πρόσβασης από το να ζητά καταβολή αντιτίμου για την ομοτιμία ή να επιβάλει όρους με το ίδιο αποτελέσμα. Στις σχέσεις αυτές ο όρος «ομότιμος» ίσως είναι παραπλανητικός διότι η διάρθρωση του κόστους του φορέα πρόσβασης ο οποίος είναι υποχρεωμένος να καταβάλει το αντίτιμο επιβάλλεται σε κάποιο βαθμό από τον ανώτερο φορέα πρόσβασης, οπότε η σχέση μοιάζει με την αγορά υπηρεσιών διασύνδεσης.

β) *Υπηρεσίες διαβίβασης*

(38) Στις συμφωνίες ανταλλαγής κίνησης μεταξύ ομοτίμων δικτύων, με τον όρο κίνηση πελατών εννοείται συνήθως η κίνηση που προέρχεται όχι μόνο από τους πελάτες (τελικούς χρήστες) ενός ομότιμου δικτύου αλλά και η κίνηση από κάθε πελάτη που είναι και ο ίδιος φορέας πρόσβασης (ανάλογα με την περίπτωση εφεξής αναφέρεται ως «εξαρτώμενος φορέας πρόσβασης» ή «εξαρτώμενο δίκτυο»). Το γεγονός ότι η κίνηση από τα εξαρτώμενα δίκτυα μπορεί να διαβιβάζεται μέσω μιας σχετικής διεπαφής μεταξύ ομοτίμων δικτύων, επιτρέπει σε έναν φορέα πρόσβασης που διαθέτει

συμφωνία ανταλλαγής της κίνησης μεταξύ ομοτίμων δικτύων, να προσφέρει, με εμπορικά κριτήρια, υπηρεσίες «διαβίβασης» σε πελάτες ή σε εξαρτώμενα δίκτυα. Αυτός ο φορέας πρόσβασης μπορεί να διαβιβάσει την κίνηση που προέρχεται από το δικό του δίκτυο και την κίνηση του πελάτη του μέσω διεπαφής για την ανταλλαγή κίνησης μεταξύ ομοτίμων δικτύων. Η κίνηση αυτή μπορεί να καταλήξει όχι μόνο σε τελικούς χρήστες του δικτύου που βρίσκεται στην άλλη πλευρά της διεπαφής, αλλά και σε πελάτες δικτύων που είναι εξαρτημένα από το ομότιμο αυτό δίκτυο.

(39) Θα πρέπει να σημειωθεί ότι η χρήση του όρου «διαβίβαση» στο πλαίσιο αυτό έχει μια ελαφρώς διαφορετική έννοια απ' ό,τι συνήθως. Σε πολλούς κλάδους ο όρος διαβίβαση χρησιμοποιείται στην περίπτωση όπου αγαθά παραδίδονται σε ενδιάμεσο μεταφορέα για να παραδοθούν σε ανεξάρτητο παραλήπτη. Η λεγόμενη διαβιβαστική κίνηση στο Internet καταναλώνει πολύ χρόνο ανερχόμενη ή κατερχόμενη διάφορα διαδοχικά ιεραρχημένα δίκτυα που συνδέονται μεταξύ τους με κάθετες σχέσεις πελάτη/προμηθευτή. Ο μόνος χρόνος κατά τον οποίο υπάρχει οριζόντια κίνηση μεταξύ δικτύων που δεν είναι εξαρτημένα μεταξύ τους είναι όταν η κίνηση διαβιβάζεται μέσω διεπαφής για την ανταλλαγή της κίνησης μεταξύ ομοτίμων δικτύων, γεγονός που, συνήθως, συμβαίνει μόνο μια φορά κατά τη διαδρομή της. Για τον λόγο αυτό, η αγορά υπηρεσιών διαβίβασης θα μπορούσε να ορισθεί ακριβέστερα ως το δικαίωμα ενός φορέα πρόσβασης να αντιμετωπίζεται η κίνηση που προέρχεται από το δίκτυό του όπως η κίνηση στο δίκτυο του φορέα παροχής υπηρεσιών διαβίβασης όταν διαβιβάζεται μέσω διεπαφής μεταξύ ομοτίμων φορέων.

(40) Για τον λόγο αυτό, η συνδετικότητα στο Internet αντιπροσωπεύει μια υπηρεσία που μπορεί να διατίθεται επί πληρωμή και να μεταπωλείται σε εμπορική βάση σε οποιοδήποτε επίπεδο του φορέα πρόσβασης. Τίποτα δεν εμποδίζει έναν φορέα πρόσβασης που επιθυμεί να παρέχει υπηρεσίες σύνδεσης από το να αποκτήσει αυτή τη συνδετικότητα, με το να γίνει πελάτης ενός ανωτέρου δικτύου (μολονότι η κύρια κερδοφόρος δραστηριότητά του θα είναι μάλλον η παροχή υπηρεσιών προστιθέμενης αξίας ή on-line πέραν της βασικής προσφοράς συνδετικότητας). Όλη η κίνηση προς και από τους πελάτες του φορέα αυτού θα πρέπει να διαβιβαστεί μέσω του δικτύου που προσφέρει υπηρεσίες διαβίβασης. Οι φορείς πρόσβασης που λειτουργούν με τον τρόπο αυτό αναφέρονται ως μεταπωλητές.

iv) **Η δομή του Internet**

α) *Τα δίκτυα ανωτάτου επιπέδου*

(41) Μολονότι οι φορείς πρόσβασης ενδέχεται να στραφούν διαδοχικά σε όλο και μεγαλύτερους φορείς πρόσβασης για την παροχή υπηρεσιών διαβίβασης υπάρχει ένα όριο στη διαδικασία αυτή. Η κίνηση που διαδοχικά μεταβιβάζεται σε δίκτυα ανωτέρου επιπέδου θα καταλήξει τελικά στο δίκτυο ενός φορέα πρόσβασης ο οποίος δεν θα έχει που να στραφεί και, είτε πρέπει να αναλάβει ο ίδιος την ευθύνη για τη διαβίβαση της κίνησης μέσω διεπαφών ομοτίμων δικτύων ή να την επιστρέψει χωρίς να παραδοθεί. Τα δίκτυα αυτά (ή οι σχετικοί φορείς πρόσβασης) αναφέρονται εφεξής ως «δίκτυα ανωτάτου επιπέδου» ή «φορείς πρόσβασης ανωτάτου επιπέδου».

(42) Η ύπαρξη συμφωνιών ομοτιμίας με όλα τα άλλα δίκτυα ανωτάτου επιπέδου είναι απαραίτητη για έναν φορέα που επιθυμεί να αποτελεί δίκτυο ανωτάτου επιπέδου. Έτσι, εάν υπάρχουν τέσσερα δίκτυα ανωτάτου επιπέδου στο Internet —τα Α, Β, Γ και Δ— το Α μπορεί να διαβιβάζει κίνηση στο Β, στο Γ ή στο Δ διότι διαθέτει χωριστές συμφωνίες ανταλλαγής της κίνησης με καθένα από τα δίκτυα αυτά. Κάθε πελάτης του Α μπορεί επίσης να επιτύχει τη διαβίβαση της κίνησής του στο Β, Γ ή Δ καθώς επίσης βέβαια και στο Α. Όλοι οι φορείς πρόσβασης, ανεξαρτήτως επιπέδου, που δεν διαθέτουν συμφωνίες ομοτιμίας με το Α, Β, Γ και Δ δεν μπορούν να προσφέρουν πλήρη συνδετικότητα εκτός εάν επιτύχουν υπηρεσίες διαβίβασης, είτε άμεσα είτε έμμεσα (μέσω ενός ενδιάμεσου φορέα) σε τουλάχιστον ένα από τα τέσσερα δίκτυα.

(43) Εάν τα εν λόγω δίκτυα ανωτάτου επιπέδου δεν ανελάμβαναν την τελική ευθύνη για τη διαβίβαση όλης της κίνησης που προέρχεται από τα εξαρτώμενα δίκτυα, κανένας φορέας πρόσβασης δεν θα μπορούσε να αναλάβει το καθήκον αυτό και τα πακέτα δεδομένων θα μπορούσαν να παγιδευτούν σε ατέρμονες βρόγχους. Για τον λόγο αυτό, οι φορείς πρόσβασης ανωτάτου επιπέδου κατέχουν άλλη θέση από αυτήν όλων των εξαρτωμένων από αυτά φορέων πρόσβασης. Επωφελούνται από το γεγονός ότι είναι σε θέση να προσφέρουν πλήρη συνδετικότητα χωρίς να είναι υποχρεωμένοι να βασίζονται σε διασύνδεση επί πληρωμή, όπως οι υπηρεσίες διαβίβασης. (Υπάρχουν, εντούτοις, περιπτώσεις ορισμένων πολύ μεγάλων δικτύων που αγοράζουν υπηρεσίες διασύνδεσης, σε οριακή βάση, στις περιπτώσεις όπου αποδέχθηκαν συμφωνίες διαβίβασης στα πλαίσια της αγοράς ενός φορέα πρόσβασης). Οι φορείς πρόσβασης ανωτάτου επιπέδου μπορούν να διατηρήσουν τη θέση τους μόνον εξασφαλίζοντας ότι θα συνεχίσουν να διαθέτουν συμφωνίες ανταλλαγής της κίνησης με όλα τα άλλα δίκτυα ανωτάτου επιπέδου. Εφόσον δεν μπορούν να εξασφαλίσουν ή να διατηρήσουν τις συμφωνίες αυτές δεν θα είναι σε θέση να παρέχουν πλήρη κάλυψη και θα υποβαθμισθούν σε φορείς πρόσβασης δεύτερης κατηγορίας με περιορισμένη δυνατότητα ανταλλαγής της κίνησης.

(44) Η υποχρέωση παροχής πλήρους συνδετικότητας αποκλειστικά μέσω συμφωνιών για την ανταλλαγή της κίνησης φαίνεται ότι επιβάλλει βαρύ φορτίο

στα δίκτυα ανωτάτου επιπέδου, διότι σημαίνει ότι πρέπει να αναζητούν όλα τα νέα δίκτυα ενόσω αυτά εγκαθίστανται και να συνδέονται με αυτά προκειμένου να εξακολουθήσουν να εξασφαλίζουν στους πελάτες τους πλήρη συνδετικότητα στο Internet. Πάντως, τα δίκτυα ανωτάτου επιπέδου διαθέτουν διαπραγματευτική ισχύ. Τούτο συμβαίνει διότι το δικαίωμα πρόσβασης σε ένα μεγαλύτερο δίκτυο έχει πολύ μεγαλύτερη σημασία για τους πελάτες του μικρότερου δικτύου από το αντίστοιχο δικαίωμα κατά την αντίστροφη έννοια. Η διασύνδεση με ένα μεγάλο δίκτυο μπορεί να χορηγήσει σε έναν μικρό φορέα πρόσβασης τη δυνατότητα να προσφέρει στους πελάτες του συνδέσεις σε χιλιάδες θέσεις, ενώ οι υφιστάμενοι πελάτες του μεγάλου δικτύου έχουν μόνον ένα σχετικά μικρό οριακό κέρδος από την πρόσβαση σε όχι περισσότερες από ορισμένες δεκάδες ή εκατοντάδες ίσως νέες θέσεις. Κατά συνέπεια, το μεγαλύτερο δίκτυο είναι σε θέση να καθορίζει τους όρους με τους οποίους θα πραγματοποιηθεί η διασύνδεση. Στις συνήθεις περιπτώσεις ένας μικρός νέος φορέας πρόσβασης δεν είναι πιθανό να επιτύχει τη σύναψη συμφωνίας για την ανταλλαγή της κίνησης μεταξύ ομοτίμων δικτύων με κάποιο δίκτυο ανωτάτου επιπέδου και, για το λόγο αυτό, δεν έχει άλλη επιλογή παρά να συνάψει συμφωνία για υπηρεσίες διαβίβασης ως πελάτης ενός υφισταμένου δικτύου ανωτάτου επιπέδου. Για να διατηρήσουν την θέση τους, τα δίκτυα ανωτάτου επιπέδου αρκεί απλώς να διασυνδέονται με άλλα δίκτυα αντιστοίχου επιπέδου και έτσι έχουν εύλογα τη βεβαιότητα ότι θα έχουν πρόσβαση σε όλα τα νεοεμφανιζόμενα δίκτυα.

(45) Μολονότι στα αρχικά στάδια του Internet οι συμφωνίες ανταλλαγής της κίνησης μεταξύ ομοτίμων δικτύων συνάπτοντο αρκετά εύκολα, τα μεγαλύτερα δίκτυα δίνουν ολοένα και περισσότερη προσοχή προτού επιτρέψουν σε μικρότερα δίκτυα δωρεάν πρόσβαση και να επιτρέψουν στους πελάτες των μικρότερων δικτύων την ελεύθερη χρήση. Κατά συνέπεια, οι μικρότεροι φορείς πρόσβασης που επιδιώκουν διασύνδεση με μεγαλύτερους και, ειδικότερα, εκείνοι που επιδιώκουν άμεση σύνδεση με τα δίκτυα ανωτάτου επιπέδου ενδέχεται να υποχρεωθούν να τηρούν διαφόρους όρους προτού εξεταστεί η δυνατότητα ανταλλαγής της κίνησης. Τα αιτήματα για την ανταλλαγή της κίνησης ενδέχεται να απορριφθούν, και οι ενδιαφερόμενοι φορείς πρόσβασης καλούνται συνήθως να γίνουν πελάτες αντί να αναγνωρισθούν ως ομότιμα δίκτυα. Οι φορείς πρόσβασης ενδέχεται τότε να αποφασίσουν να μη γίνουν απευθείας πελάτες ενός δικτύου ανωτάτου επιπέδου αλλά να αγοράζουν υπηρεσίες μέσω ενός μεταπωλητή. Η δυσκολία των μικρότερων δικτύων να επιτύχουν συμφωνία για την ανταλλαγή της κίνησης μεταξύ ομοτίμων δικτύων με τα δίκτυα ανωτάτου επιπέδου σημαίνει ότι ο αριθμός των φορέων πρόσβασης που θεωρούνται δίκτυα ανωτάτου επιπέδου διατηρείται σχετικά μικρός. Έτσι ο κλάδος είναι διαρθρωμένος με μια ιεραρχία φορέων πρόσβασης με προοδευτικά μεγαλύτερα δίκτυα που καλύπτουν γεωγραφικά μεγαλύτερη επιφάνεια τα οποία παρέχουν υπηρεσίες διαβίβασης σε μικρότερους και περισσότερο τοπικούς φορείς πρόσβασης που δεν είναι σε θέση να διεκπεραιώσουν μόνοι τους την κίνηση.

(46) Μολονότι τα δίκτυα ανωτάτου επιπέδου έχουν αναλάβει την καθοριστική λειτουργία της διαβίβασης της κίνησης, θα πρέπει να σημειωθεί ότι τα δίκτυα αυτά είναι επίσης κάθετα ολοκληρωμένα σε σημαντικό βαθμό. Στους πελάτες τους περιλαμβάνονται τόσο τελικοί χρήστες όσο και μεταπωλητές. Έτσι, η πρόσβαση στα εν λόγω δίκτυα ανωτάτου επιπέδου είναι σημαντική για τους εξαρτώμενους φορείς πρόσβασης όχι μόνον για την πρόσβαση στα άλλα εξαρτώμενα δίκτυα αλλά επίσης και για την άμεση πρόσβαση στη βάση πελατών του δικτύου ανωτάτου επιπέδου.

β) *Φορείς πρόσβασης δευτέρου επιπέδου*

(47) Μεταξύ των δύο άκρων που αποτελούν αφενός μεν οι φορείς πρόσβασης ανωτάτου επιπέδου που διαβιβάζουν αποκλειστικά κίνηση σε ομότιμα δίκτυα, αφετέρου δε οι μεταπωλητές που εξαρτώνται αποκλειστικά από υπηρεσίες διαβίβασης, υφίσταται μια ενδιάμεση κατηγορία φορέων πρόσβασης που διαθέτουν ορισμένες συμφωνίες για την ανταλλαγή της κίνησης αλλά οι οποίες μόνες τους ίσως να μην επαρκούν ώστε οι φορείς αυτοί να παρέχουν επαρκή συνδετικότητα. Οι φορείς αυτοί καλύπτουν την έλλειψη αυτή αγοράζοντας υπηρεσίες διαβίβασης από τουλάχιστον ένα δίκτυο ανωτάτου επιπέδου. Αυτοί οι φορείς πρόσβασης αναφέρονται στο παρόν ως «φορείς πρόσβασης δευτέρου επιπέδου» και προσφέρουν στους πελάτες μίγμα μεταπωλούμενης διαβίβασης και συνδετικότητας που βασίζεται σε συμφωνίες ανταλλαγής της κίνησης μεταξύ ομοτίμων δικτύων. Επειδή είναι αναγκασμένοι να αγοράζουν υπηρεσίες διαβίβασης, οι συμφωνίες δευτέρου επιπέδου για την ανταλλαγή της κίνησης διπλασιάζουν απλώς τις διαδρομές προς τις θέσεις στις οποίες υπάρχει εύκολη πρόσβαση χρησιμοποιώντας υπηρεσίες διαβίβασης που προσφέρει ένα δίκτυο ανωτάτου επιπέδου.

(48) Ένας φορέας πρόσβασης έχει διάφορα κίνητρα για να συνάψει συμφωνίες δευτέρου επιπέδου για την ανταλλαγή της κίνησης. Ορισμένες συνδέσεις ενδέχεται να αιτιολογούνται για λόγους ευκολίας ή μείωσης του κόστους. Για παράδειγμα, είναι εύλογο για δύο γειτονικούς ή επικαλυπτόμενους φορείς πρόσβασης να ανταλλάσσουν την κίνησή τους απευθείας παρά να την διαβιβάζουν μέσω διαφόρων ενδιαμέσων δικτύων και εκατοντάδων ή χιλιάδων επιπλέον χιλιομέτρων. Ενδέχεται πάντως, να υπαρχουν περιπτώσεις στις οποίες η απευθείας τοπική διασύνδεση αποτελεί χειρότερη λύση από τη χρήση υπηρεσιών διαβίβασης. Τούτο ενδέχεται να συμβαίνει, για παράδειγμα, εάν το ένα από τα δύο μέρη δεν είναι σε θέση ή δεν επιθυμεί να προβεί στην αναγκαία επένδυση ή να διατηρήσει τη σύνδεση σε αξιόπιστη κατάσταση ή όπου κανονιστικά ή άλλα εμπόδια δυσχεραίνουν την

κατασκευή εγκαταστάσεων ή τη χορήγηση της άδειας διασύνδεσης με λογικό κόστος ή ακόμη και με οποιοδήποτε κόστος. Παρά την προφανή έλλειψη ορθολογισμού, ίσως είναι απλούστερο και φθηνότερο στις περιπτώσεις αυτές, η τοπική κίνηση να διαβιβάζεται μέσω ενός απομακρυσμένου φορέα παροχής διαβίβασης, παρά το μεγαλύτερο δρομολόγιο που πρέπει να πραγματοποιήσει. Τούτο συμβαίνει σήμερα με μεγάλο τμήμα της ευρωπαϊκής κίνησης του Internet, σημαντικός όγκος της οποίας διαβιβάζεται σήμερα μέσω δικτύων των ΗΠΑ.

(49) Ορισμένες συμφωνίες ανταλλαγής κίνησης δευτέρου επιπέδου ενδέχεται να αντικατοπτρίζουν ιστορικές περιστάσεις οι οποίες πλέον έχουν μεταβληθεί. Υπάρχουν, για παράδειγμα, περιπτώσεις όπου δύο δίκτυα, τα οποία παλαιότερα είχαν παρόμοιο μέγεθος, διαφέρουν σήμερα κατά πολύ σε μέγεθος το ένα από το άλλο, αλλά εντούτοις διατηρούν τις μεταξύ τους συνδέσεις. Από την εξέταση των στοιχείων που συγκεντρώθηκαν κατά τη διάρκεια των ερευνών προκύπτει ότι ορισμένοι φορείς πρόσβασης δευτέρου επιπέδου οι οποίοι εξακολουθούν να συνδέονται με συμφωνίες ανταλλαγής κίνησης μεταξύ ομοτίμων δικτύων με δίκτυα ανωτάτου επιπέδου δεν φαίνεται να πληρούν τα τεχνικά κριτήρια που θέτουν σήμερα τα δίκτυα ανωτάτου επιπέδου ως προϋπόθεση για τη σύναψη συμφωνιών ανταλλαγής κίνησης με νέα δίκτυα. Η έντονη αντίδραση του κοινού που συνάντησε η UUNet κατά την απόπειρά της το 1997 να τερματίσει τις συμφωνίες ανταλλαγής κίνησης με διάφορους φορείς πρόσβασης δευτέρου επιπέδου, σημαίνει ότι τα θέματα αυτά δεν καθορίζονται με οικονομικά μόνο κριτήρια. […](*). Οι φορείς πρόσβασης με συμφωνίες ανταλλαγής κίνησης δευτέρου επιπέδου θεωρούν αυτές τις συμφωνίες ανταλλαγής κίνησης με ορισμένα από τα δίκτυα ανωτάτου επιπέδου χρήσιμες ως εργαλείο μάρκετινγκ, ακόμα και αν για τεχνικούς και οικονομικούς λόγους διαπιστώνουν ότι πρέπει να βασίζονται κυρίως σε υπηρεσίες διαβίβασης για την παροχή μιας υπηρεσίας με τα απαιτούμενα επίπεδα ταχύτητας, ποιότητας και αξιοπιστίας.

(50) Στην απάντησή τους στην κοινοποίηση των αιτιάσεων, τα κοινοποιούντα μέρη διαφώνησαν με αυτή την άποψη για την ιεραρχημένη δομή του Internet. Υποστήριξαν ότι το Internet σχεδιάστηκε αρχικά κατά τρόπο ώστε να μην έχει ιεραρχημένη δομή προκειμένου να αποφευχθούν τα στρατηγικά μειονεκτήματα που σχετίζονται με τις αρχιτεκτονικές δικτύου οι οποίες βασίζονται σε κεντρικές και ιεραρχημένες συνδέσεις και σε διαρθρώσεις κατά επίπεδα. Πάντως, επισημαίνεται ότι οι στόχοι αυτοί προϋπήρχαν της σημερινής εμπορικής δομής του Internet και ότι επιπλέον ούτε η σημερινή λειτουργία του Internet ούτε η μελλοντική του ανάπτυξη αντικατοπτρίζουν κατ' ανάγκη τη φιλοσοφία του αρχικού ερευνητικού σχεδίου.

v) **Τα οικονομικά πλεονεκτήματα των υπηρεσιών διαβίβασης έναντι της δωρεάν ανταλλαγής κίνησης**

(51) Μολονότι η δωρεάν ανταλλαγή κίνησης μεταξύ ομοτίμων δικτύων παρουσιάζεται μερικές φορές ως δωρεάν λύση (σε σύγκριση με την καταβολή αντιτίμου για τη διαβίβαση της κίνησης) τούτο δεν είναι απόλυτα ορθό. Κάθε μέρος μιας συμφωνίας ανταλλαγής κίνησης μεταξύ ομοτίμων δικτύων καλείται να καλύψει το κόστος για την εγκατάσταση της σύνδεσης καθώς και το κόστος λειτουργίας και συντήρησης για να διατηρείται η σύνδεση σε κατάσταση λειτουργίας. Εάν η λύση αυτή είναι φθηνότερη ή ακριβότερη από την αγορά υπηρεσιών διαβίβασης, εξαρτάται από την κατάσταση του σχετικού φορέα πρόσβασης και από την τιμή αγοράς των υπηρεσιών διαβίβασης.

(52) Εφόσον συναφθεί συμφωνία ανταλλαγής κίνησης μεταξύ ομοτίμων δικτύων, κάθε συμβαλλόμενο μέρος της συμφωνίας για τη δωρεάν ανταλλαγή κίνησης θα επιθυμεί να εξασφαλίσει ότι δεν τίθεται σε μειονεκτική θέση από ανισορροπία στη ροή της κίνησης μέσω της διεπαφής. Αντίθετα απ' ό,τι στην περίπτωση της παραδοσιακής δημόσιας τηλεφωνίας μεταγωγής επί πληρωμή, όπου η ανισορροπία όσον αφορά την κίνηση είναι από οικονομική άποψη πλεονεκτική για τον συμβαλλόμενο που παραλαμβάνει εισερχόμενη στο δίκτυο κίνηση, η κίνηση που προέρχεται από τη διεπαφή ανταλλαγής κίνησης μεταξύ ομοτίμων δικτύων αντιπροσωπεύει μια δαπάνη που πρέπει να καλυφθεί από τα έσοδα των συνδρομητών του φορέα. Βραχυπρόθεσμα, δεν υπάρχει χρηματοοικονομικό κίνητρο για να γίνει αποδεκτή η σαφής ανισορροπία της κίνησης. Η αρχή για τη σύναψη συμφωνίας ανταλλαγής κίνησης μεταξύ ομοτίμων δικτύων, είναι ότι κάθε φορέας πρόσβασης θα συνδράμει τον άλλο για να διεκπεραιώσει την κίνησή του. Το γεγονός ότι η κίνηση στο δίκτυο αποτελεί πηγή κόστους και όχι εσόδων, απορρέει από διάφορες στρατηγικές για τη διαχείριση της κίνησης που εφαρμόζουν τα μεγαλύτερα δίκτυα, τα οποία όλα επιχειρούν να ελαχιστοποιήσουν το χρονικό διάστημα που παραμένει στο δίκτυό τους η κίνηση από μικρότερα δίκτυα (ή οι απαντήσεις προς αυτή). Τα μεγάλα δίκτυα μπορούν να θέσουν ως όρο για την ανταλλαγή κίνησης ότι τα μικρότερα δίκτυα θα διασυνδέονται όχι μόνο σε ένα αλλά σε πολλαπλά σημεία έτσι ώστε το μεγαλύτερο δίκτυο να μπορεί να επιλέξει την συντομότερη διαδρομή με την οποία η κίνηση διαβιβάζεται στο μικρότερο δίκτυο ακολουθώντας τη μικρότερη δυνατή απόσταση.

(53) Πάντως, η συμφωνία ανταλλαγής κίνησης μεταξύ ομοτίμων δικτύων εμφανίζει και πλεονεκτήματα. Στην περίπτωση ανισορροπίας στη ροή της κίνησης, καμία πλευρά δεν έχει κέρδος από την άλλη για τον τερματισμό της επιπλέον κίνησης προς μια κατεύθυνση, ενώ κάθε πλευρά αποφεύγει επίσης

(*) Τμήματα του παρόντος κειμένου διατυπώθηκαν κατά τρόπο που να εξασφαλίζει την τήρηση του επιχειρηματικού απορρήτου. Τα τμήματα αυτά περικλείονται σε αγκύλες και επισημαίνονται με έναν αστερίσκο.

κόστος λογιστηρίου, τιμολόγησης και είσπραξης. Επιπλέον, μολονότι πρέπει να καλυφθούν τα έξοδα διασύνδεσης, η διατήρηση μεγάλου αριθμού συμφωνιών ανταλλαγής κίνησης μεταξύ ομοτίμων δικτύων ενδέχεται να είναι πολύ φθηνότερη από την αγορά υπηρεσιών διαβίβασης.

(54) Επειδή μια συμφωνία ανταλλαγής κίνησης μεταξύ δικτύων, στην οποία εμφανίζεται ανισορροπία στη ροή της κίνησης αποβαίνει σαφώς προς όφελος του μικρότερου από τα δύο δίκτυα, οι μεγάλοι φορείς πρόσβασης τείνουν να είναι περισσότερο επιφυλακτικοί προκειμένου να επιτρέψουν σε μικρούς φορείς πρόσβασης τη χωρίς επιβάρυνση χρήση των δικτύων τους. Ο καθορισμός της σχετικής πολιτικής από τους μεγαλύτερους φορείς πρόσβασης αποσκοπεί επίσης στη διατήρηση της πελατείας που καταβάλει αντίτιμο για υπηρεσίες διαβίβασης, με τη δημιουργία εμποδίων προκειμένου να μην επιτραπεί στα μικρότερα δίκτυα να καταστούν φορείς ανωτάτου επιπέδου. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι η ανακοίνωση της πολιτικής για συμφωνίες ανταλλαγής κίνησης δεν απαγορεύει σε έναν φορέα πρόσβασης να αντιμετωπίζει θετικά τα αιτήματα που θεωρεί πρόσφορα, ανεξάρτητα από την πολιτική ομοτιμίας που έχει ανακοινώσει.

(55) Η αγορά υπηρεσιών διαβίβασης έχει εντούτοις ορισμένα πλεονεκτήματα. Αποφεύγονται οι αρχικές δαπάνες κεφαλαίου για την κατασκευή εγκαταστάσεων και οι κίνδυνοι που συνδέονται με τη διαπραγμάτευση συμφωνιών διασύνδεσης. Επιπλέον, η απευθείας αγορά υπηρεσιών διαβίβασης από ένα δίκτυο ανωτάτου επιπέδου με τις συνακόλουθες εγγυήσεις όσον αφορά την ποιότητα, την ταχύτητα και την αξιοπιστία στην παροχή των υπηρεσιών, παρουσιάζει ενδεχομένως μεγαλύτερο ενδιαφέρον από την εφαρμογή παλαιών συμφωνιών ανταλλαγής κίνησης μεταξύ δικτύων δευτέρου επιπέδου.

(56) Η ποσοτική έκφραση του κόστους των δύο εναλλακτικών αποδείχτηκε δυσχερής διότι εξαρτάται από τις συνθήκες του σχετικού φορέα. Για παράδειγμα, οι φορείς εκμετάλλευσης τηλεφωνίας με σχετικά μεγάλη εγκατεστημένη βάση οπτικών ινών είναι εύλογο να θεωρούν το κόστος αγοράς υπηρεσιών διαβίβασης δυσανάλογο προς το κόστος σύνδεσης με φορείς πρόσβασης ανωτάτου επιπέδου μέσω συμφωνιών ανταλλαγής κίνησης.

(57) Φαίνεται ότι για ένα φορέα πρόσβασης ο οποίος είναι υποχρεωμένος να αγοράζει υπηρεσίες διαβίβασης, η καλύτερη λύση θα ήταν η κατά το δυνατόν περισσότερο χρήση των συμφωνιών ανταλλαγής κίνησης με φορείς δευτέρου επιπέδου και η μεταβίβαση στον φορέα που παρέχει υπηρεσίες διαβίβασης μόνο της κίνησης η οποία δεν είναι σε θέση να διαβιβασθεί μέσω των ανωτέρω διεπαφών για την ανταλλαγή κίνησης. Θεωρητικά τούτο θα επέτρεπε στον φορέα να αγοράζει το μικρότερο ποσό υπηρεσιών διαβίβασης. Στην πράξη, εφόσον ο φορέας πρόσβασης υποχρεούται να καλύψει το σχετικά υψηλό (και αναπόφευκτο) κόστος της συμφωνίας διαβίβασης που βασίζεται στη θεωρητική και όχι στην πραγματική κίνηση μέσω της εγκατεστημένης σύνδεσης, οι συμφωνίες ανταλλαγής κίνησης δευτέρου επιπέδου ενδέχεται να προσφέρουν λίγες μόνο δυνατότητες που δεν προσφέρει ήδη η σύνδεση διαβίβασης και έχουν ίσως περισσότερο συμβολική παρά πραγματική αξία.

Β. ΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ

1. *Αγορές προϊόντων*

i) **Υπηρεσίες πρόσβασης από τον κεντρικό υπολογιστή στο σημείο παρουσίας**

(58) Ο πρώτος και ο τελευταίος κρίκος στην αλυσίδα είναι η σύνδεση μεταξύ των κεντρικών υπολογιστών (ή του σημείου πρόσβασης στην περίπτωση ιδιωτικού δικτύου) και του πλησιέστερου σημείου παρουσίας του φορέα πρόσβασης. Όπως αναφέρθηκε προηγουμένως, η σύνδεση αυτή πραγματοποιείται είτε μέσω του δημόσιου δικτύου μεταγωγής είτε μέσω μιας ιδιωτικής αποκλειστικής γραμμής. Η σύνδεση αυτή δεν παρέχεται συνήθως από τον φορέα πρόσβασης μολονότι μπορεί να γίνει εφόσον το ζητήσει ο πελάτης. Στην περίπτωση της πρόσβασης με τηλεφωνική κλήση, ο πελάτης βασίζεται συνήθως στις υπηρεσίες του τοπικού δημόσιου τηλεφωνικού φορέα. Για την αποκλειστική πρόσβαση υπάρχουν διάφορες λύσεις συμπεριλαμβανομένης της προμήθειας της σύνδεσης από τον ίδιο τον πελάτη, την παραχώρηση μισθωμένης γραμμής από μια τηλεφωνική εταιρεία ή άλλο φορέα που είναι διατεθειμένος να προσφέρει αυτή την υπηρεσία ή ίσως και από τον ίδιο τον φορέα πρόσβασης.

(59) Οι συνθήκες ανταγωνισμού σε αυτό το επίπεδο είναι διαφορετικές από αυτές που επικρατούν σε επίπεδο φορέα πρόσβασης ή σε ανώτερα επίπεδα. Δεν υπάρχει καμία διαφορά μεταξύ των τοπικών τηλεφωνικών υπηρεσιών που μπορούν να αγοραστούν για το Internet και των τηλεφωνικών υπηρεσιών που μπορούν να αγοραστούν για οιαδήποτε άλλη μορφή τηλεφωνίας μέσω συνδρομητικής γραμμής. Η αποκλειστική πρόσβαση είναι απλώς η παροχή καλωδιακής σύνδεσης και οι φορείς της αγοράς για την παροχή αυτής της υπηρεσίας ενδέχεται να είναι τηλεφωνικές εταιρείες αλλά επίσης οποιαδήποτε άλλη επιχείρηση που μπορεί να μισθώσει ή να δημιουργήσει την αναγκαία χωρητικότητα. Κανείς από τους ερωτηθέντες κατά την έρευνα της Επιτροπής δεν θεώρησε ότι οι σχετικές αγορές στο επίπεδο αυτό θα επηρεαστούν από τη συγκέντρωση και επομένως το ζήτημα δεν εξετάσθηκε περαιτέρω.

ii) **Υπηρεσίες πρόσβασης στο Internet**

(60) Τα μέρη υποστήριξαν αρχικά ότι άλλες μορφές υπηρεσιών για τη διαβίβαση δεδομένων μπορούν εξίσου να υποκαταστήσουν τις υπηρεσίες του Internet. Η άποψη αυτή δεν φαίνεται ορθά θεμελιωμένη. Οι πελάτες που αγοράζουν υπηρεσίες πρόσβασης στο Internet αναμένουν ότι θα τους επιτρέψουν να συνδεθούν με άλλους χρήστες οι

οποίοι είναι συνδεδεμένοι στο Internet. Η παροχή ειδικών δυνατοτήτων διαβίβασης δεδομένων από τελικό χρήστη σε τελικό χρήστη χρησιμοποιώντας άλλα πρωτόκολλα δεδομένων μπορεί σαφώς να επιτρέψει στους πελάτες να συνδεθούν με ένα περιορισμένο αριθμό άλλων πελατών χρησιμοποιώντας το ίδιο πρωτόκολλο, αλλά δεν θα παρέχει τη μόνιμη αδέσμευτη πρόσβαση στην κοινότητα των χρηστών του Internet που αποτελεί το κύριο κίνητρο για την αγορά της υπηρεσίας. Κατά συνέπεια, τα άλλα είδη των υπηρεσιών διαβίβασης δεδομένων δεν αποτελούν πραγματικά υποκατάστατα.

(61) Ο φορέας πρόσβασης παρέχει βασική πρόσβαση με τη μορφή εξοπλισμού, λογισμικού διαμόρφωσης του δικτύου, υποστήριξης του πελάτη και υπηρεσιών τιμολόγησης που απαιτούνται για να επιτραπεί στον πελάτη να χρησιμοποιήσει την πρόσβασή του στο Internet.

iii) **Συνδετικότητα ανωτάτου επιπέδου ή καθολική συνδετικότητα στο Internet**

(62) Οι φορείς παροχής αυτών των υπηρεσιών πρόσβασης στο Internet μπορεί να διαθέτουν κάθετη ολοκλήρωση σε μεγαλύτερη ή μικρότερη έκταση και ενδέχεται οι ίδιοι να αποτελούν δίκτυα ανωτάτου επιπέδου, φορείς πρόσβασης δευτέρου επιπέδου ή μεταπωλητές. Το ερώτημα για τον ορισμό της αγοράς είναι εάν όλοι οι φορείς πρόσβασης ανταγωνίζονται μεταξύ τους για την παροχή των ιδίων υπηρεσιών συνδετικότητας ή εάν υπάρχουν διακεκριμένες και περισσότερο περιορισμένες αγορές μέσα στον ίδιο τομέα.

(63) Στην πράξη κανείς φορέας πρόσβασης δεν έχει τη δυνατότητα να δημιουργήσει σταδιακά τη συνδετικότητα που προσφέρει. Οι πελάτες περιμένουν από τον φορέα πρόσβασης να είναι σε θέση από την πρώτη στιγμή να αποστείλει και να παραλάβει μηνύματα προς και από οποιοδήποτε σημείο στο Internet. Έχουν ήδη τονισθεί οι μεγάλες δυσχέρειες που αντιμετωπίζει ένας φορέας εάν προσπαθήσει να επιτύχει αυτό μέσω διμερών συμφωνιών ανταλλαγής κίνησης μεταξύ ομοτίμων δικτύων (κόστος επένδυσης στη σύνδεση, διαπραγμάτευση χιλιάδων μεμονωμένων συμφωνιών διασύνδεσης και κίνδυνος αποτυχίας των διαπραγματεύσεων κ.λπ.). Για τον λόγο αυτό, η συνδετικότητα πρέπει να παραχωρηθεί από κάποιον φορέα που διαθέτει πλήρη άμεση ή έμμεση πρόσβαση στο σύνολο του Internet με τα απαιτούμενα επίπεδα ποιότητας, ταχύτητας και αξιοπιστίας.

(64) Η υπηρεσία συνδετικότητας που προσφέρει κάθε φορέας πρόσβασης είναι μοναδική υπό την έννοια ότι κανείς άλλος φορέας πρόσβασης δεν προσφέρει το ίδιο προϊόν. Κάθε φορέας προσφέρει μείγμα που αποτελείται από άμεση πρόσβαση στους πελάτες που είναι απευθείας συνδεδεμένοι στο δίκτυο και στους πελάτες των εξαρτώμενων δικτύων, αφετέρου δε διασύνδεση με δίκτυα άλλων φορέων πρόσβασης, με τους πελάτες τους και με τα εξαρτώμενα δίκτυα. Η διασύνδεση μπορεί να επιτυγχάνεται είτε μέσω υπηρεσιών διαβίβασης είτε μέσω ανταλλαγής κίνησης μεταξύ ομοτίμων δικτύων. Γενικά, όσο μικρότερος είναι ο φορέας πρόσβασης τόσο περισσότερο ενδέχεται να βασίζεται ουσιαστικά ή αποκλειστικά σε υπηρεσίες διαβίβασης και όσο μεγαλύτερος είναι τόσο πιθανότερο είναι να βασίζεται σε εσωτερικές συνδέσεις ή σε συμφωνίες ανταλλαγής κίνησης. Συνεπώς, το περιεχόμενο και η τιμή του προϊόντος που προσφέρει ένας φορέας πρόσβασης θα εξαρτάται από παράγοντες όπως το μέγεθος του δικτύου του φορέα πρόσβασης και η ακριβής φύση των σχέσεων που έχει με τα άλλα δίκτυα. Οι προσφερόμενες υπηρεσίες ενδέχεται επίσης να διαφοροποιούνται σε κάποιο βαθμό όσον αφορά την ποιότητα, καθόσον ένα δίκτυο το οποίο δρομολογεί μηνύματα με τρόπο που απαιτεί πολλές αλλαγές δεν θα μπορεί να προσφέρει τα ίδια επίπεδα όπως ένα δίκτυο που παραδίδει μηνύματα με πολύ λίγες αλλαγές. Για τον λόγο αυτό, οι προσφερόμενες από ένα δίκτυο υπηρεσίες μπορούν, καταρχήν, να αποτελούν υποκατάστατο των υπηρεσιών που προσφέρονται από ένα άλλο εφόσον τα δύο δίκτυα μπορούν να προσφέρουν ισοδύναμα επίπεδα ποιότητας υπηρεσιών, αλλά δύο δίκτυα τα οποία διαφέρουν κατά πολύ όσον αφορά την ποιότητα των υπηρεσιών μάλλον δεν αποτελούν υποκατάστατα.

(65) Οι φορείς που είναι μόνοι τους σε θέση να προσφέρουν πλήρη δυνατότητα σύνδεσης στο Internet είναι μόνον οι φορείς πρόσβασης ανωτάτου επιπέδου. Αυτή η συνδετικότητα αναφέρεται εφεξής ως συνδετικότητα ανωτάτου επιπέδου ή «καθολική» συνδετικότητα στο Internet. Οι φορείς πρόσβασης δευτέρου επιπέδου ίσως είναι σε θέση να προσφέρουν συνδετικότητα με βάση τις συμφωνίες ανταλλαγής κίνησης (ή «συνδετικότητα δευτέρου επιπέδου») αλλά πρέπει να τη συμπληρώνουν αγοράζοντας υπηρεσίες διαβίβασης. Οι μεταπωλητές μπορούν να προσφέρουν μόνο μεταπωλούμενη συνδετικότητα μολονότι αυτή, ανάλογα με το από που προέρχεται, ενδέχεται να αποτελεί συνδυασμό συνδετικότητας ανωτάτου και δευτέρου επιπέδου.

(66) Τα προϊόντα που προσφέρουν τα δίκτυα ανωτάτου επιπέδου διαφέρουν στο ότι η συνδετικότητα παρέχεται μόνο με συμφωνίες ανταλλαγής κίνησης μεταξύ αυτών των δικτύων ανωτάτου επιπέδου ή εσωτερικά. Εάν τα δίκτυα ανωτάτου επιπέδου αποτελούν από μόνα τους διακεκριμένη αγορά, πρέπει να αποδειχθεί ότι ούτε οι φορείς πρόσβασης δευτέρου επιπέδου ούτε οι μεταπωλητές είναι σε θέση να περιορίσουν σημαντικά τη συμπεριφορά των δικτύων ανωτάτου επιπέδου και να τους αποτρέψουν από το να δρουν ανεξάρτητα.

(67) Εάν τα δίκτυα ανωτάτου επιπέδου αυξήσουν, για παράδειγμα, την τιμή των υπηρεσιών πρόσβασης στο Internet που προσφέρουν κατά 5 % τότε, καταρχήν, το κόστος βάσης των μεταπωλητών θα αυξηθεί κατά το ίδιο ποσό και η αύξηση αυτή θα πρέπει να μετακυληθεί στον πελάτη. Για τον λόγο αυτό οι μεταπωλητές δεν είναι σε θέση να επιτύχουν περιορισμό του ανταγωνισμού όσον αφορά τις τιμές χρέωσης που χρησιμοποιεί το δίκτυο ανωτάτου επιπέδου.

(68) Η θέση φορέων πρόσβασης δευτέρου επιπέδου είναι αρκετά διαφορετική. Αντίθετα με τους αποκλειστικά μεταπωλητές δεν εξαρτώνται απόλυτα από τις τιμές των δικτύων ανωτάτου επιπέδου. Διαθέτουν διάφορες συμφωνίες ανταλλαγής κίνησης είτε με άλλους φορείς πρόσβασης αντιστοίχου επιπέδου είτε με ορισμένα, αλλά όχι με όλα τα δίκτυα ανωτάτου επιπέδου. Οι συμφωνίες αυτές ενδέχεται να τους προσφέρουν κάποια περιορισμένη δυνατότητα υποκατάστασης διότι τους επιτρέπουν πρόσβαση σε ορισμένες θέσεις χωρίς να καταφύγουν σε υπηρεσίες διαβίβασης μέσω των δικτύων των φορέων πρόσβασης ανωτάτου επιπέδου. Θα υπάρχουν όμως κενά στην κάλυψη που παρέχουν. Όσο μεγαλύτερη είναι η κάλυψη που παρέχουν οι συμφωνίες ανταλλαγής κίνησης, τόσο μεγαλύτερη είναι η καλύψη που παρέχει ένας φορέας πρόσβασης δευτέρου επιπέδου. Για παράδειγμα, εάν υπήρχαν πέντε ισομεγέθη δίκτυα ανωτάτου επιπέδου, ένα δευτερογενές δίκτυο που έχει συνάψει συμφωνίες ανταλλαγής κίνησης με τέσσερα από αυτά μπορεί ευκολότερα να ασκήσει ανταγωνιστική πίεση απ' ό,τι ένας φορέας πρόσβασης που έχει συνάψει συμφωνίες ανταλλαγής κίνησης με ένα μόνο από τα πέντε δίκτυα. Σε καμία περίπτωση, πάντως, η συνδετικότητα δευτέρου επιπέδου που προσφέρει ένας φορέας πρόσβασης δευτέρου επιπέδου μπορεί να αποτελέσει επαρκές υποκατάστατο της συνδετικότητας ανωτάτου επιπέδου που προσφέρει το δίκτυο ανωτάτου επιπέδου, ώστε να θεωρηθεί ότι αποτελεί τμήμα της ίδιας αγοράς.

(69) Οι φορείς πρόσβασης δευτέρου επιπέδου που επιθυμούν να προσφέρουν πλήρη συνδετικότητα είναι υποχρεωμένοι να εξακολουθήσουν να αγοράζουν ορισμένες υπηρεσίες διαβίβασης από τα δίκτυα ανωτάτου επιπέδου και, κατά συνέπεια, δεν ελέγχουν απόλυτα τη βάση του κόστους. Δεν υπάρχουν ενδείξεις ότι οι πελάτες θα αποδεχθούν υπηρεσία με περιορισμένη πρόσβαση ως υποκατάστατο υπηρεσία με πλήρη πρόσβαση και μια αύξηση τιμής της τάξεως του 5-10 % δεν επαρκεί μάλλον ώστε να αποτελέσει κίνητρο για την αλλαγή του φορέα. Εάν υποτεθεί μονοπωλιακή συμπεριφορά, σε περίπτωση που τα δίκτυα ανωτάτου επιπέδου δρουν με απόλυτη ομοφωνία, τότε δεν υπάρχει κανένας φορέας που θα μπορεί να παρέχει υποκατάστατη υπηρεσίας ως απάντηση στις αυξήσεις τιμών. Εάν όλοι οι φορείς πρόσβασης, ανωτάτου επιπέδου αυξήσουν τα τέλη διασύνδεσης για τη διαβίβαση κίνησης, για παράδειγμα, κατά 5 %, οι υπόλοιποι φορείς πρόσβασης δεν μπορούν να ασκήσουν ανταγωνιστική πίεση παρά μόνον εφόσον είναι σε θέση να χρησιμοποιήσουν τις συμφωνίες ανταλλαγής κίνησης με ορισμένα από τα δίκτυα ανωτάτου επιπέδου για να αποφύγουν τις επιπτώσεις από την αύξηση των τελών διαβίβασης. Πάντως, εάν τα δίκτυα ανωτάτου επιπέδου αντιμετώπιζαν μια τέτοια απάντηση στη στρατηγική τους για την αύξηση των τιμών, θα μπορούσαν να αντιδράσουν απαιτώντας την καταβολή αντιτίμου για κάθε διασύνδεση είτε αυτή θεωρείται διασύνδεση ανταλλαγής κίνησης είτε για τη διαβίβαση κίνησης. Αν συνέβαινε αυτό η άνιση διαπραγματευτική ισχύς των φορέων πρόσβασης δευτέρου επιπέδου δεν θα τους επέτρεπε να προσφέρουν αποτελεσματική ανταγωνιστική απάντηση.

(70) Συνοψίζοντας, η σχετική αγορά στην οποία αναπτύσσουν δραστηριότητα οι συμβαλλόμενοι είναι επομένως η αγορά της παροχής συνδετικότητας ανωτάτου επιπέδου ή «καθολικής» συνδετικότητας στο Internet, όπως περιγράφηκε ανωτέρω.

iv) **Εξέλιξη του ορισμού της αγοράς**

(71) Η έννοια του «δικτύου ανωτάτου επιπέδου» ενδεχομένως δεν αντιπροσωπεύει τη σημερινή οικονομική πραγματικότητα, στο μέτρο που ορισμένοι φορείς οι οποίοι είναι προφανώς σε θέση να λειτουργούν ως δίκτυα ανωτάτου επιπέδου πρέπει να πληρώνουν για ορισμένες ή για όλες τις συμφωνίες ανταλλαγής κίνησης. Άλλοι φορείς ενδέχεται να επωφελούνται από συμφωνίες ανταλλαγής κίνησης οι οποίες δεν θα συνάπτονταν πλέον σήμερα, και για το λόγο αυτό το καθεστώς τους ως δίκτυα ανωτάτου επιπέδου μπορεί να αμφισβητηθεί. Ως εκ τούτου, ο αριθμός των επιχειρήσεων που είναι σε θέση σήμερα να επηρεάσουν τον ανταγωνισμό είναι ενδεχομένως μικρότερος από ό,τι θα μπορούσε να συνεπάγεται η έννοια του «δικτύου ανωτάτου επιπέδου».

(72) Κατά τα τελευταία έτη, η κίνηση στο Internet γνώρισε σημαντική ανάπτυξη. Κρίθηκε αναγκαίο να επεκταθεί σε μεγάλο βαθμό η χωρητικότητα, όχι τόσο για την απόκτηση ενός ανταγωνιστικού πλεονεκτήματος, αλλά κυρίως για να διατηρηθεί μια αποδεκτή ποιότητα υπηρεσιών όσον αφορά την ταχύτητα και την αξιοπιστία, προκειμένου να αντιμετωπισθεί η αύξηση της χρήσης και επομένως η συμφόρηση. Το πρόβλημα δεν έγκειται μόνο στην έλευση νέων χρηστών, αλλά και στην εμφάνιση νέων εφαρμογών, όπως για παράδειγμα η βιντεομετάδοση, για τις οποίες απαιτείται μεγάλο εύρος ζώνης. Η χωρητικότητα των πιο μεγάλων καλωδίων των μεγαλύτερων δικτύων αυξήθηκε σημαντικά σε μικρό χρονικό διάστημα. Οι συνδέσεις ανωτάτου επιπέδου, για τις οποίες χρησιμοποιούνταν παλαιότερα καλώδια T1 με χωρητικότητα, ή ταχύτητα 1 544 Mbps ανά δευτερόλεπτο (1 544 000 bits ανά δευτερόλεπτο), πραγματοποιούνται τώρα με καλώδια DS3 ή (45 Mbps ανά δευτερόλεπτο), και τα περισσότερα από τα μεγάλα βασικά δίκτυα θα έχουν σύντομα συνδέσεις με ταχύτητα OC-3 (155 Mbps ανά δευτερόλεπτο) και μάλιστα OC-12 (622 Mbps ανά δευτερόλεπτο). Τα δίκτυα τα οποία δεν αναπτύχθηκαν περαιτέρω σε τεχνικό επίπεδο ή σε επίπεδο χωρητικότητας δεν μπόρεσαν να ακολουθήσουν τις εξελίξεις. Ακόμη και αν τα εν λόγω δίκτυα ήταν παλαιότερα σε θέση να παρέχουν συνδετικότητα ανωτάτου επιπέδου ή καθολική συνδετικότητα στο Internet τηρώντας τα πρότυπα της εποχής, ενδέχεται να μην είναι σήμερα πλέον σε θέση να το πράξουν.

(73) Μόλις πριν από μικρό χρονικό διάστημα, όταν ένας φορέας πρόσβασης είχε συνάψει, για παράδειγμα, συμφωνίες ανταλλαγής κίνησης στα δημόσια NAP με όλους τους άλλους φορείς πρόσβασης, οι οποίοι είχαν συγκεκριμένη παρουσία στα σημεία αυτά, ήταν αρκετό προκειμένου να αποκτήσει το καθεστώς δικτύου ανωτάτου επιπέδου. Ωστόσο, λόγω της αύξησης της συμφόρησης στα NAP, οι κυριότεροι φορείς άρχισαν ολοένα και περισσότερο να συνάπτουν τις δικές τους ιδιωτικές συμφωνίες ανταλλαγής κίνησης σε σημεία άλλα από τα NAP. Στο μέτρο που οι μεγαλύτεροι φορείς θα εξακολουθήσουν να συνάπτουν συμφωνίες ανταλλαγής κίνησης στα NAP καθώς και ιδιωτικές συμφωνίες ανταλλαγής κίνησης μεταξύ τους δεν θα τροποποιηθεί κατ' ανάγκη ο ορισμός της αγοράς. Εντούτοις, εάν τα μεγαλύτερα δίκτυα αρνηθούν να συνάψουν ιδιωτικές συμφωνίες ανταλλαγής κίνησης δωρεάν με τους μικρούς φορείς πρόσβασης, οι οποίοι επί του παρόντος συνδέονται με ομότιμο δίκτυο μόνο στα NAP, οι τελευταίοι δεν θα είναι σε θέση να λειτουργούν πλέον ως δίκτυα ανωτάτου επιπέδου και δεν θα εμπίπτουν στον εν λόγω ορισμό της αγοράς. Δεδομένου ότι η διαδικασία αυτή βρίσκεται ακόμη σε αρχικό στάδιο, ο ορισμός της αγοράς που υιοθετήθηκε στο παρόν έγγραφο δεν θα περιοριστεί στο να προεξοφλήσει τέτοιου είδους μελλοντικές εξελίξεις, ωστόσο πρέπει να ληφθεί υπόψη ως σχετικός παράγων για την εκτίμηση της δύναμης των μερών στην αγορά το γεγονός ότι ενδέχεται να υπάρξει τέτοια εξέλιξη.

v) **Η απάντηση των μερών**

(74) Στην απάντησή τους στην κοινοποίηση των αιτιάσεων και κατά την ακρόαση, τα μέρη αμφισβήτησαν την άποψη ότι το Internet έχει ιεραρχική δομή. Ισχυρίστηκαν ότι οποιοσδήποτε φορέας πρόσβασης θα μπορούσε να καταστήσει ατελέσφορη κάθε αύξηση τιμών που επιβάλλει ένας υποθετικός μονοπωλητής που περιλαμβάνει από όλα τα δίκτυα ανωτάτου επιπέδου, διοχετεύοντας την κίνηση μέσω συμφωνιών ανταλλαγής κίνησης δευτέρου επιπέδου, και εν ανάγκη επεκτείνοντας το πεδίο των εν λόγω συμφωνιών. Επομένως, σύμφωνα με τα μέρη, κάθε φορέας πρόσβασης θα μπορούσε να συνδεθεί με οποιονδήποτε άλλο φορέα πρόσβασης, και κατά συνέπεια να αποφύγει τη χρησιμοποίηση δικτύων ανωτάτου επιπέδου για την ολοκλήρωση της συνδετικότητάς του.

(75) Όπως επεσήμαναν τρίτοι, είναι σχεδόν απίθανο ότι με τέτοια μετατόπιση θα απέβαινε ασύμφορη η αύξηση των τιμών. Ένας πελάτης του φορέα πρόσβασης ο οποίος επιδιώκει να αποκτήσει συνδετικότητα ανωτάτου επιπέδου ή «καθολική» συνδετικότητα στο Internet μέσω της αγοράς υπηρεσιών διαβίβασης από τα δίκτυα ανωτάτου επιπέδου δεν θα μπορούσε να αποφύγει την αύξηση των τιμών που επιβάλλει ένας υποθετικός μονοπωλητής αγοράζοντας την εν λόγω διαβίβαση από άλλη πηγή, δεδομένου ότι δεν διατίθενται άλλες πηγές. Μια προσπάθεια να αποφευχθεί η αύξηση των τιμών με την ανάπτυξη δικτύων συνδέσεων δεύτερης κατηγορίας (γεγονός που θα αποτελούσε προϋπόθεση ώστε ένας φορέας πρόσβασης δεύτερης κατηγορίας να μπορεί να παρέχει υπηρεσίες διαβίβασης) θα ήταν πρακτικά αδύνατη και θα προκαλούσε υψηλές δαπάνες συναλλαγών, λόγω της ανάγκης να εγκατασταθούν κυκλώματα είτε σε ιδιωτικά σημεία διασύνδεσης είτε σε εγκαταστάσεις δημόσιου κέντρου. Πράγματι, στην έκθεσή τους με τίτλο «Competition on the Internet: the impact of the MCI/WorldCom merger», οι ίδιοι οι εμπειρογνώμονες των μερών αναγνωρίζουν στο σημείο 3.1, όπου εξετάζονται οι δυνατότητες που προσφέρονται με τη σύναψη των συμφωνιών ανταλλαγής κίνησης σε σχέση με τη διαβίβαση, ότι «… η διατήρηση μεγάλου αριθμού άμεσων διασυνδέσεων ανταλλαγής κίνησης ενδέχεται να είναι πολύ δαπανηρή. Ένά μικρό δίκτυο μπορεί να ενδιαφέρεται να διαθέτει μόνο περιορισμένο αριθμό τέτοιων άμεσων διασυνδέσεων και να αποκτήσει καθολική συνδετικότητα στο Intenet με την αγορά υπηρεσιών διαβίβασης από άλλο δίκτυο». Ακόμη και για τους μεγαλύτερους φορείς πρόσβασης, οι οποίοι δεν είναι φορείς ανωτάτου επιπέδου, τέτοιου είδους συνδέσεις δεν είναι αποδοτικές για τα εμπλεκόμενα επίπεδα κίνησης, δεδομένου ότι θα έπρεπε να δημιουργηθεί ένας μεγάλος αριθμός ζεύξεων ώστε να μπορεί να τις διαχειρίζεται αποτελεσματικά ένας φορέας πρόσβασης. Επιπλέον, κάθε ένας από τους διάφορους φορείς πρόσβασης με τους οποίους θα έπρεπε να πραγματοποιούνται συνδέσεις, δηλαδή οι φορείς πρόσβασης οι οποίοι δεν αποτελούν δίκτυα ανωτάτου επιπέδου, θα διαχειριζόταν μόνο ένα μικρό τμήμα της συνολικής κίνησης του Internet (ένα τρίτο μέρος εκτίμησε ότι κανένας φορέας πρόσβασης, εκτός από εκείνους του ανωτάτου επιπέδου, δεν θα μπορούσε να ελέγχει πάνω από το 2 % της κίνησης) και οι δαπάνες που θα έπρεπε να επωμισθεί κάθε φορέας πρόσβασης για την εγκατάσταση των απαραίτητων ζεύξεων χωρητικότητας θα υπερέβαιναν το κόστος της αύξησης του 5-10 % που θα επέβαλε για τις υπηρεσίες διαβίβασης ο υποθετικός μονοπωλητής. Επισημάνθηκε επίσης ότι η εγκατάσταση τέτοιων ζεύξεων θα απαιτούσε το συντονισμό πολλών φορέων, θα δημιουργούσε ελλείψεις σε τεχνικό επίπεδο και θα απαιτούσε πολύ χρόνο.

(76) Επιπλέον, ακόμη και αν ένας φορέας πρόσβασης μπορούσε να εγκαταστήσει με επιτυχία ένα δίκτυο συνδέσεων ανταλλαγής κίνησης δευτέρου επιπέδου, δεν θα μπορούσε να έχει πρόσβαση στους άμεσα συνδεδεμένους με τον υποθετικό μονοπωλητή πελάτες. Η πρόσβαση στους πελάτες αυτούς αποτελεί σημαντικό στοιχείο για την εγκατάσταση καθολικής συνδετικότητας στο Internet. Η εγκατάσταση εναλλακτικής συνδετικότητας βάσει ενός

δικτύου ζεύξεων ανταλλαγής κίνησης δευτέρου επιπέδου, το οποίο δεν περιλαμβάνει τα δίκτυα του υποθετικού μονοπωλητή, δεν θα επέτρεπε την απόκτηση καθολικής συνδετικότητας στο Internet και δεν θα αποτελούσε προσοδοφόρο υποκατάστατο της προσφερόμενης συνδετικότητας από υφιστάμενα δίκτυα ανωτάτου επιπέδου.

(77) Τα ίδια τα μέρη φαίνεται ότι αποδέχονται τα ανωτέρω, δεδομένου ότι υποστήριξαν επίσης ότι ακόμη και αν η ανταλλαγή κίνησης δευτέρου επιπέδου αποτελεί μόνο μερική λύση υποκατάστασης, η χρησιμοποίηση συνδέσεων ανταλλαγής κίνησης δευτέρου επιπέδου θα μείωνε την εξάρτηση ενός φορέα πρόσβασης από τις υπηρεσίες διαβίβασης, που παρέχει ένας υποθετικός μονοπωλητής και θα του επέτρεπε να αποφύγει τις επιπτώσεις μιας αύξησης τιμής από 5 έως 10 %. Ωστόσο, επισημάνθηκε ότι ο υποθετικός μονοπωλητής θα μπορούσε να καθορίσει τιμές για τις υπηρεσίες διαβίβασης οι οποίες δεν θα συνδέονταν με την ένταση χρήσης (εφόσον αυτό δεν εφαρμόζεται ήδη), και επομένως θα μείωνε το ενδιαφέρον που θα επιδείκνυε ένας φορέας πρόσβασης να μη διοχετεύσει τμήμα της κίνησής του μέσω των φορέων ανωτάτου επιπέδου, γεγονός που θα ανέτρεπε την αποτελεσματικότητα της ανταλλαγής κίνησης δευτέρου επιπέδου ακόμη και αν επρόκειτο για μερική και πολύ περιορισμένη λύση υποκατάστασης.

2. ***Σχετικές γεωγραφικές αγορές***

i) **Υπηρεσίες προς επιχειρήσεις και προς ταξιδιώτες**

(78) Στις δύο από τις αγορές που καθόρισαν αρχικά τα μέρη (υπηρεσίες προς επιχειρήσεις και υπηρεσίες προς ταξιδιώτες), τα μερίδια αγοράς που κατέχουν συνολικά τα μέρη δεν είναι αρκετά ώστε να προκαλέσουν ανησυχίες από πλευράς ανταγωνισμού σε εθνικό ή ευρύτερο επίπεδο. Κατά συνέπεια, δεν είναι αναγκαίο να καθορισθούν οι γεωγραφικές αγορές των υπηρεσιών προς επιχειρήσεις και ταξιδιώτες.

ii) **Υπηρεσίες διαβίβασης**

(79) Στην απόφαση Unisource, η Επιτροπή ισχυρίστηκε ότι τόσο η προσφορά όσο και η ζήτηση υπηρεσιών διαβίβασης έχουν από τη φύση τους χαρακτήρα τουλάχιστον διασυνοριακό-περιφερειακό. Η γεωγραφική εγγύτητα μεταξύ του αγοραστή και του φορέα της μεταγόμενης χωρητικότητας διαβίβασης έχει ελάχιστη σημασία στην περίπτωση της μεταγόμενης διαβίβασης την οποία οι φορείς χρησιμοποιούν είτε ως υποκατάστατο της λειτουργίας δικών τους διεθνών γραμμών, είτε για να αντεπεξέλθουν στην κίνηση αιχμής στις εν λόγω γραμμές. Ομοίως, οι υπηρεσίες αποκλειστικής διαβίβασης παρέχουν τη δυνατότητα δρομολόγησης, μέσω καλωδίων ή δορυφόρου, διαμέσου τρίτων χωρών. Τέλος, η χρήση υπηρεσιών κέντρων δικτύου αποτελεί εναλλακτική δυνατότητα σε σχέση με τη σύναψη απροσδιόριστου αριθμού διμερών συμφωνιών με μεμονωμένους φορείς. Για τις υπηρεσίες διαβίβασης, οι αγορές αναφοράς για τους σκοπούς της εκτίμησης της παρούσας πράξης βρίσκονται στην Ευρώπη και, από την άλλη πλευρά του Ατλαντικού, στις ΗΠΑ.

iii) **Υπηρεσίες Internet**

(80) Ο ορισμός των διαφόρων γεωγραφικών αγορών για υπηρεσίες Internet εξαρτάται από το εκάστοτε επίπεδο θεώρησης. Η φυσική σύνδεση από τον τελικό χρήστη στον φορέα πρόσβασης, είτε με (αυτόματη) επιλογή είτε με αποκλειστική πρόσβαση μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο σε τοπικό επίπεδο από φορέα που δραστηριοποιείται στο επίπεδο αυτό και κατά κανόνα δεν αποτελεί τμήμα της προσφερόμενης υπηρεσίας του φορέα πρόσβασης. Τέτοιου είδους σύνδεση θα μπορούσε να παρέχει είτε μια τοπική τηλεφωνική εταιρεία, είτε άλλος φορέας με αντίστοιχες καλωδιακές εγκαταστάσεις. Οι γεωγραφικές αγορές στο επίπεδο αυτό είναι επομένως περιφερειακές ή εθνικές, ανάλογα με το εύρος του καλωδιακού δικτύου του φορέα πρόσβασης. Ωστόσο, δεδομένου ότι στην Ευρώπη τα μέρη δεν κατέχουν ισχυρή θέση στην αγορά παροχής τέτοιων τοπικών υπηρεσιών βρόχου, δεν είναι αναγκαίο να καθοριστεί με ακρίβεια η γεωγραφική έκταση των εν λόγω αγορών.

(81) Οι φορείς πρόσβασης που ανταγωνίζονται για την παροχή υπηρεσιών πρόσβασης στο Internet προς τους τελικούς χρήστες δραστηριοποιούνται σε περιφερειακό κυρίως επίπεδο, σε τοπικές ή εθνικές αγορές. Ορισμένοι φορείς πρόσβασης ενδέχεται να είναι μικρές τοπικά προσανατολισμένες επιχειρήσεις. Ωστόσο, όταν πρόκειται για μεγάλες επιχειρήσεις, οι τελικοί χρήστες προσανατολίζονται σε παγκόσμιο επίπεδο κατά την επιλογή τους όσον αφορά τους φορείς πρόσβασης και οι φορείς πρόσβασης που είναι ικανοί να συνδιαλέγονται με τέτοιους πελάτες μπορούν επίσης να διαθέτουν τις υπηρεσίες τους σε παγκόσμιο επίπεδο.

(82) Μέσω των μεγάλων φορέων πρόσβασης που δραστηριοποιούνται συχνά σε εθνικό ή διεθνές επίπεδο, το Internet προσλαμβάνει ακόμη πιο αξιόλογο χαρακτήρα. Μολονότι τα μέχρι σήμερα υφιστάμενα δίκτυα ανωτάτου επιπέδου έχουν τα κέντρα δραστηριοτήτων τους στις ΗΠΑ, είναι οι μόνοι φορείς που μπορούν να παρέχουν υπηρεσίες διαβίβασης σε όλα τα τμήματα του Internet, αντίθετα με την συμβατική φωνητική τηλεφωνία όπου οι φορείς έχουν συνήθως την τάση να επικεντρώνουν τις δραστηριότητές τους σε συγκεκριμένη περιοχή

και να αναμεταδίδουν την κίνηση που πρέπει να περάσει από την περιοχή αυτή. Οι όροι που παρέχει κάθε φορέας πρόσβασης, σε οποιοδήποτε μέρος είναι εγκατεστημένος παγκοσμίως, εξαρτώνται από τους όρους που τους παρέχουν οι εν λόγω φορείς υπηρεσιών διαβίβασης, είτε πρόκειται για άμεση είτε για έμμεση διαβίβαση. Στην περίπτωση αυτή, πρόκειται για κάθετα ολοκληρωμένες επιχειρήσεις. Για παράδειγμα, η UUNet έχει θυγατρικές για την παροχή υπηρεσιών σε ιδιώτες σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες. Μια αύξηση των τιμών πρόσβασης στα δίκτυα ανωτάτου επιπέδου θα είχε επιπτώσεις σε όλους τους καταναλωτές στον κόσμο. Κατά συνέπεια, υπάρχει πράγματι μία παγκόσμια αγορά.

(83) Στην απάντησή τους στην κοινοποίηση αιτιάσεων, τα μέρη ισχυρίστηκαν ότι ο ορισμός της γεωγραφικής αγοράς ήταν εσφαλμένος, δεδομένου ότι δεν ήταν αναγκαίο να αποκτήσουν οι φορείς πρόσβασης τη συνδετικότητά τους σε ένα από τα δίκτυα ανωτάτου επιπέδου. Ωστόσο, ο γεωγραφικός ορισμός των μερών συνδέεται στενά με την άποψή τους για τον ορισμό των αγορών προϊόντων, και δεν συμφωνεί με την αγορά προϊόντων όπως ορίστηκε για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης.

Γ. ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΟΥ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

1. *Υπηρεσίες διαβίβασης*

(84) Η θέση των μερών στην αγορά των υπηρεσιών διαβίβασης μπορεί να εκτιμηθεί υπό όρους ευρωπαϊκής και υπερατλαντικής χωρητικότητας.

(85) Στην Ευρώπη, σύμφωνα με εκτιμήσεις των μερών, το μεγαλύτερο μέρος της χωρητικότητας, περίπτου 95 %, κατέχουν υφιστάμενες τηλεφωνικές εταιρείες. Μολονότι η WorldCom έχει δημιουργήσει δίκτυα μεταξύ διαφόρων πόλεων, η MCI δεν κατέχει σημαντική χωρητικότητα στην Ευρώπη. Στο πλαίσιο αυτό, η σχεδιαζόμενη πράξη δεν δημιουργεί, επομένως, προβλήματα ανταγωνισμού.

(86) Όσον αφορά την υπερατλαντική χωρητικότητα, από πληροφορίες που προσκόμισαν τα μέρη προκύπτει ότι το συνολικό μερίδιο τους στην εικαζόμενη χωρητικότητα στις ΗΠΑ ανέρχεται σε 23 %, με αποτέλεσμα να αποτελούν τον δεύτερο μεγαλύτερο κάτοχο χωρητικότητας μετά την AT&T, με 29 %. Η κατανομή αυτή της χωρητικότητας θα αλλάξει κατά τα μέσα του 1998 με την αναμενόμενη χρησιμοποίηση των υπερατλαντικών καλωδίων, όπως της Gemini (η οποία ανήκει μεταξύ άλλων στην WorldCom), εάν αυξηθεί θεωρητικά το μερίδιο διαθέσιμης χωρητικότητας που κατέχει η WorldCom. Ωστόσο, σχεδιάζεται η τοποθέτηση πρόσθετων καλωδίων, γεγονός που σημαίνει ότι τα οφέλη που θα αποκομίσει προσωρινά η WorldCom από την κατοχή της χωρητικότητας στο νέο καλώδιό της ενδέχεται σύντομα να απαλειφθούν.

2. *Υπηρεσίες πρόσβασης στο Internet*

(87) Τα μέρη ισχυρίστηκαν ότι υπήρχε σημαντικός ανταγωνισμός σε επίπεδο παροχής υπηρεσιών πρόσβασης στο Internet προς τους ιδιώτες και ότι τα εμπόδια για την είσοδο στην αγορά είχαν μειωθεί. Αυτό δεν αμφισβητήθηκε από τρίτους που απάντησαν στα αιτήματα της Επιτροπής για προσκόμιση πληροφοριών. Ωστόσο, επισημάνθηκε ότι οι φορείς πρόσβασης, που ανταγωνίζονται τους φορείς που δραστηριοποιούνται στα επόμενα στάδια της αγοράς, ήταν κυρίως μεταπωλητές συνδετικότητας που παρείχαν οι φορείς που δραστηριοποιούνται σε προηγούμενο στάδιο της παραγωγικής διαδικασίας της αλυσίδας προσφοράς. Η ανάλυση επικεντρώθηκε επομένως στις αγορές εκείνες στις οποίες δραστηριοποιούνται και τα δύο μέρη και συγκεκριμένα στην αγορά της συνδετικότητας ανωτάτου επιπέδου ή της καθολικής συνδετικότητας στο Internet.

3. *Συνδετικότητα ανωτάτου επιπέδου ή καθολική συνδετικότητα στο Internet*

(88) Όταν ζητήθηκε από τα μέρη να προσκομίσουν πληροφορίες σχετικά με τις δραστηριότητές τους όσον αφορά το Internet, στήριξαν τις αρχικές εκτιμήσεις τους σχετικά με το μερίδιο αγοράς στον ισχυρισμό ότι κάθε φορέας πρόσβασης που κατέχει τις δικές του καλωδιακές εγκαταστάσεις αποτελεί φορέα βασικού δικτύου, και ότι επομένως στο μέτρο που οι περισσότεροι φορείς πρόσβασης κατέχουν τέτοιου είδους εγκαταστάσεις μπορούν να θεωρηθούν ως φορείς βασικού δικτύου. Με βάση τα στοιχεία για την αμερικανική αγορά το 1996 που περιείχε η έκθεση του Frost & Sullivan, τα μέρη εκτίμησαν ότι το μέγεθος της αγοράς το 1997 θα ανερχόταν περίπου σε 4 700 εκατ. USD, και ότι επομένως τα έσοδά τους από τις βασικές υπηρεσίες πρόσβασης στο Internet (χωρίς τις υπηρεσίες προστιθέμενης αξίας) δεν θα υπερέβαιναν το 20 % της συνολικής αγοράς.

(89) Η Επιτροπή εκφράζει επιφυλάξεις ως προς τον εν λόγω ορισμό της αγοράς ή την μέθοδο υπολογισμού του μεριδίου αγοράς. Ένας ορισμός σύμφωνα με τον οποίο κάθε φορέας πρόσβασης εξομοιούται με έναν φορέα βασικού δικτύου φαίνεται

ιδιαίτερα ευρύς, δεδομένου ότι δεν καθιστά ευκρινή τη διάκριση μεταξύ ενός μικρού τοπικά προσανατολισμένου μεταπωλητή ο οποίος έχει τοπική πελατεία και των μεγάλων πολυεθνικών δικτύων ανωτάτου επιπέδου. Τα μέρη ισχυρίστηκαν ότι ήταν αδύνατο να υπολογίσουν τα μερίδια αγοράς σε άλλη βάση από εκείνη που χρησιμοποίησαν, δεδομένου ότι δεν υπήρχαν διαθέσιμα δημοσιευμένα στοιχεία και προέκυψαν δυσκολίες που συνδέονταν με τον ορισμό του φορέα βασικού δικτύου.

(90) Η Επιτροπή επεσήμανε ωστόσο ότι, παρά τις εν λόγω φερόμενες δυσκολίες, ορισμένοι τρίτοι που υπέβαλαν παρατηρήσεις κατέβαλαν προσπάθειες να εκπονήσουν μελέτες αγοράς με βάση τις πληροφορίες αυτές ή τις καλύτερες εκτιμήσεις που μπόρεσαν να συλλέξουν. Σύμφωνα με τις μελέτες αυτές, η θέση στην αγορά των κοινοποιούντων μερών είναι πολύ ισχυρότερη από εκείνη που προκύπτει από τις εκτιμήσεις των ίδιων των μερών, γεγονός που υποδηλώνει ότι θα μπορούσαν να είναι σε θέση να ελέγχουν σημαντικό τμήμα του Internet. Οι εκτιμήσεις αυτές, παρότι βασίζονται σε διαφορετικές μεθοδολογίες, κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι με την ενοποίηση των δικτύων των υπό συγχώνευση μερών θα δημιουργηθεί ενιαίος φορέας με πολύ μεγάλο μερίδιο αγοράς.

(91) Κατά την εξέταση πελατών και ανταγωνιστών εκφράστηκαν διάφορες ανησυχίες. Για παράδειγμα, μια επιχείρηση η οποία αγόραζε συνδετικότητα από ένα από τα υπό συγχώνευση μέρη ισχυρίστηκε ότι: «… η σχεδιαζόμενη συγχώνευση θα μειώσει τον αριθμό των αξιόπιστων εναλλακτικών φορέων παροχής υπηρεσιών σε τρεις. Χωρίς άλλες αξιόπιστες εναλλακτικές πηγές παροχής υπηρεσιών, πελάτες όπως [όνομα εμπλεκόμενης επιχείρησης] θα μπορούσαν να εξαρτώνται σε μεγάλο βαθμό από ελάχιστους φορείς, γεγονός που θα έπληττε την ποιότητα της παρεχόμενης υπηρεσίας … και θα προκαλούσε πίεση των τιμών προς τα άνω». Μια άλλη επιχείρηση που δραστηριοποιείται στην παροχή υπηρεσιών Internet δήλωσε ότι η συγκέντρωση «θα μπορούσε να οδηγήσει στη δημιουργία ανεπιθύμητων συνθηκών για την παροχή υπηρεσιών Internet στην κοινή αγορά, στην οποία η νέα εταιρεία θα κατείχε δεσπόζουσα θέση». Μια τρίτη επιχείρηση δήλωσε ότι «η ενοποίηση μεταξύ δύο από τους παγκόσμιους ηγέτες βασικών δικτύων Internet δημιουργεί δεσπόζουσα επιχείρηση, η οποία θα μπορούσε να επηρεάσει αισθητά τον ανταγωνισμό του βασικού δικτύου του Internet. Οι επιχειρήσεις αυτές θα μπορούσαν να ελέγχουν από κοινού έως 55 % της κίνησης του βασικού δικτύου του Internet».

(92) Σύμφωνα με τις πληροφορίες που κοινοποίησε στην Federal Communications Commission (FCC) στις 13 Μαρτίου 1998, η Sprint Corporation εκτίμησε, με βάση τα δεδομένα που συγκέντρωσε το περιοδικό Boardwatch, ότι, μετά τη συγχώνευση, η νέα εταιρεία WorldCom/MCI θα κατέχει περίπου 55 % όλων των συνδέσεων. Σύμφωνα με την έκθεση του ομίλου Maloff του Οκτωβρίου 1997, εκτιμήθηκε ότι η νέα εταιρεία θα συγκεντρώνει το 68 % των εσόδων από το Internet για τις υπηρεσίες διαβίβασης που παρέχουν τα βασικά δίκτυα της WorldCom και της MCI. Σύμφωνα με πληροφορίες που κοινοποίησε η Bell Atlantic προς την FCC, τα μερίδια αγοράς των υπό συγχώνευση μερών βάσει εκθέσεων τύπου εκτιμώνται σε 60 %, και τα συνολικά μερίδια βάσει των μεριδίων των διαδρομών των πελατών χρησιμοποιώντας πίνακες δρομολόγησης σε 58 %. Σύμφωνα με πληροφορίες που διαβίβασε ο όμιλος GTE προς την FCC, τα συνολικά μερίδια αγοράς των υπό συγχώνευση μερών βάσει του συνολικού εύρους ζώνης εκτιμώνται σε 47 %, σύμφωνα με στοιχεία που αναφέρονται στο περιοδικό Boardwatch. Όλες αυτές οι εκτιμήσεις διαφέρουν σε μεγάλο βαθμό από τις ίδιες τις εκτιμήσεις των μερών, που βασίζονται στα έσοδά τους, σύμφωνα με τις οποίες το μερίδιο αγοράς τους εκτιμάται περίπου σε 20 %.

(93) Στην απάντησή τους στην κοινοποίηση των αιτιάσεων, τα μέρη εξήγησαν ότι [μεταξύ 30 και 40 %]* των 400 σημαντικότερων θέσεων στο web ήταν συνδεδεμένες με την MCI και [μεταξύ 40 και 50 %]* με την WorldCom. Από το [μεταξύ 30 και 40 %]* των συνδεδεμένων θέσεων με την MCI, το [μεταξύ 5 και 15 %]* των θέσεων είναι αποκλειστικά συνδεδεμένες με την MCI και το [μεταξύ 0 και 10 %]* με την WorldCom και την MCI, και με κανέναν άλλο. Ομοίως, από το [μεταξύ 40 και 50 %]* των θέσεων που συνδέονται με την WorldCom, το [μεταξύ 5 και 15 %]* συνδέεται αποκλειστικά με την WorldCom και το [μεταξύ 0 και 10 %]* μόνο με την MCI και τη WorldCom. Αυτό σημαίνει ότι [μεταξύ 15 και 25 %]* των 400 σημαντικότερων θέσεων στο web θα είναι συνδεδεμένες αποκλειστικά με τον φορέα που θα προκύψει από τη συγχώνευση. Εάν υποτεθεί ότι όλες οι άλλες θέσεις είναι συνδεδεμένες με τουλάχιστον τρεις φορείς πρόσβασης ανωτάτου επιπέδου, η WorldCom/MCI θα κατέχει το [μεταξύ 35 και 45 %]* της εν λόγω αγοράς.

(94) Τέλος, ο γενικός διευθυντής της WorldCom, ανέφερε ότι «η ύπαρξη ενός μεγάλου δικτύου αποτελεί τεράστιο εμπόδιο για την είσοδο των ανταγωνιστών στην αγορά» ([9]).

(95) Λόγω του ότι οι φορείς πρόσβασης δεν υποχρεούνται να δημοσιεύουν τα έσοδα από το Internet και ελλείψει συναφών προτύπων ανακοίνωσης

([9]) The Washington Post, 29 Σεπτεμβρίου 1997.

δεδομένων, δεν υπάρχει καμία αξιόπιστη επίσημη εκτίμηση του μεγέθους τόσο του τομέα του Internet ως σύνολο όσο και κάθε σχετικού υποτομέα. Επιπλέον, υπήρχε απόκλιση απόψεων σχετικά με το ποια είναι η κατάλληλη μονάδα υπολογισμού του μεριδίου αγοράς και της ισχύος στην αγορά. Από τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν τρίτοι προέκυψε ότι δεν υπάρχει συναίνεση στον τομέα αυτό σχετικά με μια ενδεδειγμένη μονάδα υπολογισμού, έγινε όμως αποδεκτό ότι με τη χρησιμοποίηση περισσότερων από ένα δείκτη θα μπορούσε να επιτευχθεί μια αξιόπιστη εικόνα της κατάστασης, ενώ ορισμένοι τρίτοι που υπέβαλαν τις παρατηρήσεις τους θεώρησαν ότι ένας συνδυασμός εσόδων και ροής κίνησης θα μπορούσε να έχει ως αποτέλεσμα την επίτευξη των πλέον αξιόπιστων εκτιμήσεων.

(96) Κατά συνέπεια, η Επιτροπή διεξήγαγε τις δικές της έρευνες προκειμένου να συγκεντρώσει τα δεδομένα που θα της επιτρέψουν να προσδιορίσει με τη μεγαλύτερη δυνατή ακρίβεια το μέγεθος και το μερίδιο της αγοράς, και ιδίως το μερίδιο των υπό συγχώνευση μερών.

i) **Πιθανές μέθοδοι υπολογισμού του μεριδίου αγοράς**

(97) Εκτός από τα στοιχεία που αφορούν τα έσοδα και την ροή κίνησης τα οποία αναφέρονται λεπτομερέστερα κατωτέρω, συγκεντρώθηκαν επίσης στοιχεία σχετικά με άλλους πιθανούς δείκτες υπολογισμού, όπως π.χ. η συνολική χωρητικότητα στις ζεύξεις διασύνδεσης, ο αριθμός των προσιτών διευθύνσεων, ο αριθμός των σημείων παρουσίας, το σημερινό εύρος ζώνης που χρησιμοποιείται για την ανταλλαγή κίνησης, και εξετάστηκε εάν μπορούν να συναχθούν σε αυτή τη βάση αποδεκτά συμπεράσματα.

(98) Η χωρητικότητα των εγκατεστημένων ζεύξεων (από τους πελάτες στους φορείς πρόσβασης, από τους φορείς πρόσβασης σε δημόσια και ιδιωτικά σημεία ανταλλαγής κίνησης) θα μπορούσε να παρέχει μια ένδειξη για το δυναμικό ενός δικτύου υπό όρους επιδόσεων, και για το μέγεθος, στο μέτρο που η χωρητικότητα θα αποκτηθεί και θα εγκατασταθεί μόνο εφόσον πρόκειται πράγματι να χρησιμοποιηθεί. Τα στοιχεία που συγκεντρώθηκαν δεν ήταν αρκετά αναλυτικά προκειμένου να συναχθούν βάσιμα συμπεράσματα λαμβάνοντας ως μόνη βάση τα στοιχεία που αφορούν τη χωρητικότητα. Ωστόσο, τα στοιχεία που διατίθενται σχετικά με τη συνολική χωρητικότητα των συνδέσεων, δηλαδή των συνδέσεων μεταξύ, αφενός, του δικτύου και των πελατών του, και, αφετέρου, του δικτύου και των ομότιμων δικτύων, δημόσιων ή ιδιωτικών, και των φορέων παροχής υπηρεσιών διαβίβασης, επιβεβαιώνουν την άποψη ότι τα υπό συγχώνευση μέρη κατέχουν […]* του μεριδίου αγοράς των δικτύων ανωτάτου επιπέδου.

(99) Όσον αφορά τον χώρο των διευθύνσεων καταδείχτηκε ότι τα νεώτερα δίκτυα ή οι πελάτες μπορούν ενδεχομένως να χρησιμοποιούν σε μεγαλύτερο βαθμό τους μηχανισμούς για τον περιορισμό των ανακοινωθεισών εισόδων διαδρομών και διευθύνσεων και ότι ένας μεγάλος αριθμός ανακοινωθεισών διευθύνσεων θα μπορούσε απλώς να σημαίνει ότι πρόκειται για ένα σχετικά πεπαλαιωμένο δίκτυο. Επιπλέον, δεν ήταν σαφές σε ποιο βαθμό η συνολική συνδετικότητα των εταιρειών που ερωτήθηκαν (περιλαμβανομένων των υπηρεσιών διαβίβασης) τους επέτρεπε πράγματι να προσφέρουν τις ανακοινωθείσες διευθύνσεις και εισόδους διαδρομών. Γενικά, φαίνεται ότι τα περισσότερα δίκτυα θεωρούσαν ότι ήταν σε θέση να παρέχουν τα ίδια πλήρη συνδετικότητα με τον ένα ή άλλο τρόπο, και ότι ο αριθμός των ανακοινωθεισών διευθύνσεων δεν αποτελεί σημαντική μονάδα υπολογισμού του μεγέθους ή της ισχύος ενός δικτύου.

(100) Όσον αφορά τους συνδρομητές, το πρόβλημα που ανέκυψε ήταν να καθοριστεί ποιοι από αυτούς ήταν πραγματικοί χρήστες. Για παράδειγμα, ένα δίκτυο με μεγάλο αριθμό επιχειρήσεων μεταξύ των συνδρομητών ενδέχεται να έχει συνολικά μικρό αριθμό μεμονωμένων συνδρομητών, ωστόσο κάθε εταιρεία πελάτης μπορεί να έχει το δικό της ιδιωτικό εσωτερικό δίκτυο με πολλούς συνδεδεμένους χρήστες. Κατά συνέπεια, ο αριθμός των συνδρομητών δεν αποτελεί ιδιαίτερα αξιόπιστο δείκτη της ισχύος ενός δικτύου. Παρόμοια προβλήματα ορισμού ανέκυψαν με τη χρησιμοποίηση δεδομένων που βασίζονται στον αριθμό των θέσεων στο web. Οι διαφορετικές θέσεις στο web ενδέχεται να έχουν διάφορους βαθμούς σπουδαιότητας που δεν απεικονίζονται με μια απλή καταμέτρηση των θέσεων. Κατά συνέπεια, δεν επιχειρήθηκε να χρησιμοποιηθούν τα στοιχεία αυτά για την εξαγωγή συμπερασμάτων.

(101) Όσον αφορά τα σημεία παρουσίας, φάνηκε, τουλάχιστον καταρχήν, ότι μπορεί να υπάρχει σχέση μεταξύ του μεγέθους του δικτύου και του αριθμού των σημείων παρουσίας, δεδομένου ότι ένας φορέας βασικού δικτύου χρησιμοποιεί ένα σημείο παρουσίας αν πρέπει να επιτύχει ένα σημαντικό αριθμό πελατών. Ένας ανταγωνιστής, για παράδειγμα, εκτίμησε ότι η συγχωνευθείσα εταιρεία θα κατέχει περίπου 48 % του συνόλου των σημείων παρουσίας στις ΗΠΑ. Ωστόσο, ορισμένοι τρίτοι που υπέβαλαν παρατηρήσεις στην Επιτροπή, εκτίμησαν ότι ο αριθμός των σημείων παρουσίας θεωρείται ως μια από τις λιγότερο αξιόπιστες μεθόδους για τον προσδιορισμό του μεγέθους του δικτύου. Ο αριθμός των σημείων παρουσίας φαίνεται ότι εξαρτάται περισσότερο από την αρχιτεκτονική του συστήματος παρά από το μέγεθος του

δικτύου. Επιπλέον, μολονότι ο αριθμός των σημείων παρουσίας ενδέχεται να αντιστοιχεί στον αριθμό των συνδρομητών σε δεδομένη περιφέρεια, ο αριθμός των συνδρομητών ενδέχεται να μην αποτελεί από μόνος του μια αξιόπιστη ένδειξη για το μέγεθος του δικτύου (για παράδειγμα, ένα δίκτυο μπορεί να έχει πολλούς συνδρομητές που κάνουν μικρή χρήση του δικτύου και πολλά σημεία παρουσίας, ενώ ένα άλλο δίκτυο μπορεί να έχει συγκριτικά λίγους συνδρομητές που κάνουν μεγάλη χρήση του δικτύου και μικρό αριθμό σημείων παρουσίας).

ii) **Προσδιορισμός δικτύων ανωτάτου επιπέδου**

(102) Πολλοί από εκείνους οι οποίοι παρείχαν συμβουλές κατά τη διάρκεια της αναζήτησης στοιχείων, ανέφεραν τους ίδιους τέσσερις φορείς πρόσβασης (τον όμιλο WorldCom, την MCI, την Sprint και τον όμιλο GTE/BBN, «τους τέσσερις μεγάλους») ως κατόχους ισχυρότερης θέσης σε σχέση με τους υπόλοιπους. Ωστόσο, από την ανάλυση τόσο των δεδομένων σχετικά με τα έσοδα από την παροχή υπηρεσιών πρόσβασης στο Internet όσο και από την ροή της κίνησης (που αναλύεται λεπτομερέστερα κατωτέρω) δεν προκύπτει σαφής διάκριση μεταξύ των λιγότερο σημαντικών από τους τέσσερις φορείς πρόσβασης και των φορέων πρόσβασης της επόμενης κατηγορίας που θεωρούνται οι σημαντικότεροι μετά από αυτούς. Κατά συνέπεια, εξετάστηκαν οι συμφωνίες ανταλλαγής κίνησης μεταξύ των σημαντικότερων φορέων προκειμένου να προσδιοριστούν οι φορείς ανωτάτου επιπέδου. Αντικείμενο εξέτασης υπήρξε μια σειρά συμφωνών ανταλλαγής κίνησης που επιτρέπει την απόκτηση δωρεάν συνολικής συνδετικότητας σε ολόκληρο το Internet. Το γεγονός ότι δεν υπήρχε ενιαίος κατάλογος των NAP, στα οποία κάθε δεδομένος φορέας πρόσβασης υποχρεούται να συνάψει συμφωνία ανταλλαγής κίνησης προκειμένου να αποκτήσει συνολική κάλυψη του δικτύου, κατέστησε την ανάλυση ακόμη δυσχερέστερη. Κάθε φορέας πρόσβασης μπορεί επομένως να κατέχει τη δική του μοναδική σειρά συμφωνιών ανταλλαγής κίνησης και ωστόσο να είναι σε θέση να αποκτήσει πλήρη συνδετικότητα σε ολόκληρο το Internet. Μια πρόσθετη δυσκολία ήταν ότι πολλοί από τους φορείς πρόσβασης, των οποίων η σειρά συμφωνιών ανταλλαγής κίνησης άφηνε να εννοηθεί ότι ήταν ικανοί να λειτουργήσουν ως δίκτυα ανωτάτου επιπέδου, αποκαλύφθηκε ότι είναι αγοραστές υπηρεσιών διαβίβασης, και δεν ήταν σαφές αν η διαβίβαση ήταν απαραίτητη (επειδή, για παράδειγμα, μολονότι οι συνδέσεις ανταλλαγής κίνησης ήταν θεωρητικά πλήρεις, στην πράξη ήταν ελλιπείς) ή εάν χρησιμοποιούνταν για λόγους ευκολίας.

(103) Κατά συνέπεια, η αναλυτική προσέγγιση ξεκίνησε από την υπόθεση ότι κάθε δίκτυο ανωτάτου επιπέδου θα πρέπει υποχρεωτικά να συνάπτει συμφωνία ανταλλαγής κίνησης, τουλάχιστον με τους τέσσερις μεγάλους που είναι σε θέση να παρέχουν καθολική συνδετικότητα χωρίς να προσφεύγουν στη διαβίβαση. Εάν ένας φορέας πρόσβασης δεν καταφέρει να συνάψει συμφωνία ανταλλαγής κίνησης, τουλάχιστον με καθένα από τα προαναφερόμενα τέσσερα δίκτυα, αυτό θα τον εμποδίσει κατά συνέπεια να έχει πλήρη κάλυψη στο Internet. Είναι πιθανό ότι ο αριθμός των συμμετεχόντων που συνιστούν πραγματικά δίκτυα ανωτάτου επιπέδου είναι πράγματι μικρότερος από τον αριθμό των συμμετεχόντων που συνάπτουν συμφωνίες ανταλλαγής κίνησης και με τα τέσσερα δίκτυα, δεδομένου ότι κάθε πρόσθετο ομότιμο δίκτυο, ενώ συνάπτει φυσικά συμφωνία ανταλλαγής κίνησης με τα τέσσερα αυτά δίκτυα, είναι δυνατόν να μην συνάπτει συμφωνία ανταλλαγής κίνησης με κάθε ένα από τα άλλα ομότιμα δίκτυα που συνάπτουν επίσης συμφωνία ανταλλαγής κίνησης με τα τέσσερα μεγάλα δίκτυα. Υπό τις συνθήκες αυτές, ενδέχεται να μην είναι σε θέση να καλύψουν ολόκληρο το Internet δωρεάν. Ωστόσο, για τους σκοπούς της αξιολόγησης, εκτιμήθηκε ότι κάθε δίκτυο που έχει συνάψει συμφωνία ανταλλαγής κίνησης και με τα τέσσερα μεγάλα αυτά δίκτυα θα θεωρηθεί ότι συνιστά ελκυστικό ομότιμο δίκτυο για οποιονδήποτε διαθέτει τις ίδιες συνδέσεις. Είναι σκόπιμο να επισημανθεί ότι σύμφωνα με τα διαθέσιμα στοιχεία, δεν επιβεβαιώθηκε εάν αυτοί οι φορείς πρόσβασης ήταν άμεσα συνδεδεμένοι μεταξύ τους. Κατά συνέπεια, εάν οι εν λόγω φορείς πρόσβασης δεν κατέχουν όλες αυτές τις διασυνδέσεις μεταξύ τους καθώς και με τα τέσσερα μεγάλα δίκτυα, θα αποκλεισθούν σε κάθε περίπτωση από φορείς πρόσβασης ανωτάτου επιπέδου. Ωστόσο, για τους σκοπούς της ανάλυσης, θεωρήθηκε ότι τέτοιου είδους διασυνδέσεις ανταλλαγής κίνησης υφίστανται ήδη, ή θα μπορούσαν να αναπτυχθούν πολύ σύντομα. Η υπόθεση αυτή είναι προς όφελος των μερών στο μέτρο που διευρύνει το πεδίο των συμμετεχόντων στην εν λόγω αγορά.

ii) **Εκτίμηση του μεγέθους της αγοράς και των μεριδίων αγοράς βάσει στοιχείων που αφορούν τα έσοδα**

(104) Βάσει των προαναφερθέντων, συνολικά δεκαέξι φορείς πρόσβασης εμπίπτουν στον ορισμό του δικτύου ανωτάτου επιπέδου. (Τρεις άλλοι πολύ μικροί φορείς πρόσβασης που δεν έχουν συνάψει συμφωνία ανταλλαγής κίνησης με τη σημαντικότερη θυγατρική Internet της WorldCom, την UUNet, αλλά με μικρότερες θυγατρικές, θα μπορούσαν να προστεθούν, ωστόσο οι συνέπειες θα ήταν αμελητέες). Όσον αφορά το συνολικό μέγεθος της αγοράς, οι διαθέσιμες πληροφορίες δεν ήταν πλήρεις και πρέπει να εκτιμηθεί ο κύκλος εργασιών τριών επιχειρήσεων του ομίλου, για τις οποίες δεν υπάρχουν ακριβή στοιχεία. Τα έσοδα καθεμιάς από τις τρεις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις εκτιμήθηκαν σε 30 εκατ. USD, γεγονός που θεωρήθηκε ως σημαντική υπερτίμηση των πραγματικών εσόδων τους. Σε αυτή τη βάση, το συνολικό μέγεθος της αγοράς για το 1997 εκτιμήθηκε σε 2 300 εκατ. USD. Το μερίδιο αγοράς της

WorldCom εκτιμήθηκε σε [μεταξύ 35 και 45 %]*, και της MCI περίπου σε [μεταξύ 5 και 15 %]*, με αποτέλεσμα το συνολικό μερίδιο αγοράς να ανέρχεται περίπου σε [μεταξύ 45 και 55 %]*. Οι δύο σημαντικότεροι ανταγωνιστές των μερών εκτιμήθηκε ότι κατέχουν συνολικά μερίδιο αγοράς κάτω από [μεταξύ 15 και 25 %]*.

(105) Μολονότι τα μέρη τόνισαν επανειλημμένως ότι θεωρούν ότι τα στοιχεία που αφορούν τα έσοδα είναι ο μόνος αξιόπιστος δείκτης για τον προσδιορισμό του μεριδίου αγοράς στον τομέα αυτό, πολλοί άλλοι ανταγωνιστές επεσήμαναν τους ενδεχόμενους κινδύνους που θα προκύψουν εάν ληφθούν ως βάση μόνο τα δεδομένα που αφορούν τα έσοδα. Παρότι χρησιμοποιήθηκαν στοιχεία που βασίζονταν στα έσοδα από την παροχή βασικών υπηρεσιών πρόσβασης στο Internet κάθε φορά που αυτό ήταν δυνατό, οι ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις δεν υπόκειντο σε καμία υποχρέωση παρουσίασης ή ανακοίνωσης των εν λόγω στοιχείων. Κατά συνέπεια, ήταν απαραίτητο να χρησιμοποιηθούν τα στοιχεία αυτά με σύνεση.

(106) Οι επιχειρήσεις που συνήψαν συμφωνία ανταλλαγής κίνησης με έως τρεις από τους κύριους φορείς, έχουν λίγες πιθανότητες να θεωρηθούν ως δίκτυα ανωτάτου επιπέδου, δεδομένου ότι το γεγονός ότι απέτυχαν να συνάψουν συμφωνία ανταλλαγής κίνησης με έναν από τους τέσσερις κύριους φορείς πρόσβασης σημαίνει ουσιαστική μείωση της ικανότητάς τους για παροχή συνδετικότητας στο Internet. Ωστόσο, προκειμένου να επιτευχθεί μια ανάλυση ευαισθησίας, οι εκτιμήσεις που αφορούν τα μερίδια αγοράς πραγματοποιήθηκαν προκειμένου να εξετασθεί εάν οι τέσσερις αυτοί φορείς μπορούν να επιφέρουν αθροιστικά σημαντικές αλλαγές στα στοιχεία. Σε αυτή τη βάση (η οποία, πρέπει να τονισθεί, ότι έχει υπολογιστεί με μεγάλη ακρίβεια), τα κοινοποιούντα μέρη κατέχουν συνολικά μερίδια αγοράς άνω του 40 % υπό όρους εσόδων. Επίσης, εξετάσθηκε το ενδεχόμενο εάν μπορεί να διευρυνθεί περαιτέρω ο ορισμός του δικτύου ανωτάτου επιπέδου, προκειμένου να περιλάβει επιχειρήσεις οι οποίες συνάπτουν συμφωνίες ανταλλαγής κίνησης με δύο μόνο από τα τέσσερα μεγαλύτερα δίκτυα. Ωστόσο, θεωρήθηκε ότι η διαφορά κάλυψης στο Internet είναι πολύ μεγάλη στο επίπεδο αυτό ώστε οι ενδιαφερόμενοι φορείς πρόσβασης να μπορούν να θεωρηθούν αντικειμενικά ως δίκτυο ανωτάτου επιπέδου.

iv) **Ροή κίνησης**

(107) Ορισμένοι τρίτοι που υπέβαλαν παρατηρήσεις στην Επιτροπή θεώρησαν ότι η ροή κίνησης αποτελεί κατ' ουσία καλύτερη μονάδα υπολογισμού από ό,τι αυτή των εσόδων, παρότι ορισμένοι ισχυρίστηκαν ότι τα στοιχεία ενδέχεται να επηρεασθούν από αιφνίδιες μεταβολές, όπως ένα βραχυπρόθεσμο ενδιαφέρον για συγκεκριμένη θέση στο web.

(108) Δεν υπάρχουν άμεσα διαθέσιμες στατιστικές σχετικά με το συνολικό όγκο κίνησης που απέστειλαν ή που έλαβαν οι φορείς πρόσβασης. Κατά συνέπεια, πρέπει να υιοθετηθεί μια στρατηγική «εκ των κάτω προς τα άνω» («bottom-up approach») προκειμένου να υπολογιστούν τα μερίδια αγοράς με βάση την κίνηση. Αυτό απαιτεί τον προσδιορισμό των συμμετεχόντων στην αγορά, καθώς και τη συμπερίληψη των αντίστοιχων υπολογισμών τους για την ροή κίνησης που μεταφέρεται μέσω των δικτύων τους, προκειμένου να εκτιμηθεί το μέγεθος της αγοράς. Ωστόσο, είναι αδύνατο να προσδιοριστεί με βεβαιότητα ότι όλοι αυτοί οι υπολογισμοί της ροής κίνησης πραγματοποιήθηκαν σε μια βάση αυστηρά ομοιόμορφη από τους ενδιαφερόμενους φορείς της αγοράς. Είναι επομένως σκόπιμο να εφαρμοσθεί ένας άλλος τρόπος υπολογισμού των μεριδίων αγοράς με βάση την κίνηση.

(109) Η συνολική ροή κίνησης κάθε δεδομένου φορέα πρόσβασης περιλαμβάνει την κίνηση που ανταλλάσσει με άλλους αναγνωρισμένους φορείς και την εσωτερική του κίνηση (δηλ. την κίνηση μεταξύ των πελατών του που ανταλλάσσεται μέσω του δικτύου του). Σύμφωνα με την ακόλουθη μεθοδολογία, δεν είναι απαραίτητο να γνωρίζει κανείς τη συνολική ροή κίνησης στο Internet για να υπολογίσει τα μερίδια αγοράς με βάση δείκτες κίνησης. Η σχέση του μεριδίου αγοράς του δικτύου Α προς το μερίδιο αγοράς του δικτύου Β ισούται με τη σχέση της συνολικής ροής κίνησης που μεταφέρεται μέσω του δικτύου Α προς τη συνολική ροή κίνησης που μεταφέρεται μέσω του δικτύου Β. Εάν οι δύο τιμές της σχέσης αυτής διαιρεθούν με το σύνολο της κίνησης που ανταλλάσσεται μεταξύ των δικτύων Α και Β, η σχέση του μεριδίου αγοράς του δικτύου Α προς το μερίδιο αγοράς του δικτύου Β ισούται επομένως με τη σχέση του σχετικού μεριδίου του δικτύου Α στη συνολική κίνηση που μεταφέρεται μέσω του δικτύου Β προς το σχετικό μερίδιο του δικτύου Β στη συνολική κίνηση που μεταφέρεται μέσω του βασικού δικτύου Α. Τα μερίδια αγοράς μπορούν επομένως να υπολογισθούν βάσει των σχετικών μεριδίων κάθε δικτύου στη συνολική κίνηση που μεταφέρεται μέσω κάθε δικτύου. Με αυτό τον τρόπο αποφεύγεται κάθε κίνδυνος σφάλματος στον υπολογισμό των μεριδίων της αγοράς που θα μπορούσε να προκύψει από ενδεχόμενες διαφορές στις μεθόδους υπολογισμού. Σε αυτή τη βάση, η αναλογία των αντίστοιχων μεριδίων αγοράς για τον όμιλο WorldCom και την MCI είναι […]*.

(110) Εάν εφαρμοστεί αυτή η μέθοδος σε μια υποθετική αγορά που θα περιλαμβάνει την GTE, την MCI, την Sprint και τον όμιλο WorldCom, τα αντίστοιχα μερίδια αγοράς για τον όμιλο WorldCom θα ανέρχονται σε [μεταξύ 50 και 60 %]*, και της MCI σε [μεταξύ 15και 25 %]*, δηλαδή σύνολο μεριδίων αγοράς [μεταξύ 75 και 85 %]*.

(111) Η συγκέντρωση πλήρων στοιχείων ροής κίνησης ήταν δυνατή μόνο από έναν περιορισμένο αριθμό μεγάλων δικτύων. Κατέστη αδύνατο να υπολογιστούν οριστικά τα μερίδια αγοράς λόγω του ότι η κατανομή της κίνησης από ομότιμο δίκτυο πραγματοποιήθηκε μόνο για τα ιδιωτικά ομότιμα δίκτυα του ομίλου WorldCom. Ωστόσο, η συνολική κίνηση που ανταλλάσσεται από τους τέσσερις μεγάλους φορείς με άλλους φορείς πρόσβασης οι οποίοι συνάπτουν με αυτούς συμφωνίες ανταλλαγής κίνησης είναι γνωστή. Για τους σκοπούς του εν λόγω υπολογισμού, το πεδίο των φορέων πρόσβασης περιορίστηκε σε όλους τους φορείς πρόσβασης οι οποίοι έχουν συνάψει συμφωνία ανταλλαγής κίνησης τουλάχιστον με ένα από τα τέσσερα μεγαλύτερα δίκτυα. Πρόκειται για μια ιδιαίτερα ευρεία προσέγγιση, δεδομένου ότι από την ανάλυση της σχετικής αγοράς προκύπτει ότι αυτή δεν μπορεί να επεκταθεί πέρα των 16 δικτύων ανωτάτου επιπέδου που συνάπτουν συμφωνίες ανταλλαγής κίνησης με τα 4 μεγαλύτερα δίκτυα, και ότι είναι προφανώς μικρότερη.

(112) Ομοίως, προκειμένου να υπολογισθεί το μερίδιο αγοράς των λοιπών 12 δικτύων, ήταν αναγκαίο να διατυπωθούν ορισμένες εκτιμήσεις. Η γενική υπόθεση συνίστατο στο ότι η ροή κίνησης που μεταφέρεται μέσω ενός συγκεκριμένου δικτύου αντικατόπτριζε το μέγεθος των δικτύων με τα οποία πραγματοποιούνταν η ανταλλαγή. Επομένως, εάν το δίκτυο Α αποστέλλει 10 % της κίνησής του στο δίκτυο Β και 20 % στο δίκτυο Γ, εκτιμάται ότι το μέγεθος του δικτύου Β είναι το ήμισυ του δικτύου Γ. Η υπόθεση αυτή φαίνεται αποδεκτή για τα μεγαλύτερα δίκτυα, δεδομένου ότι κατέχουν τόσο σημαντικό τμήμα της συνολικής κίνησης που μεταφέρεται στο Internet ώστε μπορεί να θεωρηθεί ότι είναι αντιπροσωπευτικά της συνολικής κίνησης στο Internet. Εάν εφαρμοστεί η υπόθεση αυτή στον όμιλο WorldCom και στην MCI, γνωρίζοντας ότι το […]* της κίνησης του WorldCom ανταλλάσσεται με την MCI, και το […]* με τα υπόλοιπα 12 δίκτυα, η αναλογία του μεγέθους του δικτύου της MCI προς το μέγεθος των λοιπών 12 δικτύων συνολικά πρέπει να είναι […]*.

(113) Σύμφωνα με τις υποθέσεις αυτές, ο όμιλος WorldCom κατέχει περίπου [μεταξύ 30 και 40 %]* της αγοράς και η MCI [μεταξύ 10 και 20 %]* επιπλέον, ενώ κανένας ανταγωνιστής δεν κατέχει πάνω από [μεταξύ 5 και 15 %]* της αγοράς. Η MCI και ο όμιλος WorldCom κατέχουν επομένως αθροιστικά μερίδιο αγοράς [μεταξύ 42 και 52 %]*. […]*.

v) **Συμπεράσματα σχετικά με τον υπολογισμό του μεριδίου αγοράς**

(114) Η προαναφερόμενη μέθοδος υπολογισμού για τον προσδιορισμό του μεγέθους της αγοράς και του μεριδίου αγοράς βάσει των εσόδων και της ροής της κίνησης είναι αρκετά συντηρητική, έτσι ώστε να είναι πολύ «ελαστική» με τα μέρη, εντός εύλογων ορίων, και επομένως ενδέχεται να υποτιμά το μερίδιο αγοράς τους. Ωστόσο, ακόμη και σε αυτή τη βάση, είναι σχεδόν βέβαιο ότι η νέα εταιρεία θα κατέχει περισσότερο από το 50 % της αγοράς, οποιοσδήποτε και αν είναι ο ορισμός της τελευταίας. Το ενοποιημένο δίκτυο θα είναι […]* του μεγέθους του κυριότερου ανταγωνιστή του (Sprint), είτε σε επίπεδο εσόδων είτε σε επίπεδο ροής κίνησης, γνωρίζοντας ότι το μέγεθος του επόμενου ανταγωνιστή, του ομίλου GTE, είναι το ήμισυ του μεγέθους της Sprint.

vi) **Η απάντηση των μερών**

(115) Τα μέρη αντιπαρέθεσαν το επιχείρημα ότι το επιχειρηματικό απόρρητο που απαίτησαν οι ανταγωνιστές όσον αφορά τις πληροφορίες που προσκόμισαν οι ίδιοι στην Επιτροπή δεν τους επιτρέπει να καθορίσουν ποιοι είναι οι άλλοι δώδεκα φορείς που δραστηριοποιούνται στην αγορά, και επομένως κατά πόσο οι άλλοι φορείς θα επηρέαζαν αθροιστικά σε μεγάλο βαθμό τα στοιχεία που αφορούν τα μερίδια αγοράς. Όπως αναφέρθηκε ανωτέρω, η αναλυτική προσέγγιση ήταν ιδιαίτερα συντηρητική προκειμένου να δώσει στα μέρη τη δυνατότητα να επωφεληθούν από τις αμφιβολίες που δημιουργούνται, εφόσον υπάρχουν, σχετικά με τα δίκτυα που μπορούν να θεωρηθούν ως δίκτυα ανωτάτου επιπέδου. Ως προς αυτό, μία από τις εταιρείες που μετείχαν στην ακρόαση, η Sprint, εξέφρασε μια πιο περιοριστική άποψη για τον ορισμό της αγοράς και έθεσε το ερώτημα εάν ορισμένα από τα δώδεκα δίκτυα δεν θα μπορούσαν να έχουν πρόσβαση σε έναν μεγάλο αριθμό γεωγραφικά διασκορπισμένων σημείων ή ακόμη να κατέχουν ή να μισθώνουν εγκαταστάσεις υψηλής ταχύτητας, γεγονός που θα τους εμπόδιζε να θεωρηθούν από τους ανταγωνιστές ως ικανοί να ανταποκριθούν στον ορισμό ενός φορέα βασικού δικτύου ανωτάτου επιπέδου, κατά την Sprint. Ένας άλλος ανταγωνιστής, η GTE, επεσήμανε ότι το γεγονός της συμπερίληψης πρόσθετης κίνησης δεν θα άλλαζε τη σχέση μεγέθους μεταξύ των μεγαλύτερων βασικών δικτύων, και κατά την άποψή του το γεγονός ότι 50 εταιρείες εμπίπτουν στον ορισμό της σχετικής αγοράς θα μείωνε το μερίδιο της MCI και της WorldCom μόνο κατά 5 ποσοστιαίες μονάδες. Οι δηλώσεις αυτές επιβεβαιώνουν την άποψη ότι ο προσδιορισμός των 16 εταιρειών δεν έχει αποφασιστική σημασία.

(116) Επιπλέον, τα μέρη αντιτέθηκαν στη μέθοδο υπολογισμού της κίνησης που χρησιμοποίησε η Επιτροπή. Συγκεκριμένα, αμφισβήτησαν δύο υποθέσεις στις οποίες βασίστηκε η εν λόγω μεθοδολογία, δηλαδή ότι η κίνηση κατανέμεται ομοιόμορφα μεταξύ […]*, και ότι δεν υπάρχει σημαντική εκτροπή της κίνησης λόγω της διασύνδεσης μεταξύ δικτύων χαμηλότερου επιπέδου. Επίσης, τα μέρη ισχυρίστηκαν ότι τα στοιχεία που κοινοποιήθηκαν στην Επιτροπή όσον αφορά την είσοδο της κίνησης δεν καταρτίσθηκαν συγκριτικά και ότι επομένως το συνολικό μερίδιό τους στην αγορά θα μπορούσε να έχει υπερεκτιμηθεί. Η Επιτροπή από την πλευρά της δεν συμφωνεί κατ'

ανάγκη με τον ισχυρισμό των μερών ότι οι δύο προαναφερόμενες υποθέσεις ήταν πλήρως ενσωματωμένες στη μεθοδολογία υπολογισμού και με τη σημασία που θα είχαν εάν εφαρμόζονταν. Επισημαίνει επίσης ότι τα μέρη είχαν δηλώσει, μέσω των διαδικασιών, ότι τα έσοδα συνιστούσαν την μόνη κατάλληλη μέθοδο υπολογισμού· ότι ζητήθηκε η γνώμη όλων των ενδιαφερομένων μερών σχετικά με την μορφή των δεδομένων που πρέπει να προσκομισθούν προκειμένου τα κοινοποιηθέντα στοιχεία να είναι συγκρίσιμα στο μέτρο του δυνατού· και ότι τα μέρη δεν προτείνουν εναλλακτική λύση για την αντικατάσταση της μεθόδου της Επιτροπής την οποία επικρίνουν.

4. ***Επιπτώσεις της συγχώνευσης στον ανταγωνισμό***

(117) Η ενοποίηση των βασικών δικτύων Intenet της WorldCom και της MCI θα δημιουργήσει ένα δίκτυο τέτοιου απόλυτου και σχετικού μεγέθους ώστε η νέα εταιρεία θα μπορεί να συμπεριφέρεται κατά ένα μεγάλο βαθμό ανεξάρτητα από τους ανταγωνιστές της και τους πελάτες της. Αυτό θα έχει επιπτώσεις τόσο στους ευρωπαίους καταναλωτές όσο και σε κάθε άλλο καταναλωτή. Το μέγεθος της κύριας θυγατρικής Internet της WorldCom, της UUNet, είναι ήδη πολύ σημαντικό σε σχέση με τους ανταγωνιστές της. Το γεγονός ότι ενδέχεται να αποκτήσει κυρίαρχη θέση συνδέεται με την απόφαση που έλαβε στις αρχές του 1997 να επιχειρήσει (ένα εγχείρημα που τελικά απέτυχε) να διακόψει μονομερώς τις συμφωνίες ανταλλαγής κίνησης που είχε συνάψει με ορισμένα από τα υφιστάμενα ομότιμα δίκτυα. Έκτοτε, η WorldCom επέκτησε πρόσθετη δύναμη αγοράς με τον έλεγχο της ANS και της CNS. Δεν υπάρχουν πολλές αμφιβολίες ότι μετά την ένωσή της με την MCI, η WorldCom θα αποκτήσει ένα τέτοιο μέγεθος που θα της επιτρέπει να δραστηριοποιείται ανεξάρτητα από τους ανταγωνιστές της.

(118) Η ισχύς και το μέγεθος των δικτύων της MCI WorldCom θα της επιτρέψουν να αναπτύξει διάφορα στρατηγήματα προκειμένου να ενισχύσει τη θέση της στην αγορά. Όπως επισημαίνεται κατωτέρω θα μπορούσε να ακολουθήσει δύο διαφορετικές προσεγγίσεις: είτε να αυξήσει τις δαπάνες των ανταγωνιστών της, είτε να εφαρμόσει ευνοϊκές τιμές για την προσέλκυση πελατών από τα ανταγωνιστικά δίκτυα.

(119) Η MCI WorldCom θα μπορεί να ελέγχει την είσοδο στην αγορά αρνούμενη να συνάψει νέες συμφωνίες ανταλλαγής κίνησης, καταγγέλλοντας ή απειλώντας με καταγγελία τις συμφωνίες ανταλλαγής κίνησης, ή/και την αντικατάστασή τους με διασυνδέσεις επί πληρωμή. Ένας πιθανός φορέας πρόσβασης που θα επεδίωκε να αποκτήσει συνδετικότητα με όλα τα δίκτυα ανωτάτου επιπέδου θα χρειάζεται προφανώς την συναίνεση της MCI WorldCom. Ωστόσο, επί του παρόντος, ακόμη και με την παρουσία στην αγορά ενός ομίλου με το μέγεθος του WorldCom, η ικανότητα μιας υφιστάμενης επιχείρησης να αρνηθεί να συνάψει συμφωνία ανταλλαγής κίνησης με υποψήφιο που πληροί τους απαιτούμενους όρους περιορίζεται από τις πιέσεις των ανταγωνιστών. Κάθε υφιστάμενη επιχείρηση η οποία αρνείται να συνάψει παρόμοιες συμφωνίες με έναν τέτοιο υποψήφιο δεν μπορεί να αναμένει ότι το πιθανό ομότιμο δίκτυο θα αγοράσει υπηρεσίες διαβίβασης από αυτήν. Αντίθετα, ο απογοητευμένος φορέα πρόσβασης μπορεί να καταστεί πελάτης ενός ανταγωνιστικού δικτύου· στην περίπτωση αυτή, το δίκτυο που αρνήθηκε το αίτημα του φορέας πρόσβασης θα συμβάλει στην ενίσχυση της θέσης στην αγορά ενός ανταγωνιστή. Ωστόσο, εάν η συγχώνευση πραγματοποιηθεί, οι ενδεχόμενες δυσμενείς επιπτώσεις για την MCI WorldCom λόγω της μείωσης των αιτημάτων σύναψης συμφωνιών ανταλλαγής κίνησης θα μειωθούν ουσιαστικά, αν δεν εξαλειφθούν τελείως, λόγω της διαπραγματευτικής της ισχύος. Οι απογοητευμένοι υποψήφιοι θα είναι υποχρεωμένοι να αγοράζουν υπηρεσίες διαβίβασης, προκειμένου να προσεγγίσουν το δίκτυο της MCI WorldCom, και ως εκ τούτου θα τεθούν σε μειονεκτική θέση όσον αφορά το κόστος και την ποιότητα.

(120) Η MCI WorldCom θα είναι σε θέση να ενεργεί ανεξάρτητα από τους ανταγωνιστές της αυξάνοντας τις δαπάνες τους και πλήττοντας την ποιότητα της παροχής υπηρεσιών τους. Οι ανταγωνιστές οι οποίοι έχουν ήδη συνάψει συμφωνίες ανταλλαγής κίνησης με την MCI WorldCom θα γνωρίζουν ότι η ικανότητά τους να συνεχίσουν τις δραστηριότητές τους στην αγορά θα εξαρτάται από το κατά πόσο μπορούν να συνεχίσουν να προσφέρουν στους πελάτες τους συνδετικότητα με το δίκτυο της MCI WorldCom. Εάν για οποιοδήποτε λόγο η ποιότητα της σύνδεσης με το δίκτυο της MCI WorldCom υποβαθμιστεί ή αυξηθεί το κόστος, οι πελάτες των εν λόγω ανταγωνιστικών δικτύων ενδέχεται να προτιμήσουν την MCI WorldCom, και νέοι πελάτες δεν θα έχουν κίνητρο να προτιμήσουν οποιοδήποτε άλλο δίκτυο από εκείνο της MCI WorldCom. Ενόψει αυτού του κινδύνου, οι ανταγωνιστές θα είναι υποχρεωμένοι να συμπεριφέρονται με τρόπο ώστε να αποφεύγουν κάθε αποσύνδεση ή υποβάθμιση της σύνδεσης με το δίκτυο της MCI WorldCom. Αυτό θα μπορούσε να επεκταθεί, για παράδειγμα μέχρι του σημείου παρέμβασης της MCI WorldCom στην επιλογή των πελατών στους οποίους οι ανταγωνιστές της θα παρέχουν υπηρεσίες διαβίβασης ή με τους οποίους θα συνάπτουν συμφωνίες ανταλλαγής κίνησης, και με ποιους όρους. Κατ' αυτό τον τρόπο, η MCI WorldCom θα είναι πράγματι σε θέση να ελέγχει την αγορά.

(121) Εάν ένας ανταγωνιστής επιθυμεί να συνάψει (ή να ανανεώσει) συμφωνία ανταλλαγής κίνησης, η MCI WorldCom θα μπορεί να ελέγχει την ποιότητα των παρεχομένων υπηρεσιών μέσω της διαχείρισης της ζεύξης. Η MCI WorldCom θα μπορεί να υποβαθμίσει την ποιότητα της προσφοράς των ανταγωνιστών της αποφασίζοντας, για παράδειγμα, να μην αυξήσει την χωρητικότητα ορισμέ-

νων ιδιωτικών σημείων ανταλλαγής κίνησης. Μολονότι η πράξη αυτή θα υποβάθμιζε τόσο την ποιότητα των υπηρεσιών που παρέχει η MCI WorldCom όσο και εκείνη του ενδιαφερόμενου ανταγωνιστή, ο τελευταίος θα πλήττονταν σε μεγαλύτερο βαθμό, δεδομένου ότι οι πελάτες του θα έχαναν μεγαλύτερο τμήμα συνδετικότητας στο Internet απ' ό,τι οι πελάτες της MCI WorldCom. Αναλογικά, μια τέτοια στρατηγική θα έπληττε ένα πολύ μεγαλύτερο ποσοστό της κίνησης του μικρότερου δικτύου από ό,τι της κίνησης του μεγαλύτερου δικτύου. Είναι σκόπιμο να προστεθεί ότι η MCI WorldCom θα είχε περισσότερες δυνατότητες να εφαρμόσει με επιτυχία μια τέτοια στρατηγική εξουδετερώνοντας έναν προς έναν τους πελάτες και τους ανταγωνιστές της, παρά επιχειρώντας να κατακτήσει το υπόλοιπο της αγοράς με μια κίνηση.

(122) Η αύξηση της κίνησης στο Internet ήταν τέτοια ώστε η MCI WorldCom θα μπορούσε να εφαρμόζει την εν λόγω στρατηγική αποδυνάμωσης των ανταγωνιστών της χωρίς να χρειάζεται να καταβάλει ιδιαίτερες προσπάθειες: θα αρκούσε απλώς να επικεντρώσει το ενδιαφέρον της στην ανάπτυξη του δικού της δικτύου παρά στην αύξηση των ζεύξεων με τους ανταγωνιστές της. Δημιουργώντας μια τόσο μεγάλη διαφορά με τους ανταγωνιστές της όσον αφορά την ποιότητα, θα μπορούσε να πείσει εύκολα κάθε πιθανό νέο καταναλωτή υπηρεσιών Internet να αγνοήσει τις προσφορές των ανταγωνιστών της. Όσο περισσότερο θα αυξάνεται το μέγεθος του δικτύου της MCI WorldCom, τόσο μεγαλύτερη θα είναι αντίστοιχα η δύναμή της να πλήττει κατ' αυτόν τον τρόπο τους ανταγωνιστές της.

(123) Όσο περισσότερο θα επεκτείνεται η MCI WorldCom, τόσο περισσότερο θα είναι σε θέση να αναλαμβάνει δραστηριότητες για την μείωση της ανεξαρτησίας των υφιστάμενων ανταγωνιστών της, τροποποιώντας τον χαρακτήρα των συμφωνιών διασύνδεσης με αυτούς (ή τουλάχιστον απειλώντας να το πράξει), προκειμένου να τους υποχρεώσει να πληρώνουν για την πρόσβαση στο δίκτυό της (είτε πρόκειται για συμφωνίες ανταλλαγής κίνησης επί πληρωμή είτε για υπηρεσίες διαβίβασης), χωρίς η ίδια να πληρώνει αντίστοιχα για την πρόσβαση στο δίκτυό τους. Στο μέτρο που οι ανταγωνιστές της δεν θα έχουν άλλη επιλογή από το να αποδεχθούν τις εν λόγω τροποποιήσεις στους όρους, η MCI WorldCom θα μπορούσε να ελέγχει ένα σημαντικό μέρος των δαπανών τους και να επηρεάζει την ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών τους. Θα μπορούσε να ασκεί επιρροή στο επίπεδο των δαπανών των «πελατών» της (πρώην ανταγωνιστών της) επιβάλλοντας τους για τη σύναψη συμφωνίας ανταλλαγής κίνησης επί πληρωμή ή για την αγορά υπηρεσιών διαβίβασης τιμές με σκοπό να τους παρεμποδίζει να εφαρμόζουν τιμές ανταγωνιστικές σε σχέση με εκείνες που προσφέρει η ίδια η MCI WorldCom.

(124) Η MCI WorldCom θα μπορεί επομένως να δραστηριοποιείται ανεξάρτητα από τους πελάτες της, δηλαδή από τους φορείς πρόσβασης που πωλούν συνδετικότητα στο Internet προς τους τελικούς καταναλωτές, και τις επιχειρήσεις ή τους ιδιώτες που αγοράζουν αποκλειστική πρόσβαση ή πρόσβαση (αυτόματης) επιλογής στο Internet. Οι πελάτες αυτοί εξαρτώνται τελικά από την συνδετικότητα που προσφέρουν τα δίκτυα ανωτάτου επιπέδου. Δεν θα έχουν άλλη επιλογή από το να συνδεθούν άμεσα ή έμμεσα με τον κύριο φορέα παροχής των εν λόγω υπηρεσιών, δεδομένου ότι μόνο ένας τέτοιος φορέας θα μπορούσε να εξασφαλίσει αξιόπιστη πρόσβαση σε όλα τα τμήματα του Internet. Στο μέτρο που η MCI WorldCom δραστηριοποιείται ήδη στην αγορά αυτή, θα μπορούσε να επιχειρήσει να χρησιμοποιήσει τη θέση της εκεί προκειμένου να αποκτήσει δεσπόζουσα θέση στα επόμενα στάδια της παραγωγής. Θα μπορούσε να ενεργήσει κατ' αυτόν τον τρόπο, λόγω της ανικανότητας των λοιπών δικτύων ανωτάτου επιπέδου να επηρεάσουν αποτελεσματικά τον ανταγωνισμό, και λόγω της επιρροής και του ελέγχου που ασκεί όσον αφορά τις δαπάνες των μεταπωλητών που δραστηριοποιούνται στα επόμενα στάδια της παραγωγής.

i) **Η αγορά υπηρεσιών διαβίβασης από περισσότερους φορείς ως εναλλακτική λύση**

(125) Τα μέρη, απαντώντας σ' αυτά τα επιχειρήματα, ισχυρίστηκαν ότι η ικανότητα δημιουργίας δεσπόζουσας θέσης στα επόμενα στάδια της παραγωγής ήταν περιορισμένη λόγω του ότι πολλοί φορείς πρόσβασης καθώς και οι ισχυρότεροι πελάτες —όπως οι κάτοχοι θέσεων στο web— αγόραζαν υπηρεσίες διαβίβασης από περισσότερους από έναν φορέα, και μπορούσαν επομένως να μετάγουν εύκολα την κίνησή τους σε άλλο φορέα εάν ένας από τους φορείς τους επιχειρούσε να καταχραστεί την ισχυρή θέση του στην αγορά. Αυτό αμφισβητήθηκε από ορισμένες εταιρείες που μετείχαν στην ακρόαση. Αγνοήθηκε το γεγονός ότι για πολλούς από τους σημερινούς πελάτες που έχουν περισσότερους φορείς, οι εν λόγω φορείς ήταν η MCI και η WorldCom, παρά, για παράδειγμα, το ένα από τα υπό συγχώνευση μέρη και ένα τρίτο μέρος, και ότι η συγχώνευση θα αφαιρούσε από τους πελάτες αυτούς την ελευθερία επιλογής που απολαμβάνουν επί του παρόντος. Υποστηρίχθηκε επίσης ότι η αγορά υπηρεσιών διαβίβασης από περισσότερους φορείς δεν είναι ούτε απλή, δεδομένου ότι απαιτείται η χρησιμοποίηση ενός συγκεκριμένου πρωτοκόλλου, γνωστό ως πρωτόκολλο BGP4, ούτε φθηνή, δεδομένου ότι συνεπάγεται ανάληψη δαπανών για δύο συνδέσεις διαβίβασης, ενώ οι ανταγωνιστές ενδέχεται να πληρώνουν μόνο για μία. Σε κάθε περίπτωση, ένα δεσπόζον δίκτυο θα μπορούσε να παρεμποδίζει την αγορά υπηρεσιών διαβίβασης από περισσότερους φορείς εφαρμόζοντας διάφορες τακτικές, όπως για παράδειγμα την άρνηση να εξυπηρετεί πελάτες που αγοράζουν υπηρεσίες διαβίβασης από περισσότερους φορείς, την υποβάθμιση της σύνδεσης με τέτοιους πελάτες ή την άρνηση παρο-

χής του πρωτοκόλλου BGP4, ή ακόμη προσφέροντας εκπτώσεις ανάλογα με τον όγκο από τις οποίες θα επωφελούνταν πελάτες που έχουν έναν φορέα και οι οποίοι κάνουν μεγάλη χρήση του δικτύου.

(126) Λόγω των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών του ανταγωνισμού μεταξύ των δικτύων και των ιδιαίτερων δεδομένων της δομής του δικτύου που καθιστούν την πρόσβαση στο μεγαλύτερο δίκτυο ιδιαίτερα σημαντική για τους πελάτες, η θέση της MCI WorldCom μπορεί δύσκολα να αμφισβητηθεί από τη στιγμή που θα αποκτήσει δεσπόζουσα θέση. Όσο περισσότερο θα επεκτείνεται το δίκτυό της, τόσο μικρότερη θα είναι η ανάγκη διασυνδέσεων με τους ανταγωνιστές της και τόσο μεγαλύτερη θα είναι η ανάγκη να συνδεθούν αυτοί με την συγχωνευθείσα εταιρεία. Επιπλέον, όσο θα επεκτείνεται το δίκτυό της, τόσο μεγαλύτερη θα είναι η ικανότητά της να ελέγχει ένα σημαντικό στοιχείο των δαπανών κάθε νεοεισερχόμενου στην αγορά. Αυτό μπορεί να το επιτύχει αρνούμενη να συνάπτει συμφωνίες ανταλλαγής κίνησης με τους νεοεισερχόμενους, καθώς και εμμένοντας στη θέση της να παραμείνουν πελάτες της και να καταβάλουν πληρωμή ανάλογη με όλες τις υπηρεσίες που επιθυμούν να παρέχουν. Η συγχώνευση ενδέχεται επομένως να έχει ως επίπτωση να αυξηθούν ακόμη περισσότερο τα εμπόδια για την είσοδο στην αγορά. Πράγματι, θα μπορούσε να ισχυριστεί κανείς ότι, ως αποτέλεσμα της συγχώνευσης, το δίκτυο της MCI WorldCom, θα συνιστούσε, είτε αμέσως είτε λίγο αργότερα, μια σημαντική δομή, με την οποία όλοι οι άλλοι φορείς πρόσβασης θα έπρεπε να συνδεθούν (άμεσα ή έμμεσα) προκειμένου να παρέχουν αξιόπιστες υπηρεσίες πρόσβασης στο Internet.

ii) **Απουσία εμποδίων στην απρόσκοπτη λειτουργία του ανταγωνισμού**

(127) Επιπλέον, είναι σκόπιμο να εκτιμηθεί η πρώτη αντίδραση των ανταγωνιστών, τόσο των υφιστάμενων όσο και των πιθανών, ενώπιον της ενίσχυσης της δύναμης αγοράς του μεγαλύτερου δικτύου. Η πρώτη αντίδραση των σημερινών ανταγωνιστών ενδέχεται να είναι η προσέλκυση μεγαλύτερης κίνησης. Αυτό θα μπορούσαν να το επιτύχουν είτε επιχειρώντας να προσελκύσουν τους σημερινούς πελάτες εκτός της συγχωνευθείσας εταιρείας, είτε αυξάνοντας την χωρητικότητά τους προκειμένου να παρέχουν υπηρεσίες υψηλότερης ποιότητας από τεχνική άποψη. Η δυσκολία να προσελκύσουν τους πελάτες της MCI WorldCom έγκειται στο ότι οι πελάτες αυτοί είναι ήδη συνδεδεμένοι με το μεγαλύτερο δίκτυο, μέσω του οποίου έχουν άμεση πρόσβαση στην βάση πελατών του δικτύου. Εάν μετακινηθούν σε άλλο δίκτυο, θα μπορούν να έχουν πρόσβαση στους πελάτες της MCI WorldCom μόνο έμμεσα, δηλαδή με τη σύναψη συμφωνιών ανταλλαγής κίνησης από παροχείς υπηρεσιών διαβίβασης, και ο αριθμός των πελατών στους οποίους θα μπορούν να έχουν άμεση πρόσβαση στο νέο δίκτυό τους θα μειωθεί. Επιπλέον, η συνολική ποιότητα των παρεχομένων υπηρεσιών τους θα είναι κατώτερη λόγω του ότι τα μηνύματα θα πρέπει να διέρχονται μέσω περισσοτέρων «αλμάτων» προκειμένου να φθάσουν στο μεγαλύτερο δίκτυο. Και κάθε τέτοια προσπάθεια για την προσέλκυση πελατών δεν θα περάσει ασφαλώς απαρατήρητη από την MCI WorldCom, η οποία θα μπορούσε να μεταπείσει τους υφιστάμενους πελάτες της να προσχωρήσουν στις υπηρεσίες άλλου δικτύου απειλώντας να μειώσει (ή να μην αυξήσει) την χωρητικότητα συνδέσεων των νέων φορέων παροχής διαβίβασης με τους πρώην πελάτες της, είτε υποχρεώνοντας τα ανταγωνιστικά δίκτυα να πληρώνουν για την ανταλλαγή κίνησης, είτε να καταστούν πελάτες της.

(128) Θα μπορούσε να ισχυριστεί κανείς ότι τα ανταγωνιστικά δίκτυα θα ήταν ικανά να αντιμετωπίσουν την MCI WorldCom με μια εναρμονισμένη αντίδραση η οποία θα αρκούσε προκειμένου να την παρεμποδίσουν να ασκήσει τη δύναμή της στην αγορά. Ωστόσο, η MCI WorldCom θα μπορούσε να αντιδράσει εφαρμόζοντας σταδιακά μια επιθετική στρατηγική, έτσι ώστε να πλήξει διαδοχικά τα διάφορα ανταγωνιστικά δίκτυα, ξεκινώντας από τα μικρότερα και τα ασθενέστερα. Για όλα τα ανταγωνιστικά δίκτυα, μια επιθετική στρατηγική έναντι κάθε άλλου ανταγωνιστή ενδέχεται βραχυπρόθεσμα να έχει θετικά αποτελέσματα, στο μέτρο που μπορούν έτσι να ελπίζουν ότι θα προσελκύσουν ορισμένους (ενδεχομένως όχι όλους) πελάτες που αγοράζουν υπηρεσίες διαβίβασης από το εν λόγω δίκτυο. Ωστόσο, μπορούν να θεωρήσουν ότι θα είναι προτιμότερο να υιοθετήσουν μια συμπεριφορά που δεν θα προκαλεί αντίποινα.

iii) **Πιθανοί ανταγωνιστές**

(129) Όσον αφορά τους πιθανούς ανταγωνιστές, τα εμπόδια που ορθώνονται ενώπιον κάθε υποψηφίου που επιχειρεί να εισχωρήσει στην αγορά ως δίκτυο ανωτάτου επιπέδου θα είναι ακόμη μεγαλύτερα. Εκτός από τις δαπάνες για την κατασκευή δικτύου που έχει να αντιμετωπίσει κάθε νέος φορέας πρόσβασης που επιθυμεί να εισχωρήσει άμεσα στην αγορά ως φορέας πρόσβασης ανωτάτου επιπέδου, τα υφιστάμενα δίκτυα θα αρνηθούν ασφαλώς στον επίδοξο νεοεισερχόμενο να συνάψει συμφωνίες ανταλλαγής κίνησης με αυτά, λόγω του ότι δεν διαθέτει κατάλληλη βάση πελατών και επομένως κίνηση. Σε περίπτωση που ένας φορέας πρόσβασης επιθυμεί από αγοραστής υπηρεσιών διαβίβασης να αποκτήσει το καθεστώς του φορέα πρόσβασης ανωτάτου επιπέδου, όσο θα υπάρχει ανταγωνισμός μεταξύ των δικτύων ανωτάτου επιπέδου, τα εν λόγω δίκτυα δεν θα μπορούν να αρνούνται συστηματικά τη σύναψη ανταλλαγής κίνησης με άλλο ομότιμο δίκτυο, εφόσον αυτό θα είναι αρκετά σημαντικό προκειμένου να αποτελέσει πιθανό ανταγωνιστή. Ένα δίκτυο

ανωτάτου επιπέδου δεν μπορεί να αναμένει ότι θα έχει έσοδα από την πώληση υπηρεσιών διαβίβασης σε φορέα πρόσβασης με τον οποίο έχει αρνηθεί να συνάψει συμφωνία ανταλλαγής κίνησης. Εάν αρνηθεί να προβεί στη σύναψη συμφωνίας ανταλλαγής κίνησης με έναν φορέα πρόσβασης, υπάρχει ο κίνδυνος ενδυνάμωσης της ισχύος του ανταγωνιστικού δικτύου από το οποίο ο φορέας πρόσβασης θα αγοράζει υπηρεσίες διαβίβασης, ή να αποκαλυφθεί ότι είναι το μόνο από τα δίκτυα ανωτάτου επιπέδου το οποίο δεν είναι διατεθειμένο να παρέχει κίνηση. Μπορεί επίσης να καταδειχθεί ότι το νέο δίκτυο εφαρμόζει στρατηγική αποσύνδεσης. Ωστόσο, από τη στιγμή που ένα δίκτυο καταστεί υπερβολικά ισχυρό, μπορεί να παρεμποδίζει τους πιθανούς ανταγωνιστές του να αποκτήσουν το καθεστώς δικτύου ανωτάτου επιπέδου διατηρώντας τις τιμές διαβίβασης σε ένα αρκετά υψηλό επίπεδο, έτσι ώστε οι νεοεισερχόμενοι να μην είναι σε θέση να αποκτήσουν ικανοποιητικό μερίδιο αγοράς. Μπορεί επίσης να παρεμποδίζει τους ανταγωνιστές του να συνάπτουν συμφωνίες ανταλλαγής κίνησης με τους νεοεισερχόμενους απειλώντας με αποσύνδεση ή με μείωση του όγκου κίνησης προς αυτούς.

(130) Υποστηρίζεται η άποψη ότι εάν, για παράδειγμα, οι ευρωπαίοι φορείς πρόσβασης ενώσουν τις δυνάμεις τους ενδέχεται να προκύψουν νέοι ανταγωνιστές ανωτάτου επιπέδου. Ωστόσο, οι εν λόγω φορείς πρόσβασης δεν θα διαφέρουν καθόλου από οποιονδήποτε άλλο πιθανό νεοεισερχόμενο, δεδομένου ότι δεν θα είναι σε θέση να ανταποκριθούν χωρίς την απόκτηση συνδετικότητας από τους υφιστάμενους φορείς πρόσβασης ανωτάτου επιπέδου. Ωστόσο, οι τελευταίοι φαίνεται ότι δραστηριοποιούνται εξίσου για την προσέλκυση νέων πελατών. Με την έννοια αυτή, οι υφιστάμενοι φορείς πρόσβασης μπορούν να επωφεληθούν από ένα ουσιαστικό πλεονέκτημα εάν κάνουν την πρώτη κίνηση. Επομένως, τα εμπόδια που αντιμετωπίζει κάθε ευρωπαίος φορέας πρόσβασης που επιχειρεί να εισχωρήσει στην αγορά ως δίκτυο ανωτάτου επιπέδου φαίνεται ότι είναι ουσιαστικά τα ίδια που αντιμετωπίζει οποιοσδήποτε άλλος φορέας πρόσβασης, ανεξάρτητα από ποιο μέρος του κόσμου είναι εγκατεστημένος.

(131) Η συγχώνευση θα μπορούσε ασφαλώς να λάβει τη μορφή «χιονοστιβάδας», στο μέτρο που η MCI WorldCom θα είναι σε καλύτερη θέση από τους ανταγωνιστές της να επωφεληθεί από την μελλοντική ανάπτυξη προσελκύοντας τους νέους πελάτες· πράγματι, κάθε νέος πελάτης θα προτιμήσει να αποκτήσει άμεση σύνδεση με το μεγαλύτερο δίκτυο παρά με τους ανταγωνιστές του, των οποίων οι συμφωνίες ανταλλαγής κίνησης που έχει συνάψει με την MCI WorldCom ενδέχεται να αμφισβητηθούν. Κατά συνέπεια, η συγχώνευση ενδέχεται να δώσει στην MCI WorldCom τη δυνατότητα να αυξήσει ακόμη περισσότερο το μερίδιο αγοράς της.

iv) **Η αντίδραση των πελατών**

(132) Όσον αφορά τις αντιδράσεις των πελατών, οι τελευταίοι θα μπορούσαν να επιχειρήσουν να αντιδράσουν στη στραγγική αυτή μετακινούμενοι σε άλλα δίκτυα προκειμένου να εξουδετερώσουν την ισχύ της MCI WorldCom. Καταρχήν, αυτό θα μπορούσε να θεωρηθεί ως λογική απάντηση στη δύναμη της αγοράς που ασκεί επί του παρόντος η δεσπόζουσα εταιρεία MCI WorldCom. Ωστόσο, εάν οι πελάτες δεν δραστηριοποιηθούν από κοινού (και δεν υπάρχουν ενδείξεις ότι η βάση των πελατών είναι αρκετά ενιαία προκειμένου να επιτευχθεί αυτό), ουδείς μεμονωμένος πελάτης δεν θα αναλάμβανε τον κίνδυνο να αλλάξει δίκτυο για να αποκτήσει μια ενδεχομένως κατώτερης ποιότητας υπηρεσία χωρίς να έχει τα εχέγγυα ότι αρκετοί άλλοι πελάτες θα πράξουν το ίδιο. Δεν θα θεωρήσουν ασφαλώς σκόπιμο να αναλάβουν αυτόν τον κίνδυνο.

(133) Στην απάντησή τους στην κοινοποίηση των αιτιάσεων, και επομένως κατά την ακρόαση, τα κοινοποιούντα μέρη τόνισαν ρητά την ταχεία ανάπτυξη του Internet ως παράγοντα περιορισμού της δυνατότητας των υφιστάμενων επιχειρηματικών φορέων να ασκήσουν κυριαρχία. Ωστόσο, η είσοδος, για παράδειγμα, ενός μεγάλου αριθμού μεταπωλητών που δραστηριοποιούνται σε επιπέδου λιανικού εμπορίου, οι οποίοι όμως χρειάζονται ένα δίκτυο ανωτάτου επίπεδο για τη συνδετικότητα ανωτάτου επιπέδου ή για την καθολική συνδετικότητα τους στο Internet, δεν θα μπορεί να περιορίσει αποτελεσματικότερα την ανταγωνιστική συμπεριφορά των μερών απ' όσο μπορούν να πράξουν οι υφιστάμενοι μεταπωλητές.

(134) Κατά την αρκόαση, ένα τρίτο μέρος τόνισε την ανάγκη να αποφευχθεί το σφάλμα του να θεωρηθεί ότι με την ανάπτυξη μπορεί να αντιμετωπισθεί κάθε κυρίαρχη θέση στην αγορά. Πράγματι, οι υφιστάμενες επιχειρήσεις, και όχι οι νεοεισερχόμενοι, είναι εκείνες που βρίσκονται στην καλύτερη θέση για να επωφεληθούν περισσότερο από την μελλοντική ανάπτυξη. Τα μέρη επεσήμαναν, για παράδειγμα, την εμφάνιση νέων ανταγωνιστών οι οποίοι κατασκευάζουν επί του παρόντος σημαντικά δίκτυα οπτικών ινών και οι οποίοι θα μπορούσαν επομένως να αποτελέσουν αντίβαρο σε ανταγωνιστικό επίπεδο. Ωστόσο, η είσοδος στην αγορά ως φορέα πρόσβασης ανωτάτου επιπέδου απαιτεί όχι μόνο φυσικές εγκαταστάσεις, αλλά επίσης μια βάση πελατών και επομένως ροή κίνησης καθώς και πρόσβαση σε διασυνδέσεις ανταλλαγής κίνησης. Ένα κυρίαρχο δίκτυο το οποίο θα αρνείτο να συνάψει συμφωνία ανταλλαγής κίνησης θα μπορούσε να παρεμποδίσει αποτελεσματικά έναν νεοεισερχόμενο από το να δραστηριοποιηθεί ως δίκτυο ανωτάτου επιπέδου […]*.

(135) Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η κοινοποιηθείσα συγκέντρωση, εάν δεν τροποποιηθεί, θα δημιουργήσει δεσπόζουσα θέση στην αγορά της συνδετικότητας ανωτάτου επιπέδου ή της «καθολικής» συνδετικότητας στο Internet.

VII. ΔΕΣΜΕΥΣΕΙΣ ΠΟΥ ΑΝΕΛΑΒΑΝ ΤΑ ΜΕΡΗ

(136) Για την επίλυση των θεμάτων που έθιξε η Επιτροπή σχετικά με τις ενδεχόμενες επιπτώσεις της σχεδιαζόμενης συγκέντρωσης στον ανταγωνισμό, τα μέρη προτίθενται να αναλάβουν τις ακόλουθες δεσμεύσεις:

«Προκειμένου να εγκριθεί το σχέδιο συγκέντρωσης, τα κοινοποιούντα μέρη συμφώνησαν να απεκδυθούν όλες τις δραστηριότητες της MCI που σχετίζονται με το Internet και να αναλάβουν για το σκοπό αυτό τις ακόλουθες δεσμεύσεις:

I. Εκποίηση των δραστηριοτήτων της MCI που σχετίζονται με το Internet

(1) Η MCI θα εκποιήσει τις δραστηριότητές της και τις υπηρεσίες Internet που σχετίζονται με την πρόσβαση στο δίκτυο των δημόσιων διασυνδεδεμένων δικτύων, γνωστό με το όνομα "Internet", καθώς και ορισμένες συναφείς υπηρεσίες (οι οποίες στο εξής φέρουν την κοινή ονομασία "δραστηριότητες iMCI"), ως αυτόνομη λειτουργική οντότητα. Οι δραστηριότητες iMCI, οι οποίες θα εκχωρηθούν σε ένα και μοναδικό αγοραστή (στο εξής: "ο αγοραστής"), περιλαμβάνουν:

α) τις δραστηριότητες παροχής πρόσβασης στο Internet με αποκλειστική γραμμή σε παγκόσμια κλίμακα για πελάτες-εταιρείες (δηλαδή την πώληση πρόσβασης στο Internet με αποκλειστική γραμμή στους φορείς παροχής πρόσβασης στο Internet των οποίων η δραστηριότητα συνίσταται στην παροχή μιας τέτοιας πρόσβασης σε τρίτους)·

β) τις δραστηριότητες παροχής πρόσβασης στο Internet με αποκλειστική γραμμή σε επίπεδο λιανικής πώλησης (δηλαδή την πώληση πρόσβασης στο Internet με αποκλειστική γραμμή στους τελικούς χρήστες)·

γ) i) τις δραστηριότητες παροχής πρόσβασης στο Internet με γραμμή αυτόματης επιλογής για ιδιώτες και/ή ii) τις δραστηριότητες παροχής πρόσβασης στο Internet με γραμμή αυτόματης επιλογής για επιχειρήσεις και (εάν μεταβιβασθούν μία ή και οι δύο από τις εν λόγω υπηρεσίες πρόσβασης στο Internet με γραμμή αυτόματης επιλογής) τους εξυπηρετητές ηλεκτρονικού ταχυδρομείου για τους πελάτες της iMCI που διαθέτουν πρόσβαση με γραμμή αυτόματης επιλογής (εκτός και αν ο αγοραστής επιλέξει να μην αποκτήσει καμία από αυτές τις δύο δραστηριότητες)·

δ) τις ξένιες υπηρεσίες στον παγκόσμιο ιστό της iMCI·

ε) τις υπηρεσίες iMCI που παρέχει το Real Broadcast Network·

ζ) τις υπηρεσίες διαχείρισης αντιπυρικού τοίχου της iMCI.

Δεν αποτελούν μέρος των δραστηριοτήτων iMCI και επομένως δεν περιλαμβάνονται οι ακόλουθες υπηρεσίες: i) το ιδιωτικό δίκτυο ερευνών vBNS, ii) το σχέδιο έρευνας και κατασκευής ενός δικτύου Internet II για την αμερικανική κυβέρνηση, και iii) οι εικονικές ιδιωτικές υπηρεσίες δεδομένων δικτύου περιλαμβανομένων των Extranets και Intranets.

(2) Οι δραστηριότητες iMCI θα μεταβιβαστούν σε μια χωριστή θυγατρική που κατέχει εξ ολοκλήρου η MCI (NewCo) πριν μεταβιβαστούν στον αγοραστή. Η NewCo θα αποτελεί ανεξάρτητη οντότητα και θα αποκτήσει το 100 % της κίνησης Internet, καθώς και το σύνολο των εσόδων Internet από τις δραστηριότητες iMCI:

α) όλοι οι σχετικοί δρομολογητές MCI, οι εξυπηρετητές, οι μεταγωγείς ATM, οι διαποδιαμορφωτές, οι θύρες και οι λοιποί εξοπλισμοί καθώς και η σχετική υποδομή δικτύου Internet που απαιτούνται για την εκμετάλλευση των δραστηριοτήτων iMCI θα εκχωρηθούν στην NewCo, περιλαμβανομένων, άνευ περιορισμού, των συνδεδεμένων διευθύνσεων πρωτοκόλλου Internet (IP), των αυτόνομων αριθμών συστημάτων και των σχεδίων αριθμοδότησης για τις λειτουργίες του δικτύου. Τα πρόσθετα περιουσιακά στοιχεία περιλαμβάνουν επίσης τα εξαρτήματα συνδετικότητας, καθώς και τα πλαίσια υποστήριξης των πωληθέντων εξοπλισμών και τα καλώδια που συνδέουν τα στοιχεία αυτά, καταλόγους πελατών και αναδρομικά στοιχεία για όλους τους πελάτες.

Όλοι οι εξυπηρετητές ονομάτων τομέων και επαλήθευσης ταυτότητας που χρησιμοποιούνται για την πρόσβαση στο Internet με αποκλειστική γραμμή ή με γραμμή αυτόματης επιλογής, οι εξυπηρετητές τύπου ομάδων συζήτησης (Network News servers), οι εξυπηρετητές του βασικού δικτύου, οι εξυπηρετητές παρακολούθησης επιδόσεων ISICS, οι ξένιοι υπολογιστές στον παγκόσμιο ιστό και οι εξυπηρετητές για τη λειτουργία του Real Broadcast Network, οι εξυπηρετητές για το δίκτυο μεταγωγής iMCI και οι σχετικές απαιτούμενες συσκευές δοκιμών θα εκχωρηθούν στον αγοραστή·

β) με την επιφύλαξη των κατωτέρω, όλες οι συμβάσεις που συνήψε η MCI με τους πελάτες χονδρικής και λιανικής πώλησης για την παροχή πρόσβασης στο Internet, καθώς και όλες οι συμβάσεις της MCI σχετικά με τις ξένιες υπηρεσίες στον παγκόσμιο ιστό και τις υπηρεσίες διαχείρισης αντιπυρικού τοίχου θα ανατεθούν στην NewCo ως εξής: 1) η MCI θα μεταβιβάσει […]* τις συμβάσεις πρόσβασης στο Internet με γραμμή αυτόματης επιλογής, καθώς και των μεταβιβάσιμων συμβάσεων των ξένιων υπηρεσιών στον παγκόσμιο ιστό και των υπηρεσιών διαχείρισης αντιπυρικού τοίχου την ημερομηνία σύναψης της συμφωνίας, και 2) όλες οι λοιπές συμβάσεις που δύνανται να μεταβιβαστούν χωρίς τη συναίνεση του πελάτη θα μεταβιβαστούν την ημερομηνία σύναψης της συμφωνίας. Όσον αφορά τις συμβάσεις εκείνες που δεν μπορούν να μεταβιβαστούν χωρίς τη συναίνεση του πελάτη:

i) η MCI και η WorldCom θα καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια προκειμένου να αποκτήσουν τη συγκατάθεση του πελάτη […]* και θα ενεργήσουν με τρόπο ώστε όλες αυτές οι συμβάσεις να εκχωρηθούν στον αγοραστή […]*,

ii) η MCI και η WorldCom θα λάβουν σε κάθε περίπτωση όλα τα απαιτούμενα μέτρα προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι συμβάσεις iMCI που αντιπροσωπεύουν […]* των εσόδων iMCI που προέρχονται συνολικά από την πρόσβαση με αποκλειστική γραμμή σε επίπεδο λιανικής πώλησης και από τις ξένιες υπηρεσίες στον παγκόσμιο ιστό και […]* των λοιπών εσόδων που προέρχονται από τις δραστηριότητες iMCI κατά την ημερομηνία σύναψης της συμφωνίας θα μεταβιβαστούν στον αγοραστή […]*, και

iii) στην περίπτωση κατά την οποία δεν μπορεί να επιτευχθεί συναίνεση του πελάτη όσον αφορά την μεταβίβαση παρά τις προσπάθειες της MCI και της WorldCom, η MCI WorldCom θα παραμείνει συμβαλλόμενο μέρος, αλλά […]* της κίνησης Internet θα παραμείνει στο μεταβιβασθέν δίκτυο iMCI καθόλη τη διάρκεια της σύμβασης, και η MCI θα καταβάλει στον αγοραστή […]* των εσόδων Internet που προέκυψαν στο πλαίσιο της εν λόγω σύμβασης,

iv) η MCI και η WorldCom θα συμφωνήσουν με τον αγοραστή ότι αυτός θα μπορεί να ορίσει ανεξάρτητο ελεγκτή, με έξοδα που θα επιβαρύνουν την MCI WorldCom, και θα είναι επιφορτισμένος με την εξέταση των εγγράφων και των φακέλων της MCI και της WorldCom για την τήρηση των όρων που προβλέπονται στην παρούσα παράγραφο 2 στοιχείο β)·

γ) ο αγοραστής διατηρεί το δικαίωμα χρησιμοποίησης των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας που απαιτούνται για την εκμετάλλευση των μεταβιβασθεισών δραστηριοτήτων (με εξαίρεση το λογισμικό ασφαλείας) και πρόσβασης σε όλες τις λοιπές μεταβιβάσιμες εγκρίσεις που κατέχει η MCI και οι οποίες απαιτούνται για την εκμετάλλευση των δραστηριοτήτων iMCI. Η MCI θα παρέχει υπηρεσίες ασφαλείας στον αγοραστή για περίοδο που θα καθοριστεί από κοινού.

(3) Η MCI θα μεταβιβάσει στον αγοραστή όλες τις υφιστάμενες συμφωνίες ανταλλαγής κίνησης μεταξύ ομοτίμων δικτύων, περιλαμβανομένων των συμφωνιών που συνήψε με την WorldCom. Η WorldCom συμφωνεί να μην διακόψει την εν λόγω συμφωνία ανταλλαγής κίνησης για περίοδο πέντε ετών από την ημερομηνία σύναψης της συμφωνίας (εκτός από την περίπτωση σημαντικής παράλειψης). Η συμφωνία ανταλλαγής κίνησης μεταξύ της MCI WorldCom και του αγοραστή θα περιέχει αμοιβαίες υποχρεώσεις διαρκείας για τη διατήρηση της αποτελεσματικότητας και της ποιότητας της διασύνδεσης μεταξύ των δικτύων, περιλαμβανομένων, μεταξύ άλλων, κατάλληλων διευρύνσεων του ζωνικού εύρους, συμπληρωματικών συνδέσεων και πρόσθετων θέσεων διασύνδεσης. […]*.

(4) Με εξαίρεση τους πελάτες Internet της WorldCom κατά την ημερομηνία σύναψης της συμφωνίας, η MCI WorldCom δεν θα επιδιώξει ούτε θα δεσμευθεί με σύμβαση να παρέχει υπηρεσίες πρόσβασης στο Internet με αποκλειστική γραμμή:

α) στους πελάτες που αγοράζουν σε επίπεδο χονδρικής πώλησης πρόσβαση στο Internet με αποκλειστική γραμμή (δηλαδή στους φορείς παροχής υπηρεσιών πρόσβασης), για περίοδο τουλάχιστον 24 μηνών από τη σύναψη της συμφωνίας·

β) στους πελάτες που αγοράζουν σε επίπεδο λιανικής πώλησης πρόσβαση στο Internet με αποκλειστική γραμμή και των οποίων η σύμβαση μεταβιβάστηκε στον αγοραστή, για περίοδο τουλάχιστον 18 μηνών από την σύναψη της συμφωνίας·

γ) στους πελάτες που αγοράζουν σε επίπεδο λιανικής πώλησης πρόσβασης στο Internet με αποκλειστική γραμμή και των οποίων η σύμβαση δεν μεταβιβάστηκε στον αγοραστή, για περίοδο τουλάχιστον

18 μηνών από τη σύναψη της συμφωνίας ή μέχρι τη λήξη της σύμβασης, εάν αυτή λήγει αργότερα.

Η MCI θα διαπραγματευθεί καλόπιστα με τον αγοραστή μαι κατάλληλη συμφωνία μη ανταγωνισμού όσον αφορά τις ξένιες υπηρεσίες στον παγκόσμιο ιστό και τις υπηρεσίες διαχείρισης αντιπυρικού τοίχου. Η MCI και η WorldCom συμφωνούν να μην λάβουν κανένα μέτρο πριν από την ημερομηνία σύναψης της συμφωνίας για τη μεταβίβαση των δραστηριοτήτων υπηρεσιών Internet από την iMCI στην WorldCom, ή για την πολλαπλή σύνδεση των δραστηριοτήτων αυτών στα δίκτυα WorldCom πέρα από αυτό που απαιτεί η συνήθης πρακτική των δραστηριοτήτων.

(5) Στο πλαίσιο της πράξης:

α) η MCI θα μεταβιβάσει στην NewCo το απαιτούμενο προσωπικό για τη μεταβίβαση των δραστηριοτήτων iMCI. Η MCI και ο αγοραστής θα συμφωνήσουν από κοινού σχετικά με το προσωπικό που πρέπει να μετακινηθεί μαζί με τις δραστηριότητες iMCI, και η MCI θα προσκομίσει στον αγοραστή κατάλογο των εργαζομένων της και θα προβεί στην κατανομή αυτών βάσει των καθηκόντων τους. Οι εν λόγω μετακινήσεις θα αφορούν μηχανικούς, προσωπικό υποστήριξης λειτουργιών, προσωπικό για θέματα πωλήσεων και μάρκετιγκ καθώς και προσωπικό υποστήριξης·

β) η MCI και η WorldCom συμφωνούν να μην προσλάβουν προσωπικό που έχει μετακινηθεί προς τον αγοραστή για περίοδο […]* από την ημερομηνία σύναψης της συμφωνίας και να μην ζητήσουν το εν λόγω προσωπικό για περίοδο […]* από την ημερομηνία σύναψης της συμφωνίας·

γ) Η MCI θα θέσει στη διάθεση του αγοραστή όλους τους λοιπούς μηχανισμούς υποστήριξης που απαιτούνται για την ικανοποίηση των υφιστάμενων συμβατικών υποχρεώσεων σχετικά με τις δραστηριότητες iMCI —και για την ανάπτυξη των δραστηριοτήτων αυτών— και, εφόσον είναι δυνατό, τα ωφέλη από υφιστάμενες συμφωνίες συντήρησης και από εγγυήσεις που έχει συνάψει·

δ) η MCI συμφωνεί να διαχειρίζεται τις δραστηριότητες iMCI μέχρι την ημερομηνία σύναψης της συμφωνίας εφαρμόζοντας τις συνήθεις πρακτικές του παρελθόντος, δηλαδή καταβάλλοντας προσπάθειες εντός ευλόγων ορίων από εμπορική άποψη για την αναζήτηση νέων πελατών των υπηρεσιών Internet και τη διατήρηση της παρούσας πελατείας καθώς και για την ανάπτυξη του βασικού δικτύου·

ε) η MCI θα επιτρέψει στον αγοραστή να χαρακτηρίσει τα στοιχεία του βασικού δικτύου και τις δραστηριότητες που απέκτησε ως "το πρώην βασικό δίκτυο Internet MCI" και/ή ως "οι πρώην δραστηριότητες iMCI" (οι λεπτομέρειες θα αποτελέσουν αντικείμενο διαπραγμάτευσης με τον αγοραστή) για περίοδο […]*, και

στ) η MCI θα δεσμευθεί με σύμβαση να παράσχει 1) μια υπηρεσία βασικής μετάδοσης για τις μεταβιβασθείσες δραστηριότητες Internet, και 2) ιδιωτικές διεθνείς γραμμές για τις διαβιβασθείσες συμβάσεις.

II. **Χρονοδιάγραμμα**

(6) Η πώληση λαμβάνει χώρα πριν ή ταυτόχρονα με την ολοκλήρωση της συμφωνίας συγκέντρωσης της MCI και της WorldCom και συνδέεται με αυτή. Οι όροι της πώλησης υπόκεινται σε όλες τις απαραίτητες διατάξεις έγκρισης και ο αγοραστής πρέπει να εγκριθεί από το αμερικανικό Υπουργείο Δικαιοσύνης και την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

III. **Η πώληση των δραστηριοτήτων iMCI από τον αγοραστή**

(7) […]*

IV. **Συνοδευτικές συμφωνίες**

(8) Εφόσον το επιθυμεί ο αγοραστής μπορεί να συνάψει με την MCI τις ακόλουθες συνοδευτικές συμφωνίες προκειμένου να τεθεί η πράξη σε ισχύ. Κάθε μία από τις συμφωνίες αυτές θα συναφθεί για μεταβατική περίοδο ([…]*) και για περαιτέρω περίοδο ([…]*). […]*:

α) μια συμφωνία-πλαίσιο παροχής υπηρεσιών "Master Services", στην οποία καθορίζονται οι τιμές, βάσει των οποίων η MCI θα παρέχει υπηρεσίας στον αγοραστή για την προώθηση των διαβιβασθεισών δραστηριοτήτων iMCI. Η συμφωνία "Master Services" θα περιλαμβάνει:

i) μια συμφωνία συνεγκατάστασης ("Collocation Agreement") διάρκειας μέχρι […]*, στο πλαίσιο της οποίας η MCI δεσμεύεται να παρέχει επαρκή χώρο στις εγκαταστάσεις της για την εκμετάλλευση των στοιχείων που εκχωρήθηκαν στον αγοραστή,

ii) μια συμφωνία υπηρεσίας δικτύου διάρκειας μέχρι […]*, βάσει της οποίας ο αγοραστής μπορεί να αποκτήσει από την MCI επαρκή χωρητικότητα μεταφοράς για την παροχή υπηρεσιών Internet, και

iii) συμφωνίες τοπικής πρόσβασης, διάρκειας μέχρι […]*, βάσει των οποίων ο αγοραστής θα αποκτήσει τοπική πρόσβαση στο βασικό δίκτυο Internet·

β) άλλες συμβάσεις διάρκειας μέχρι […]*, όσον αφορά τη συντήρηση, την εκμετάλλευση και την παροχή υπηρεσιών, καθώς και τη διαχείριση του δικτύου για την πελατεία των δραστηριοτήτων iMCI.

Οι περαιτέρω λεπτομέρειες των συμφωνιών αυτών θα αποτελέσουν αντικείμενο διαπραγμάτευσης μεταξύ των μερών.

(9) Οι παρούσες δεσμεύσεις συνιστούν την ελάχιστη προστασία που θα παράσχει η MCI WorldCom στον αγοραστή.

V. **Εφαρμογή**

(10) Μετά τη λήξη της περιόδου […]*, από την ημερομηνία έγκρισης της παρούσας απόφασης, η Επιτροπή δύναται να ζητήσει οποτεδήποτε από τα κοινοποιούντα μέρη να ορίσουν καταπιστευτικό διαχειριστή, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 11 για την εκπλήρωση των καθηκόντων που προβλέπονται στις παραγράφους 13 και 14 κατωτέρω.

(11) α) Εάν η Επιτροπή αποφασίσει να ασκήσει την εξουσία που προβλέπεται στην προαναφερόμενη παράγραφο 10, θα ζητήσει από τα μέρη να ορίσουν, εντός επτά ημερών από την παραλαβή της κοινοποίησης του εν λόγω αιτήματος, τα ονόματα τουλάχιστον δύο ανεξάρτητων από τα μέρη οργάνων, που θεωρούν κατάλληλα για τον ορισμό του καταπιστευτικού διαχειριστή.

β) Η Επιτροπή έχει την εξουσία να εγκρίνει ή να απορρίψει ένα από τα δύο ή και τα δύο ονόματα που της υποβλήθηκαν. Εάν εγκριθεί μόνο ένα όργανο, τα μέρη ορίζουν το ενδιαφερόμενο όργανο ως καταπιστευτικό διαχειριστή. Εάν εγκριθούν περισσότερα από ένα όργανα, τα μέρη επιλέγουν τον καταπιστευτικό διαχειριστή που θα ορίσουν μεταξύ των εγκριθέντων ονομάτων.

γ) Εάν απορριφθούν όλα τα υποβληθέντα ονόματα, τα μέρη ορίζουν εντός επτά ημερών μετά την ανακοίνωση της απόρριψης τα ονόματα δύο τουλάχιστον περαιτέρω οργάνων ("τα πρόσθετα ονόματα"). Εάν εγκριθεί μόνο ένα πρόσθετο όργανο από την Επιτροπή, τα μέρη ορίζουν το ενδιαφερόμενο όργανο ως καταπιστευτικό διαχειριστή. Εάν εγκριθούν περισσότερα από ένα πρόσθετα όργανα, τα μέρη επιλέγουν τον καταπιστευτικό διαχειριστή μεταξύ των εγκριθέντων ονομάτων.

δ) Εάν όλα τα πρόσθετα ονόματα απορριφθούν από την Επιτροπή, η Επιτροπή υποδεικνύει τον καταπιστευτικό διαχειριστή που θα ορίσουν τα μέρη.

(12) Μόλις η Επιτροπή εγκρίνει ένα ή περισσότερα ονόματα, ή ορίσει έναν καταπιστευτικό διαχειριστή, τα μέρη ορίζουν τον ενδιαφερόμενο καταπιστευτικό διαχειριστή εντός επτά ημερών.

(13) Η εντολή του καταπιστευτικού διαχειριστή περιλαμβάνει τα ακόλουθα:

α) ο καταπιστευτικός διαχειριστής βεβαιούται ότι τα μέρη εκμεταλλεύονται τα περιουσιακά στοιχεία και τις δραστηριότητες που πρέπει να εκχωρηθούν σύμφωνα με τις δεσμεύσεις που ανέλαβαν με τρόπο ώστε να διατηρούν τη βιωσιμότητά τους και την αγοραία αξία τους κατά τρόπο ανεξάρτητο και ανταγωνιστικό βάσει του καθεστώτος που έχουν, έως την εκχώρησή τους στον αγοραστή·

β) ελέγχει την ικανοποιητική εκπλήρωση των υποχρεώσεων των μερών σύμφωνα με τις δεσμεύσεις που ανέλαβαν. Ο καταπιστευτικός διαχειριστής είναι ιδίως επιφορτισμένος με τα ακόλουθα:

i) ελέγχει την ορθότητα της διαδικασίας για την επιλογή του αγοραστή και τη διεξαγωγή των διαπραγματεύσεων πώλησης και ενημερώνει σχετικά την Επιτροπή,

ii) ελέγχει εάν οι συμφωνίες που συνήφθησαν με τον αγοραστή προβλέπουν την ορθή πώληση των σχετικών περιουσιακών στοιχείων και επιχειρησιακών δραστηριότητων σύμφωνα με τις δεσμεύσεις και ενημερώνει σχετικά την Επιτροπή·

γ) υποβάλλει στην Επιτροπή γραπτές εκθέσεις ("εκθέσεις του καταπιστευτικού διαχειριστή") σχετικά με το στάδιο εκπλήρωσης των καθηκόντων του, διευκρινίζοντας τα σημεία στα οποία δεν μπόρεσε

να ανταποκριθεί. Οι εκθέσεις αυτές υποβάλλονται κατά κανόνα μία φορά το μήνα, ή κατόπιν αιτήματος της Επιτροπής· η πρώτη έκθεση πρέπει να υποβληθεί στην Επιτροπή εντός ενός μηνός από την ημερομηνία του διορισμού του.

(14) Κατά τη διάρκεια της εντολής του καταπιστευτικού διαχειριστή, η Επιτροπή δύναται, εάν θεωρεί ότι δεν πληρούνται ικανοποιητικά οι δεσμεύσεις, να ζητήσει ("με αίτηση") από τον καταπιστευτικό διαχειριστή να αναλάβει τα ακόλουθα πρόσθετα καθήκοντα· στην περίπτωση αυτή, η διάρκεια της εντολής του καταπιστευτικού διαχειριστή επεκτείνεται ανάλογα. Σε περίπτωση αντίφασης με τα αρχικά καθήκοντα, ο καταπιστευτικός διαχειριστής δίνει προτεραιότητα στην εκτέλεση των εν λόγω πρόσθετων καθηκόντων:

α) διασφαλίζει ότι όλα τα περιουσιακά στοιχεία και οι επιχειρηματικές δραστηριότητες που πρέπει να μεταβιβασθούν σύμφωνα με τις δεσμεύσεις αποτελούν αντικείμενο εκμετάλλευσης κατά τρόπο ανεξάρτητο και ανταγωνιστικό ανάλογα με το καθεστώς που έχουν·

β) διασφαλίζει την ορθή μεταβίβαση όλων των σχετικών περιουσιακών στοιχείων και δραστηριοτήτων·

γ) υποβάλλει στην Επιτροπή στο πλαίσιο των εκθέσεών του, ή σε οποιαδήποτε περίπτωση, το αργότερο ένα μήνα μετά την ημερομηνία κοινοποίησης της αίτησης, πρόταση σχετικά με τη μέθοδο και το χρονοδιάγραμμα για την εκχώρηση των σχετικών περιουσιακών στοιχείων και δραστηριοτήτων σύμφωνα με τις εν λόγω δεσμεύσεις. Η Επιτροπή θα εγκρίνει το ταχύτερο δυνατό την πρόταση ή θα υποδείξει τις ενδεχόμενες απαιτούμενες τροποποιήσεις·

δ) παρέχει στην Επιτροπή, στο πλαίσιο των εκθέσεων του καταπιστευτικού διαχειριστή, ή μόλις αρχίζουν οι διαπραγματεύσεις με τους πιθανούς αγοραστές, επαρκείς πληροφορίες που θα της επιτρέψουν να εκτιμήσει εάν οι εν λόγω αγοραστές πληρούν τα κριτήρια επιλογής·

ε) διακόπτει τις διαπραγματεύσεις με κάθε πιθανό αγοραστή, ή καλεί τα μέρη να το πράξουν, εφόσον η Επιτροπή θεωρήσει ότι ο υπό εξέταση αγοραστής δεν πληροί τα κριτήρια·

στ) εντός […]* (ή οποιαδήποτε άλλη ημερομηνία ορίσει η Επιτροπή) από την κοινοποίηση της αίτησης, υποβάλλει στην Επιτροπή για έγκριση συμφωνία σχετικά με την πώληση του συνόλου των δραστηριοτήτων iMCI στον κατάλληλο αγοραστή· η συμφωνία αυτή είναι δεσμευτική τόσο για τον αγοραστή όσο και για τον πωλητή και αμετάκλητη με την επιφύλαξη των εγκρίσεων που απαιτούνται από την Επιτροπή και από το αμερικανικό Υπουργείο Δικαιοσύνης ή από την Federal Communications Commission.

Καμία από τις διατάξεις της παρούσας παραγράφου 14 δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την πρόωρη πώληση των περιουσιακών στοιχείων και δραστηριοτήτων που πρέπει να εκχωρηθούν δυνάμει των δεσμεύσεων, δεδομένου ότι η εν λόγω πώληση δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί παρά μόνο πριν από την σύναψη της συμφωνίας συγκέντρωσης μεταξύ των κοινοποιούντων μερών ή ταυτόχρονα.

(15) Τα μέρη δεσμεύονται να παρέχουν στον καταπιστευτικό διαχειριστή κάθε βοήθεια και όλες τις πληροφορίες, περιλαμβανομένων των φωτοαντιγράφων όλων των σχετικών εγγράφων που ενδεχομένως απαιτούνται για την εκπλήρωση της εντολής του, και να καταβάλουν δίκαιη ανταμοιβή για τις υπηρεσίες του.

(16) Σε περίπτωση που η MCI και η WorldCom ανακοινώσουν ότι παραιτούνται οριστικά από τη σχεδιαζόμενη πράξη συγκέντρωσης, ο καταπιστευτικός διαχειριστής θα θεωρηθεί ότι απαλλάσσεται από τις υποχρεώσεις του και ότι λήγει η εντολή του.

(17) Η Επιτροπή θα καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια προκειμένου να ενημερώσει τα κοινοποιούντα μέρη, το ταχύτερο δυνατό, σχετικά με την καταλληλότητα του προτεινόμενου αγοραστή ή αγοραστών. Κατά την εκτίμησή της για κάθε πιθανό αγοραστή, η Επιτροπή θα λάβει υπόψη i) εάν, κατά τη γνώμη της, ο εν λόγω αγοραστής διαθέτει τις ικανότητες και τους απαιτούμενους πόρους για την απόκτηση και την εκμετάλλευση των δραστηριοτήτων iMCI κατά τρόπο ώστε να καταστεί μακροπρόθεσμα βιώσιμος και σημαντικός ανταγωνιστής των μερών, ii) εάν είναι ανεξάρτητος από τα μέρη, iii) εάν μπορεί να αποδειχθεί ότι δεν έχει σημαντικές και συνφείς εμπορικές σχέσεις με τα μέρη, και iv) εάν έχει λάβει, ή εάν έχει εύλογες πιθανότητες να αποκτήσει τις απαιτούμενες εγκρίσεις των αρμόδιων αρχών ανταγωνισμού και κάθε άλλης κανονιστικής αρχής στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα και εκτός αυτής για να προβεί στην αγορά.»

VIII. **ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΤΩΝ ΔΕΣΜΕΥΣΕΩΝ**

(137) Προκειμένου να εκτιμηθεί εάν οι δεσμεύσεις που ανέλαβαν τα μέρη όσον αφορά τη συγκέντρωση ήταν ικανοποιητικές, η Επιτροπή υπέθεσε ότι εάν

τα μέρη πρότειναν την εκποίηση ορισμένων δραστηριοτήτων τους για λόγους επανόρθωσης, έπρεπε αναγκαστικά να μεταβιβάσουν το σύνολο ή ένα μεγάλο μέρος των δραστηριοτήτων τους παροχής υπηρεσιών Internet που επικαλύπτονται, λόγω της ισχύος της WorldCom στην αγορά. Επιπλέον, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου συγκέντρωσης στην αγορά αυτή, η Επιτροπή εκτίμησε ότι οι ενδιαφερόμενες δραστηριότητες πρέπει, στο μέτρο του δυνατού, να μεταβιβασθούν ως σύνολο και επομένως ως πιθανή ανταγωνιστική δύναμη, σε έναν αγοραστή ικανό να αντικαταστήσει τον απερχόμενο από την αγορά φορέα.

(138) Η αρχική πρόταση των μερών για τη μεταβίβαση ορισμένων δραστηριοτήτων τους, η οποία προέβλεπε την επιλογή ενός συγκεκριμένου αγοραστή, πριν λάβει η Επιτροπή την τελική της απόφαση όσον αφορά την κοινοποίηση, εκτιμήθηκε στο πλαίσιο ερευνών που διεξήχθησαν στην εν λόγω αγορά και τα αποκτηθέντα αποτελέσματα χρησιμοποιήθηκαν σε περαιτέρω συζητήσεις με τα μέρη για τον καθορισμό ενός βελτιωμένου διορθωτικού μέτρου που περιλαμβάνεται στις δεσμεύσεις.

Α. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ ΑΓΟΡΑΣ

(139) Σε γενικές γραμμές, οι ερωτηθέντες στο πλαίσιο των ερευνών αγοράς κατανέμονται σε δύο ομάδες. Μία ομάδα θεώρησε ότι καμία εκχώρηση δραστηριοτήτων, οποιασδήποτε έκτασης, δεν είναι επαρκής για την επίλυση των προβλημάτων που σχετίζονται με το Internet, και ότι για να επιτευχθεί αυτό πρέπει να ρυθμιστούν κανονιστικά οι διασυνδέσεις. Η άλλη ομάδα εκτίμησε ότι η εκχώρηση θα μπορούσε να αποτελέσει κατάλληλη λύση, τέθηκε υπέρ της μεταβίβασης της UUNet, θυγατρικής της WorldCom, και εξέφρασε γενικά επιφυλάξεις σχετικά με την δυνατότητα διαχωρισμού των δραστηριοτήτων παροχής υπηρεσιών Internet της MCI και των γενικών δραστηριοτήτων παροχής τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών. Ορισμένοι ισχυρίστηκαν, ωστόσο, ότι πλήρης εκποίηση δικτύων Internet της MCI, θα επέπρεπε ενδεχομένως να αρθούν οι ανησυχίες της Επιτροπής όσον αφορά τον ανταγωνισμό.

1. *Κανονιστική ρύθμιση*

(140) Η Επιτροπή δεν αποφάνθηκε ως προς το ερώτημα εάν είναι μακροπρόθεσμα απαραίτητη μια τέτοια ρύθμιση, αλλά τόνισε ότι οι ανησυχίες περί ανταγωνισμού που προκύπτουν από την κοινοποιηθείσα συγκέντρωση μπορούν να διασκεδαστούν μόνο εφόσον τα μέρη τροποποιήσουν το εν λόγω σχέδιο, και ότι η κανονιστική ρύθμιση του Internet δεν αποτελούσε επομένως λύση στο πλαίσιο της παρούσας κοινοποίησης.

2. *Τεχνικά θέματα*

(141) Οι αντιρρήσεις για τον διαχωρισμό των δραστηριοτήτων παροχής υπηρεσιών Internet της MCI από τις τηλεπικοινωνιακές της δραστηριότητες αφορούσαν τόσο τεχνικά όσο και εμπορικά θέματα. Στην περίπτωση της MCI, η ίδια φυσική καλωδιακή υποδομή χρησιμοποιείται τόσο για τη μετάδοση της τελεπικοινωνιακής κίνησης όσο και για την κίνηση Internet, και το σημαντικότερο τμήμα της μεταδιδόμενης κίνησης μέσω του εν λόγω δικτύου δεν είναι κίνηση Internet. Επισημάνθηκε στην Επιτροπή ότι, λόγω της σχετικά μικρής αναλογίας ως προς τη συνολική χωρητικότητα για τη μετάδοση της κίνησης Internet δεν είναι δυνατόν να κατασκευαστεί χωριστό φυσικό καλωδιακό δίκτυο μόνο για την κίνηση Internet. Τα προτεινόμενα από τα μέρη διορθωτικά μέτρα προβλέπουν επομένως ότι ένας αγοραστής θα μισθώνει καλωδιακές εγκαταστάσεις και θα κατέχει τα δικαιώματα πρόσβασης και συνεγκατάστασης για την εκμετάλλευση ενός εικονικού δικτύου στο φυσικό δίκτυο της MCI.

(142) Κατέστη, ωστόσο, σαφές ότι μια τέτοια ρύθμιση εξάρτησης δεν μπορεί να αποτελέσει μακροπρόθεσμη λύση. Επισημάνθηκε ότι άλλοι επιτυχημένοι φορείς παροχής πρόσβασης ανωτάτου επιπέδου προτίμησαν να δώσουν προτεραιότητα στις εγκαταστάσεις, δηλαδή να κατέχουν παρά να μισθώνουν το φυσικό τους δίκτυο. Εάν ένας παροχέας πρόσβασης Internet υποχρεούται να μισθώνει διαρκώς τις εγκαταστάσεις από έναν ανταγωνιστή θα είναι εξαρτημένος από τον ανταγωνιστή αυτόν. Ο αγοραστής που θα επιλεγεί πρέπει, επομένως, να είναι σε θέση είτε να μεταφέρει σχεδόν αμέσως την κίνησή του σε ένα άλλο υφιστάμενο δίκτυο είτε να δημιουργήσει το δικό του δίκτυο σε εύλογο χρονικό διάστημα και κατόπιν να μεταφέρει σε αυτό την κίνησή του. Ο πλέον ενδεδειγμένος αγοραστής θα ήταν επομένως εκείνος που θα κατείχε το δικό του δίκτυο ή που θα ήταν σε θέση να το αποκτήσει σύντομα. Θα μπορούσε επομένως να είναι μια τηλεφωνική εταιρεία με υφιστάμενες φυσικές εγκαταστάσεις χωρίς να συγκαταλέγονται μεταξύ των πελατών της χρήστες υπηρεσιών Internet, ή ενδεχομένως ένας παροχέας πρόσβασης Internet, ο οποίος δεν δραστηριοποιείται επί του παρόντος στο ανώτατο επίπεδο, έχει όμως το δυναμικό να το πράξει αποκτώντας την κατάλληλη πελατεία. Η επιλογή του αγοραστή είναι επομένως ιδιαίτερα σημαντική, είναι όμως σκόπιμο να τονισθεί ότι η ανάγκη δημιουργίας ενός φυσικού δικτύου φαίνεται ότι αποτελεί λιγότερο σημαντικό εμπόδιο από εκείνο της απόκτησης πελατείας.

3. *Εμπορικά θέματα και θέματα μάρκετινγκ*

(143) Το δεύτερο πρόβλημα που ανέφεραν κατ' αρχάς τα μέρη και στη συνέχεια ορισμένοι τρίτοι στο

πλαίσιο των ερευνών αγοράς, αφορούσε το γεγονός ότι θα ήταν δύσκολο για την MCI τόσο σε εμπορικό επίπεδο όσο και σε επίπεδο μάρκετινγκ να διαχωρίσει την παροχή των τηλεπικοινωνιακών της υπηρεσιών από εκείνη των υπηρεσιών Internet, δεδομένου ότι προσφέρει τις δύο αυτές υπηρεσίες στους πελάτες της ως σύνολο, ανεξάρτητα από το εάν από νομική άποψη αποτελούν αντικείμενο χωριστών ή μη χωριστών συμβάσεων. Ορισμένοι ερωτηθέντες εξέφρασαν διαφορετική άποψη, σύμφωνα με την οποία οι περισσότεροι πελάτες, τουλάχιστον μεταξύ των πελατών που ερωτήθηκαν, δεν θα είχαν πρόβλημα να αγοράσουν υπηρεσίες Internet και τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες από χωριστούς προμηθευτές. Από λεπτομερέστερη εξέταση προέκυψε ότι ακόμη και αν οι πελάτες αγοράζαν τις τηλεπικοινωνιακές τους υπηρεσίες και τις υπηρεσίες Internet από τον ίδιο προμηθευτή, οι υπηρεσίες αυτές θα αποτελούσαν συχνά αντικείμενο χωριστών και διαχωρίσιμων συμβάσεων.

(144) Λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ένα διορθωτικό μέτρο που συνίσταται στην εκχώρηση των δραστηριοτήτων Internet της MCI θα μπορούσε να αποτελέσει, εάν εφαρμοζόταν ορθά, κατάλληλο μέσο για την διασκέδαση των ανησυχιών που αφορούν, στην προκειμένη περίπτωση, τον ανταγωνισμό.

Β. ΟΙ ΠΡΟΣ ΕΚΠΟΙΗΣΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

(145) Μεταξύ των προταθέντων από τα μέρη διορθωτικών μέτρων περιλαμβάνεται η συγκέντρωση όλων των προς εκποίηση δραστηριοτήτων (γνωστές ως «οι δραστηριότητες iMCI») σε μια χωριστή θυγατρική που ελέγχεται εξ ολοκλήρου από την MCI, την NewCo, η οποία πρέπει να πωληθεί ως σύνολο σε έναν αγοραστή. […]*.

1. *Δίκτυο και συναφή περιουσιακά στοιχεία*

(146) Τα περιουσιακά στοιχεία και τα δικαιώματα ιδιοκτησίας που πρέπει να μεταβιβασθούν αναφέρονται στις δεσμεύσεις. Ο αγοραστής της NewCo θα αποκτήσει την πλήρη κυριότητα ορισμένων υλικών και άυλων περιουσιακών στοιχείων που απαιτούνται για την κατασκευή ενός δικτύου Internet (δρομολογητές, εξυπηρετητές, μεταγωγείς, αποδιαμορφωτές, θύρες, συναφής υποδομή δικτύου, χώρος διεύθυνσης, ονόματα τομέα κ.λπ.). Ο αγοραστής δεν θα απκτήσει, ωστόσο, το υποκείμενο φυσικό δίκτυο της MCI (για τους προαναφερόμενους λόγους), αλλά το δικαίωμα χρησιμοποίησης των αντίστοιχων εξοπλισμών μέσω συμβάσεων μίσθωσης και συμβατικών δικαιωμάτων (δικαιώματα πρόσβασης, συνεγκατάστασης κ.λπ.) για την εκμετάλλευση ενός εικονικού δικτύου μέσω της φυσικής υποδομής της MCI.

(147) Ένα σημαντικό τμήμα των υπηρεσιών που παρέχουν οι φορείς πρόσβασης ανωτάτου επιπέδου θα συνίσταται στη διατήρηση διασυνδέσεων με τα άλλα δίκτυα ιδίου επιπέδου για την ανταλλαγή της κίνησης. Βάσει των δεσμεύσεων που ανέλαβαν τα μέρη, παρέχεται στον αγοραστή η εγγύηση ανταλλαγής κίνησης για πέντε έτη […]*. Μολονότι η δέσμευση αυτή δεν εγγυάται ότι ο αγοραστής θα μπορεί να διατηρεί διασύνδεση με τα άλλα δίκτυα ανωτάτου επιπέδου, το γεγονός ότι η ανταλλαγή κίνησης διασφαλίζεται με την MCI WorldCom που θα παραμείνει το μεγαλύτερο δίκτυο παρά την εκποίηση, καθώς και η κίνηση που θα παράγει ο ίδιος θα του επιτρέψουν να συνεχίσει την παροχή καθολικής συνδετικότητας.

(148) Όσον αφορά τις συμβάσεις μίσθωσης, τα δικαιώματα πρόσβασης και συνεγκατάστασης, θα προσφερθούν […]* όροι για περίοδο […]*, μετά από την οποία η MCI WorldCom θα παρέχει υπηρεσίες με […]* όρους για περαιτέρω […]*, εφόσον αυτό απαιτείται. Δεδομένου ότι επιδιώκεται να κατέχει ο αγοραστής τις δικές του εγκαταστάσεις σε εύθετο χρόνο, πρέπει να προσδιοριστεί εάν τα μέτρα αυτά προβλέπουν επαρκές χρονικό διάστημα για τη μετανάστευση της κίνησης στο νέο δίκτυο. Οι εκτιμήσεις τρίτων σχετικά με το απαιτούμενο διάστημα για τη μεταφορά αυτή ποικίλλουν από σχεδόν καθόλου χρόνο, για έναν αγοραστή ο οποίος έχει ήδη την υποδομή, μέχρι […]* για έναν αγοραστή ο οποίος πρέπει να δημιουργήσει ένα δίκτυο εκ του μηδενός. Η […]* περίοδος […]* πρέπει να επαρκεί προκειμένου να του επιτρέψει την μεταφορά όλων των υπό εξέταση δραστηριοτήτων προς το άλλο δίκτυο και να επιτρέψει στο εν λόγω δίκτυο να λειτουργεί εντελώς ανεξάρτητα από την MCI. Λαμβάνοντας υπόψη αυτές τις εκτιμήσεις, οι δεσμεύσεις θεωρούνται ως προς το σημείο αυτό ικανοποιητικές.

2. *Οι εργαζόμενοι*

(149) Τα αποτελέσματα της έρευνας αγοράς κατέδειξαν ότι για την εκμετάλλευση των δραστηριοτήτων παροχής υπηρεσιών Internet του μεγέθους της MCI απαιτούνται μερικές εκατοντάδες εργαζόμενοι. Τα μέρη επεσήμαναν στην Επιτροπή ότι για την εκμετάλλευση των εν λόγω δραστηριοτήτων απαιτούνται περίπου 800 εργαζόμενοι, και ότι θα τεθούν στη διάθεση του αγοραστή ανάλογα με τις ανάγκες του. Ωστόσο, ο αριθμός των εργαζομένων θα εξαρτηθεί σε μεγάλο βαθμό από τον αγοραστή και από το επίπεδο συμμετοχής του στον ίδιο τύπο δραστηριοτήτων Internet με εκείνον της MCI. Για το λόγο αυτό, ο αριθμός των εργαζομένων θα αποτελέσει αντικείμενο διαπραγμάτευσης μεταξύ του πωλητή και του αγοραστή.

3. ***Διατάξεις μη προσέλκυσης πελατείας/μη ανταγωνισμού***

(150) Οι δεσμεύσεις περιέχουν διατάξεις για τη μη προσέλκυση πελατών και τη μη σύναψη συμβάσεων […]*.

4. ***Η πελατεία***

(151) Η πελατεία κατανέμεται σε τρεις μεγάλες κατηγορίες: στους πελάτες των φορέων πρόσβασης στο Internet (μεταπωλητές), τους πελάτες πρόσβασης με αποκλειστική γραμμή (τελικοί χρήστες) και τους πελάτες με γραμμή αυτόματης επιλογής. Η τελευταία αυτή κατηγορία απαρτίζεται από ιδιώτες και επιχειρήσεις.

i) **Πελάτες φορέων πρόσβασης στο Internet**

(152) Οι δεσμεύσεις που ανέλαβαν τα μέρη προβλέπουν τη μεταβίβαση […]* πελατών φορέων πρόσβασης στο Internet. Η μεταβίβαση αυτής της κατηγορίας των πελατών δεν θέτει ιδιαίτερα προβλήματα. Πρέπει, ωστόσο, να τονισθεί ότι πρόκειται ενδεχομένως για τους πλέον ασταθείς πελάτες, κατά την έννοια ότι προτίθενται να αλλάξουν προμηθευτή σε περίπτωση μη ταχείας ικανοποίησης των αναγκών τους. Η MCI WorldCom απαγορεύεται να συνάψει συμβάσεις με αυτή την κατηγορία πελατών για περίοδο δύο ετών. Επομένως δεν θα μπορεί να τους παρέχει τις υπηρεσίες της, ακόμη και αν οι εν λόγω πελάτες αποφασίσουν να μην παραμείνουν στον νέο προμηθευτή. Το μέτρο αυτό θα έπρεπε να παρεμποδίσει την πράξη συγκέντρωσης να οδηγήσει σε ενίσχυση της δύναμης αγοράς όσον αφορά αυτή την κατηγορία πελατών.

ii) **Πελάτες πρόσβασης με αποκλειστική γραμμή**

(153) Στις δεσμεύσεις, τα μέρη προτείνουν να μεταβιβασθεί στη NewCo […]* των πελατών αυτής της κατηγορίας. Για την πλειοψηφία των πελατών αυτών, δεν υφίσταται κανένα νομικό εμπόδιο για τη μεταβίβασή τους και επομένως αυτό θα υλοποιηθεί. Εντούτοις, υπάρχει μια μικρή κατηγορία πελατών των οποίων οι συμβάσεις δεν μπορούν να μεταβιβασθούν. Οι συμβάσεις αυτές απαγορεύουν τη μεταβίβαση είτε απολύτως είτε υπό την αίρεση ότι συναινεί ο πελάτης. Οι συμβάσεις εκείνες που προβλέπουν απαγόρευση υπό όρους ενδέχεται επίσης να περιλαμβάνουν μια πρόσθετη ρήτρα η οποία ορίζει ότι ο πελάτης δεν μπορεί να αρνηθεί αδικαιολόγητα τη μεταβίβαση. […]*.

(154) Θα μπορούσε να αναμένεται ότι μόνο οι μεγαλύτεροι και οι σημαντικότεροι πελάτες μπορούν να περιλαμβάνουν στις συμβάσεις τους ρήτρες για τη μη μεταβίβαση. Ωστόσο αυτό δεν είναι κατ' ανάγκη ορθό. Η συμπερίληψη μιας τέτοιας ρήτρας εξαρτάται κατ' αρχάς από την επιθυμία του ενδιαφερόμενου πελάτη. Οι πελάτες που μπορούν να σμπεριλάβουν μια τέτοια ρήτρα λόγω της διαπραγματευτικής τους δύναμης δεν είναι κατ' ανάγκη μεγάλοι χρήστες υπηρεσιών Internet και ενδέχεται, για παράδειγμα, να είναι μεγάλοι χρήστες τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών από την MCI που αγοράζουν σχετικά λίγες υπηρεσίες Internet. […]*.

(155) Οι δεσμεύσεις των μερών προβλέπουν την περίπτωση σύμφωνα με την οποία ορισμένοι πελάτες ενδέχεται να μην πεισθούν να αποδεχθούν την εκχώρηση. Τα μέρη θεωρούν ότι η απαίτηση μεταβίβασης όλων των πελατών, ανεξάρτητα από την ύπαρξη τέτοιων ρητρών, ενέχει τον κίνδυνο να παραχωρήσει δυσανάλογα μεγάλη διαπραγματευτική δύναμη στους εναπομείναντες πελάτες, οι οποίοι θα μπορούσαν να απαιτήσουν πολύ χαμηλές τιμές αντίθετα από τη συμφωνία τους. Αυτό θα μπορούσε ιδίως να συμβεί, εάν οι εν λόγω πελάτες ήταν σε θέση να χρησιμοποιήσουν ως διαπραγματευτική δύναμη στις διαπραγματεύσεις τις αγορές τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών. Τα μέρη πρότειναν επομένως να δεσμευθούν να μεταβιβάσουν συμβάσεις [υπερβαίνει το 90 %]* του συνόλου των εσόδων από την παροχή υπηρεσιών πρόσβασης με αποκλειστική γραμμή και να διατηρήσουν ένα περιθώριο […]*. Το μερίδιο του […]* των εσόδων από την παροχή υπηρεσιών πρόσβασης με αποκλειστική γραμμή αντιπροσωπεύει περίπου […]* όλων των εσόδων Internet της MCI. […]*. Το […]* των μη εκχωρηθέντων πελατών αντιπροσωπεύει το ανώτατο όριο, και το πραγματικό ποσοστό ενδέχεται να είναι χαμηλότερο.

(156) Όταν οι συμβάσεις δεν είναι δυνατόν να μεταβιβασθούν, τα μέρη δεσμεύονται σε κάθε περίπτωση να μεταφέρουν την κίνηση στο δίκτυο του αγοραστή και να καταβάλουν σε αυτόν […]* των αποκτηθέντων εσόδων. Κατά συνέπεια, ο αγοραστής θα αναλάβει το ανάντη στοιχείο μεταφοράς της κίνησης, ενώ η MCI WorldCom θα εξακολουθεί να διασφαλίζει τις σχέσεις με τους πελάτες σε επίπεδο λιανικής πώλησης. Μετά τη λήξη των υπό εξέταση συμβάσεων, οι διατάξεις της μη προσέλκυσης πελατών και του μη ανταγωνισμού θα έπρεπε να παρεμποδίζουν τις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις από το να προσφύγουν σε άλλο προμηθευτή διαφορετικό από τα υπό συγχώνευση μέρη για τις υπηρεσίες Internet. Επομένως, η δύναμη αγοράς που θα αποκτήσει η MCI WorldCom από τη διατήρηση ορισμένων στοιχείων αυτής της κατηγορίας συμβάσεων δεν είναι σημαντική και δεν θεωρείται ότι μπορεί να ενισχύσει ουσιαστικά τη θέση της στην αγορά.

(157) Το κύριο μέλημα πρέπει να είναι η διασφάλιση ότι οι εκχωρηθέντες πελάτες δεν θα επιστρέψουν

στην MCI WorldCom και επομένως δεν θα ενισχύσουν τη θέση της στην αγορά. Οι διατάξεις του μη ανταγωνισμού πρέπει να το προβλέψουν αυτό, κατά την έννοια ότι ακόμη και αν οι εκχωρηθέντες πελάτες αποφασίσουν να μην παραμείνουν στην NewCo (απόφαση που θα εξαρτηθεί από την ικανότητα της NewCo να διατηρήσει τη θέση της στην αγορά) θα απαγορεύουν στην MCI WorldCom να προσελκύσει πελάτες ή να συνάψει με αυτούς συμβάσεις για περίοδο τουλάχιστον 18 μηνών για τους χρήστες πρόσβασης με αποκλειστική γραμμή (ή διετείς συμβάσεις για τους φορείς πρόσβασης Internet). Επομένως, στο μέτρο που κατά τη διάρκεια της περιόδου του μη ανταγωνισμού οι πελάτες της NewCo στραφούν μετά τη λήξη των συμβάσεών τους σε άλλους προμηθευτές, η ζήτηση των υπό εξέταση υπηρεσιών θα αυξηθεί για τους ανταγωνιστές της MCI WorldCom παρά για την ίδια.

iii) **Πελάτες πρόσβασης με γραμμή αυτόματης επιλογής σε επίπεδο λιανικής πώλησης**

(158) Τα μέρη πρότειναν να εκχωρήσουν στον αγοραστή τους πελάτες πρόσβασης με γραμμή αυτόματης επιλογής σε επίπεδο λιανικής πώλησης, ωστόσο οι δεσμεύσεις δεν υποχρεώνουν τον αγοραστή να αποδεχθεί τους εν λόγω πελάτες. Στην κατηγορία αυτή συγκαταλέγονται οι επιχειρήσεις που δεν διαθέτουν πρόσβαση με αποκλειστική γραμμή και οι ιδιώτες. Σύμφωνα με τα μέρη, η κατηγορία αυτή των χρηστών αντιπροσωπεύει λιγότερο από […]* των εσόδων της MCI και μόνο […]* της κίνησης […]*.

(159) Δεδομένου ότι οι πελάτες αυτοί αντιπροσωπεύουν μόνο […]* της ροής της κίνησης της MCI και δεν είναι από τη φύση τους προμηθευτές περιεχομένου, εάν επιτρεπόταν στην MCI WorldCom να τους διατηρήσει δεν θα υπήρχε κίνδυνος σημαντικής ενίσχυσης της θέσης της στην αγορά. Εντούτοις, οι πελάτες αυτοί θα μπορούσαν μελλοντικά να καταστούν σημαντικοί, ιδίως αν οι τεχνικές εξελίξεις επέτρεπαν να μεταφέρεται στο Internet ένας σημαντικός από εμπορική άποψη όγκος κίνησης που επί του παρόντος μεταφέρεται στα παραδοσιακά κυκλώματα φωνητικής τηλεφωνίας. Εάν συμβεί αυτό, η αποδοτικότητα της προμήθειας αυτού του τύπου υπηρεσιών Internet στους εγχώριους πελάτες της θα μπορούσε να αυξηθεί σε σχέση με την προμήθεια παραδοσιακών υπηρεσιών τηλεφωνίας.

(160) Στις δεσμεύσεις προτείνεται επομένως η παροχή της πελατείας αυτής ως τμήμα του πακέτου πώλησης στον αγοραστή, ο οποίος έχει όμως τη διακριτική ευχέρεια να αποφασίσει εάν θα τη δεχθεί ή όχι.

(161) Στη χειρότερη περίπτωση, 5 % των εσόδων που προέρχονται από τους πελάτες πρόσβασης με αποκλειστική γραμμή θα μπορούσαν να επιστραφούν στην MCI WorldCom, με την επιφύλαξη της έγκρισης, ενώ οι πελάτες πρόσβασης με γραμμή αυτόματης επιλογής θα παρέμεναν στα βιβλία της MCI WorldCom. Ωστόσο, ακόμα και σε αυτή την περίπτωση η ενίσχυση της δύναμης αγοράς της MCI WorldCom θα ήταν ασήμαντη, και οι δεσμεύσεις που ανέλαβαν τα μέρη θα επέτρεπαν στην προκειμένη περίπτωση να αρθούν οι επιφυλάξεις που προκαλούνται από τη συγχώνευση όσον αφορά τον ανταγωνισμό.

5. ***Υπηρεσίες προστιθέμενης αξίας***

(162) Ορισμένοι ερωτηθέντες στο πλαίσιο της έρευνας αγοράς επεσήμαναν ότι ένας παροχέας υπηρεσιών πρόσβασης στο Internet θα μπορούσε να λειτουργήσει αποτελεσματικά μόνο εάν είχε την ικανότητα να παρέχει ορισμένες υπηρεσίες προστιθέμενης αξίας ή ότι ο προμηθευτής τέτοιων υπηρεσιών θα μπορούσε να επηρεάσει την επιλογή του παροχέα υπηρεσιών πρόσβασης και ότι όλες αυτές οι υπηρεσίες έπρεπε να εκχωρηθούν. Στις εν λόγω υπηρεσίες συγκαταλέγονται οι ξένιες υπηρεσίες στον παγκόσμιο ιστό, οι υπηρεσίες διαχείρισης αντιπυρικού τοίχου, οι υπηρεσίες Intranet και Extranet. Τα μέρη συμφώνησαν να συμπεριλάβουν τις ξένιες υπηρεσίες στον παγκόσμιο ιστό και τις υπηρεσίες διαχείρισης αντιπυρικού τοίχου στα προς εκχώρηση περιουσιακά στοιχεία, αλλά ισχυρίστηκαν ότι οι υπηρεσίες Intranet και Extranet δεν αποτελούσαν τμήμα του δημόσιου δικτύου Internet και ότι η κίνησή τους δεν επηρέασε τη δύναμη αγοράς τους στο δημόσιο Internet. Επιπλέον, μολονότι οι υπηρεσίες προστιθέμενης αξίας που αναφέρονται κατά κανόνα στο πλαίσιο αυτό μπορούν να παρέχονται από φορείς πρόσβασης οι οποίοι παρέχουν τη σύνδεση στο δημόσιο Internet, δεν πρόκειται κατ' ανάγκη γι' αυτή την περίπτωση. Οι διαφορετικές υπηρεσίες μπορούν να παρέχονται στον ίδιο πελάτη από διαφορετικούς φορείς πρόσβασης, και οι υπηρεσίες προστιθέμενης αξίας μπορούν να παρέχονται από εταιρείες οι οποίες δεν δραστηριοποιούνται οι ίδιες ως φορείς παροχής υπηρεσιών.

(163) Όσον αφορά το ερώτημα εάν πρέπει να περιληφθούν τα «Intranets» ή τα «Extranets», η πρώτη δυσκολία αφορούσε τον ορισμό αυτών των δικτύων. Επισημάνθηκε ότι τα Intranets διακρίνονται κατά κανόνα από τα εικονικά ιδιωτικά δίκτυα από το γεγονός ότι λειτουργούν σύμφωνα με το πρωτόκολλο TCP/IP. Εντούτοις, διαπιστώθηκε ότι ορισμένα εικονικά δίκτυα (VPNs) που χρησιμοποιούν το πρωτόκολλο αυτό μπορούν να βασίζονται στην τεχνολογία X25, Frame Relay ή ATM, και ότι το TCP/IP ενδέχεται να μην είναι το

μόνο πρωτόκολλο που χρησιμοποιείται από το υποκείμενο εικονικό ιδιωτικό δίκτυο, όπου η συνιστώσα Internet του εν λόγω δικτύου θα μπορούσε να είναι πολύ μικρή. Καταδείχτηκε επίσης ότι τα «Intranets» και τα «Extranets» είναι κατά κανόνα λιγότερο πολύπλοκα από ένα δημόσιο δίκτυο Internet και καταρχήν ευκολότερα στη λειτουργία τους και επομένως δεν απαιτούν τις ιδιαίτερες ικανότητες που απαιτούνται για τη λειτουργία του Internet στο σύνολό του. Δεν ήταν σαφές εάν η παροχή υπηρεσιών «Intranets» ή «Extranets» θα μπορούσε να χρησιμεύσει ως πύλη για την παροχή υπηρεσιών Internet. Αυτό φαίνεται να αφορά λιγότερο τις ξένιες υπηρεσίες στον παγκόσμιο ιστό και τις υπηρεσίες διαχείρισης αντιπυρικού τοίχου, οι οποίες είναι υπηρεσίες που απαιτούνται για δίκτυα με δημόσια σύνδεση Internet.

Γ. ΕΦΑΡΜΟΓΗ

(164) Σύμφωνα με το άρθρο IV της συμφωνίας μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και της κυβέρνησης των ΗΠΑ σχετικά με την εφαρμογή της νομοθεσίας τους περί ανταγωνισμού ([10]), πραγματοποιήθηκε ανταλλαγή επιστολών μεταξύ του γενικού διευθυντή της Γενικής Διεύθυνσης Ανταγωνισμού και του Assistant Attorney General της υπηρεσίας ανταγωνισμού του αμερικανικού Υπουργείου Δικαιοσύνης (United States Department of Justice— DoJ) στο πλαίσιο της οποίας η Επιτροπή ζήτησε τη συνεργασία του DoJ όσον αφορά τις δεσμεύσεις που ανέλαβαν τα μέρη έναντι της Επιτροπής και του DoJ. Το DoJ διαβεβαίωσε ότι θα λάβει όλα τα απαιτούμενα και κατάλληλα μέτρα για την εκτίμηση των εν λόγω δεσμεύσεων και ότι εφόσον θεωρήσει τις δεσμεύσεις αυτές ικανοποιητικές, θα μεριμνήσει για την αποτελεσματική εφαρμογή τους.

IX. **ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ**

(165) Η κοινοποιηθείσα συγκέντρωση της MCI και της WorldCom πρέπει να κηρυχθεί συμβιβάσιμη με την κοινή αγορά και τη λειτουργία της συμφωνίας ΕΟΧ, με την επιφύλαξη της πλήρους τήρησης των δεσμεύσεων που ανέλαβαν τα κοινοποιούντα μέρη έναντι της Επιτροπής, όπως παρατίθενται στο τμήμα VII της παρούσας απόφασης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η πράξη συγκέντρωσης μεταξύ των WorldCom, Inc. και MCI Communications Corporation, που κοινοποιήθηκε στις 20 Νοεμβρίου 1997, και η οποία αφορά την πλήρη συγχώνευση των κοινοποιούντων μερών, κηρύσσεται συμβιβάσιμη με την κοινή αγορά και τη λειτουργία της συμφωνίας ΕΟΧ, με την επιφύλαξη της πλήρους τήρησης των δεσμεύσεων που έλαβαν τα κοινοποιούντα μέρη έναντι της Επιτροπής, όπως παρατίθενται στο τμήμα VII της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στις ακόλουθες επιχειρήσεις:

WorldCom Inc.
515 East Amite Street
Jackson
Mississippi 39201-2702
USA

MCI Communications Corporation
1801 Pennsylvania Avenue, NW
Washington, DC 20006-3060
USA

Βρυξέλλες, 8 Ιουλίου 1998.

Για την Επιτροπή
Karel VAN MIERT
Μέλος της Επιτροπής

([10]) ΕΕ L 95 της 27.4.1995, σ. 47.